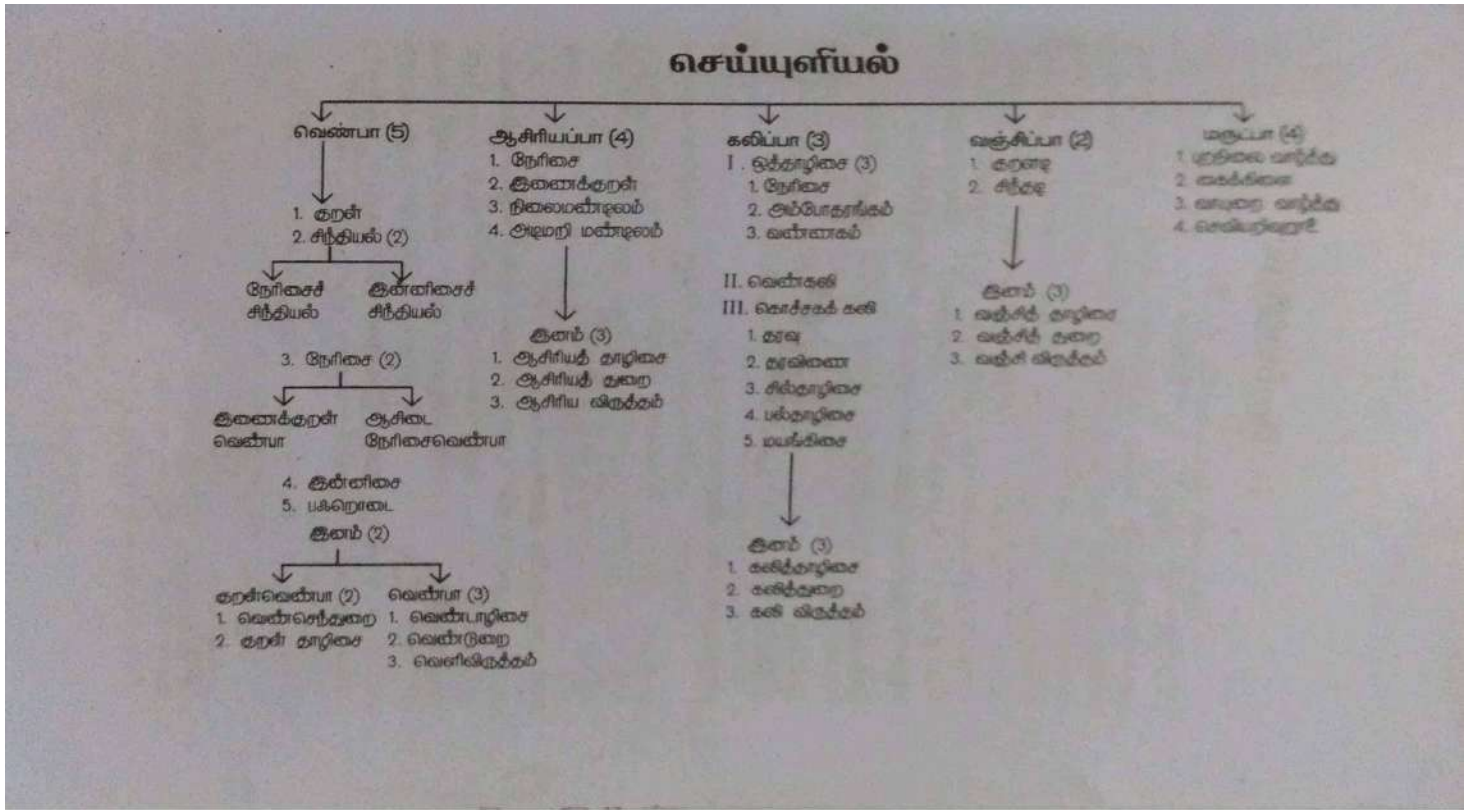

அலகு - 3

செய்யுளியல்-(வெண்பா-ஆசிரியப்பா)

II. செய்யுளியல்

எழுவகைத் தாதுக்களாயி 1. தோல் 2. குருதி 3. தண்டை
4. நரம்பு 5. எலும்பு 6. மச்சை 7. நீர் ஆகியவற்றால்
அமைக்கப்படுவது உடம்பு. அதுபோல எழுத்து முதல் தொடை
நதாக அமைந்த ஆறு உறுப்புக்களைக் கொண்டு செய்யப்படுவது
செய்யுள் ஆகும். அச்செய்யுள் வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா,
வஞ்சிப்பா, மருட்பா என்னும் ஐவகைப் பாக்களாகவும் தாழிசை,
துறை, விருத்தம் என்னும் மூன்று இனங்களாகவும்
பாகுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. அவற்றின் இயல்புகளை எல்லாம்
தொகுத்துக் கூறுவதால் இவ்வியல் செய்யுளியல் என
வழங்கப்படுகிறது. இதன் அமைந்த காரிகை 15.

பாக்களின் அடிவரையறை - ஓசை பற்றிய கருத்துக்கள்

பாக்களின் வகைகளையும் இனங்களையும் கூறவந்த
ஆசிரியர் அப்பாக்களுக்குரிய அடிவரையறையையும் ஓசையையும்
முதற்கண் ஒரு காரிகையில் (21) எடுத்துரைக்கிறார்.

பாக்களுக்குரிய அடிவரையறை

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா என்னும் பாக்கள்
மூன்றும் தாற்கு சீர்களைக் கொண்ட அளவடியால் வரும்.
வஞ்சிப்பா இருசீரால் அமைந்த குறளடி, மூன்று சீரால் அமைந்த
சிந்தடி ஆகியவற்றைப் பெற்று வரும்.

பாக்களுக்குரிய ஓசை

பழங்காலத்தில் பாடல்களை ஓசையைக் கொண்டு
அறிந்தனர். நீண்ட தொலைவிருந்து சொல்லும் பொருளும்
அறியாவகையில் ஒருவன் ஒரு பாடலைப் பாடிய வழி அவன்
பாடுவது இன்னபா எனக் காதால் கேட்டு உணர்வதற்கு
அடிப்படையாய் இருந்து இவ்வோசையே ஆகும். ஒவ்வொரு
பாடும் வேறுபட்ட ஓசையினை உடையது. அவ்வோசை,

1. செப்பல்
2. அகவல்
3. துள்ளல்
4. தூங்கல்

என நான்காகும்.

1. செப்பலோசை

ஒருவர் ஒன்றைக் கேட்க அதற்கு மற்றொருவர் விடை
கூறும் உரையாடல் (கூற்றும் மாற்றமும்) போல அமைவது
செப்பலோசை ஆகும். இது,

1. ஏந்திசைச் செப்பல் → உயர்ந்தாலிப்பறு → வெண்கீர் வெண்டளை
வர அமைவது
  2. தூங்கிசைச் செப்பல் → (தாழ்ந்தாலிப்பறு → தியந்தீர் வெண்டளை
வர அமைவது)
  3. ஒழுகிசைச் செப்பல் → (கலந்தாலிப்பறு → வெண்டளை திரண்டும்
வர அமைவது)
- என மூவகைப்படும்.

2. அகவலோசை

ஒருவர், பலரும் கேட்கும்படியாக அழைத்துக் கூறும்
சொற்பொழிவைப் போன்று அமைவது அகவலோசை ஆகும். இது
மயில் அகவுவது போல அடிதோறும் இடைவிட்டு ஒலிப்பதாலும்
அகவல் எனப்பட்டது. இவ்வோசை,

1. ஏந்திசை அகவல் → (நேரொன்றாசிரியத் தளை வர அமைவது)
  2. தூங்கிசை அகவல் → நிரையொன்றாசிரியத்தளை வர அமைவது
  3. ஒழுகிசை அகவல் → (ஆசிரியத் தளை திரண்டும் வர அமைவது)
- என மூவகைப்படும்.

3. துள்ளலோசை

ஓர் ஒழுங்குபட அமையாமல் இடையிடையே உயர்ந்து
(கன்றின் துள்ளலைப் போல) வருவது துள்ளலோசை ஆகும். இது

1. ஏந்திசைத் துள்ளல் → (கலித்தளை வர அமைவது)
  2. அகவல் துள்ளல் → வெண்கீர் வெண்டளை, கலித்தளை விரவி வர
அமைவது
  3. பிரிந்திசைத் துள்ளல் → (பல தளைகளும் கலந்து வர அமைவது)
- என மூன்று வகைப்படும்.

4. தூங்கலோசை

அடிதோறும் தொடர்ந்து செல்லாமல் சீர்தோறும்
ஆங்காங்கே தொங்கும் ஓசை தூங்கலோசை ஆகும். தாழ்ந்து
(மென்மையாக) ஒலிக்கின்ற காரணத்தாலும் தூங்கலோசை எனப்
பெயர் பெற்றது. இது,

1. ஏந்திசைத் தூங்கல் → (ஒன்றிய வஞ்சித்தளை வர அமைவது)
  2. அகவல் தூங்கல் → (ஒன்றாத வஞ்சித்தளை வர அமைவது)
  3. பிரிந்திசைத் தூங்கல் → (பல தளையும் விரவி வர அமைவது)
- என மூன்று வகைப்படும்.

பாக்களுக்குரிய அடியும்(2) ஓசையும் (4)

21. வெண்பா வகை கலிப்பா வளவடி வஞ்சியென்னும் ஒண்பா வடித்தரள் சிந்தென் றுரைப்ப வொலிமுறையே தீண்பா மலிசெய்யல் சீர்சா லகவற்சென் றோங்குதுள்ளல் நண்பா அமைந்த நலமிகு தூங்க னறுநுதலே.

[வெண்பா அகவல் கலிப்பா அளவடி;¹ வஞ்சி என்னும் ஒண்பாஅடி குறள் சிந்து என்றஉரைப்ப;² ஒலிமுறையே தீண்பா மலிசெய்யல்;³ சீர்சால் அகவல்;⁴ சென்று ஓங்குதுள்ளல்; நண்பா அமைந்த நலமிகு தூங்கல்; நறுநுதலே.

(இ-ள்) மணம் வீசும் திலகத்தை அணிந்த தெற்றியை உடைய பெண்ணே! நால்வகைப் பாக்களுள் 1. வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா என்னும் மூன்றும் நான்கு சீர்களால் அமைந்த அளவடியைப் பெற்று வரும் 2. ஒழுங்குற அமைந்த வஞ்சிப்பாவிற்று இருசீரால் அமைந்த குறளடியும் முச்சீரால் அமைந்த சிந்தடியும் உரியனவாம். 1. வெண்பாவிற்று வளமை வாய்ந்த செப்பலோசை உரியதாகும் 2. ஆசிரியப்பா சிறப்புப் பொருந்திய அகவலோசையைப் பெற்று வரும் 3. இயல்பாய் ஒடித் துள்ளிச் செல்கின்ற ஓசை கலிப்பாவிற்று உரியதாகும் 4. ஒழுங்குற அமைந்த உயர்வினை உடைய தூங்கலோசை வஞ்சிப்பாவிற்று உரியது.]

என்பது காரிகை. இவ்வியல் என்ன பெயர்த்தோ எனின், வெண்பா, வெண்தாழிசை, வெண்டுறை, வெளிவிருத்தம், ஆசிரியப்பா, ஆசிரியத் தாழிசை, ஆசிரியத் துறை, ஆசிரிய விருத்தம்; கலிப்பா, கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலிவிருத்தம்; வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறை, வஞ்சி விருத்தம், மருட்பா எனக் கிடந்த செய்யுட்கள் ஆமாறு உணர்த்திற்று ஆகலால் செய்யுளியல் என்னும் பெயர்த்து.

“வெண்பா ஓசை விளம்புநாற் படுவெளி
செய்யல் அகவல் சீர்க்கு துள்ளல்
தூங்கல் சீர் தொக்குற டுவலி.”

என்றார் ஆகலின்.

இவ்வியலுள் இக்காரிகை என் துதலிற்றோ எனின், வெண்பா, ஆசிரியம், கலி, வஞ்சி என்னும் நான்கு பாவிற்கும் அடியும் ஓசையும் ஆமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

வெண்பா அகவல் கலிப்பா அளவடி என்பது வெண்பாவும், ஆசிரியப்பாவும், கலிப்பாவும் நாற்சீரடியான் வரப்பெறும் என்று.

வஞ்சி என்னும் ஒண்பாஅடி குறள் சிந்தென்று உரைப்ப என்பது; வஞ்சிப்பா இருசீரடியானும், முச்சீரடியானும் வரப்பெறும் என்று சொல்லுவார் புலவர் என்று.

வஞ்சியென்னும் ஒண்பா என்று சிறப்பித்த அதனால் வெண்பாவின் சற்றடியும் தேரிசை ஆசிரியப்பாவின் சற்றயலடியும், கலிவெண்பாவின் சற்றடியும் முச்சீரான் வரப்பெறும் என்றும், இணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவின் இடையடிகள் இரண்டும், பலவும் குறளடியானும் சிந்தடியானும் வரப்பெறும் என்றும், கலியினுள்ளும் ஒருசார் அம்போதரங்க உறுப்பும் இருசீரடியானும், முச்சீரடியானும் வரப்பெறும் என்றும் கொள்க.

அராகஉறுப்புக்கள் அளவடி முதலாய எல்லா அடியானும் வரப்பெறும் என்றும் கொள்க.

அவை போக்கித் தத்தம் இலக்கணச் சூத்திரத்துள்ளே காட்டுதும். என்னை?

“கலியொடு வெண்பா அகவல் கூறிய
அளவடி தன்னால் டூக்குமீற் றறவையே.” (யாப்பருங்கலம்- 27)

“சிந்தடி குறளடி எற்றிரவற் அடியவர்
வஞ்சி டூக்கும் வழுக்கினை உடைய.” (யாப்பருங்கலம்- 28)

என்றார் காக்கைபாடிவியார்.

ஒலிமுறையே தீண்பாமலி செய்யல் சீர்சால் அகவல் சென்றோங்கு துள்ளல் நண்பா அமைந்த நலமிகு தூங்கல் என்பது; வெண்பா, செப்பலோசையான் வரும்; ஆசிரியப்பா, அகவலோசையான் வரும்; கலிப்பா, துள்ளல் ஓசையான் வரும்; வஞ்சிப்பா, தூங்கலோசையான் வரும் என்று.

நறுநுதலே என்பது; மசடுஉ முன்னிலை.

தீண்பாமலி செய்யல் என்று சிறப்பித்த அதனால், செப்பலோசை மூன்று வகைப்படும். ஏத்திசைச் செப்பலும், தூங்கிசைச் செப்பலும், ஒழுக்கிசைச் செப்பலும் என. என்னை?

“வெண்சீர் வெண்டகை யான்வகுமீ யாய்கை
ஏத்திசைச் செய்யல் என்மனார் புலவர்.”

“ஐயற்சீர் வெண்டகை யான்வகுமீ யாய்கை
தூங்கிசைச் செய்யல் என்மனார் புலவர்.”

"வெள்ளி விரவி வந்தமையால்
ஒழுகிசை அகவலோசை" (சங்க யாப்புச் செய்யுள்)

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு.

குறள் வெண்பா

"யாழால் ஓடாமல் விராவல் சேனோடுவர்
சந்தையால் உலர்ந்த ஆறு." (திருக்குறள்-397)

இது வெண்சீர் வெண்டளையான் வந்தமையால், ஏந்திசைச்
செப்பலோசை.

குறள் வெண்பா

"யாழை..... வாலையில் உறிய நீ" (திருக்குறள்-1121)

இது இயற்சீர் வெண்டளையான் வந்தமையால், தூங்கிசைச்
செப்பலோசை.

குறள் வெண்பா

"வெள்ளர் மூலகை மறுத்தானைக் ககையிடு
சேனை உய்தல் தொழும்." (திருக்குறள்- 290)

இது வெண்சீர் வெண்டளையும், இயற்சீர் வெண்டளையும்
விரவி வந்தமையால் ஒழுகிசைச் செப்பலோசை.

சீசை அகவல் என்று சிறப்பித்த அதனால் அகவலோசை
மூன்று வகைப்படும். ஏந்திசை அகவலும், தூங்கிசை அகவலும்,
ஒழுகிசை அகவலும் என. என்னை?

"தெய்வீர் கிழற்றின யாள்வகுல் அகவலும்
நிலநீர் கிழற்றின யாள்வகுல் அகவலும்
ஆய்கு தகையுள்நீர் நாகிய அகவலும்
ஏந்தல் தூங்கல் ஒழுகல் என்றவை
ஆய்க்கு இவற்றை ஆகுல் சேய்."

என்றார் ஆகலின்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு :-

"யாழை சந்தம் .... துள்ளு வாரே" (காரிகை. 5. மேற்கோள்)

இது நேரொன்று ஆசிரியத்தளையான் வந்தமையால் ஏந்திசை
அகவலோசை.

"அணிநீதல் ..... யிசையுயரே" (காரிகை. 5. மேற்கோள்)

இது நேரொன்று ஆசிரியத்தளையான் வந்தமையால் தூங்கிசை
அகவலோசை.

"தந்திக் குறள்..... சங்கயாப்பு" (காரிகை. 9. மேற்கோள்)

இது நேரொன்றாசிரியத் தளையும் நேரொன்றாசிரியத் தளையும்
விரவி வந்தமையால் ஒழுகிசை அகவலோசை. சங்கயாப்புத் தளையும்
என்று சிறப்பித்த அதனால், துள்ளலோசை மூன்று வகைப்படும்.
ஏந்திசைத் துள்ளலும் அகவல் துள்ளலும், சேந்திசைத் துள்ளலும்
என. என்னை?

"ஏந்திசைத் துள்ளல் கலித்தனை கிவயலிற்
வெண்டனை தந்தனை சேற்றின்கு கிவயலிற்
ஒன்றிய அகவல் துள்ளல்சென்று இயு"

"தந்தனை நிறுதனை சேற்றவை அகவல்துத்
யொருநீதி வானே நிர்த்திசைத் துள்ளல்."

என்றார் ஆகலின். அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு :-

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

"குருகவிநீதா மரமலர்மேல் குடிசையினால் மலர்வெ
வகுசினனார் நகுமறைநால் வழிசையு மனமுடையர்
கிடுகிடுகியோய் விழமுனிய சேறியகா நிலையுடையர்
நகுமரையர் அருவினராய் நிலையினோ நிரிந்தகையே."

[பொருள் : வானுலகத்தில் இருக்கின்ற மேலான தேவர்கள் பக்கத்தில்
குழந்து வர, அழகு ஒளிர் மலர்ந்த தாமரை மலர்மீது நடந்தவன்
அருகதேவன். அவன் அருளிய நூலைப் பிழையாமல்
கடைப்பிடிப்பவர் இருவினையிலிருந்து மீள்வர். அதனால் முத்திக்கு
எதிராக அமையும் செயல்களைச் செய்யாமல் வாழ்வார். அதன்
காரணமாக மலமற்றவராய்த் தூய அறிவு பெற்று ஒளி பொருத்திய
வானுலகில் நிலைபெறுவார்.]

இது கலித்தளையான் வந்தமையால் ஏந்திசைத் துள்ளலோசை.

"செல்வியோர் ..... ஒளித்தேடு." (காரிகை. 11. மேற்கோள்)

இது வெண்சீர் வெண்டளையும், கலித்தளையும் விரவி வந்தமையால்
அகவல் துள்ளலோசை.

கலிப்பா

"குடிநிலைத் தண்ணிலில் கோவலர் எலித்தாய்த்
குடிநிலைப் பெருநீரெழுவில் தகையேறு நரம்பாத்தி
விக்குமணிக் கபிற்றாக்கித் தாங்குவனத் தேறல்யோய்க்
கவையினொடு முயல்கூரியக் கடிமுல்லை முறுவையி

எனவாங்கு,

ஆனொடு முல்லைப் பெருநீரில் முறுவையும்
காணுமடத் தவிர்த்தேர் சென்ற வாரே."

(பொருள் : முல்லைநிலத் தெய்வமாகிய திருமால் முன்னொரு காலத்தில் புதுமை செறிந்த குடக்கத்தை ஆடினான். அதன் நினைவாக முல்லை நிலக் கோவலர் விழாவெடுத்து ஆரவாரம் செய்தனர். அதனைக் கேட்டுப் பெரிய வாயில்களை உடைய தொழுவத்தில் கட்டியிருந்த அழகுடைய காளை ஆர்ப்பரித்து -ழலை மரத்தை முறித்துப் பாய்ந்தது. மணிகட்டிய பெரிய கயிற்றினை அறுத்து எறிந்தது. தன் துணையை ஆதரிக்கும் பொருட்டு விரைந்து சென்றது. அவ்வேகத்தைக் கண்ட ஆன்மாள்களும் முயல்களும் அங்கிருந்து அஞ்சி ஓடின. மணம் வீசும் முல்லை மலர்கள் பூத்து முறுவலித்தன. அக்காளை பசுவோடு கூடிப் பின்னர்ப் பெரிய புதரோடு சினம் கொண்டு முட்டிய்போர் செய்தது. அக்காட்டு வழியைக் கடந்து தலைவரின் தேர் சென்றது.)

இது பல தளையும் விரவி வந்தமையால் பிரிந்திசைத் துள்ளலோசை.

நண்பா அமைந்த நலமிகு தூங்கல் என்று சிறப்பித்த அதனால, தூங்கலோசை மூன்று வகைப்படும். ஏந்திசைத் தூங்கலும், அகவல் தூங்கலும், பிரிந்திசைத் தூங்கலும் என. என்னை?

“ஒன்றிய வஞ்சித் தளையே வறியும்
ஒன்றி வஞ்சித் தளையே வறியும்
என்றிவன கிரவியும் கிரவியும்
ஏந்தி அகவல் பிரிந்திசைத் தூங்கலாவியும்
ஆய்ந்த கிரவியை ஆகும் என்ப.”

என்றார் ஆகலின். அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு :-

வஞ்சிப்பா

“வினைத்திண்பகை விழ்ச்செற்றவன்
வளம்பக்கவ மலர்த்தாளிமண
கிளைத்தன்மொடு தொழுகத்தினர்
நானும்,
மலரை ஒர்த்தி மலரை
மலரை மலர்த்தி மலரை விவர்த்தே.”

(பொருள் : வலிமை கொண்ட பகையாக விளங்குவது வினை. அவ்வினையை அழித்து வெற்றி பெற்றவன் அருகதேவன். அவன் தாமரை மலரின் இதழைப் போன்ற அழகிய திருவடிகளை உடையவன். அவற்றை மனத்தில் வைத்து நானும் புகழ்ந்து தொழுபவர் மக்கள், தேவர், நரகர், விலங்கு என்னும் நால்வகைப்

பிறப்புச் சுழற்சியிலிருந்து நீங்குவர். பிறவாய் பெருநெறியாகிய பெயர்தல் இல்லாத வானுலகை விரைந்து அடைவர்.)

இஃது ஒன்றிய வஞ்சித்தளையான் வந்தமையால் ஏந்திசைத் தூங்கலோசை.

வஞ்சிப்பா

“வானோர் தொழ வந்தமையார்
தேனார்மலர் மலர்வந்தார்
ஆனாவரும் காரியமனைக்
காரியர்,
மலர்வந்தமையார் வளம்பக்கவர்
மலர்வந்த மலர்வந்தமையார் விவர்த்தே.”

(பொருள் : விண்ணுலகத்தவர் தொழுவதற்காக வளமை மிகுந்த தேன் தும்புகின்ற மலர்மேல் இருந்து அருளுகின்றவன் அருகதேவன். அவன் குறையாத இரக்கம் கொண்டவன். கூர்மையான அறிவு கொண்ட அவ்வருகதேவனை மணம் மிகுந்த மலர்களைக் கொண்டு போற்றி வணங்குபவர் பலரால் புகழப்படுகின்ற முத்தி உலகை விரைந்து பெறுவர்.)

இஃது ஒன்றாத வஞ்சித் தளையான் வந்தமையால் அகவல் தூங்கலோசை.

“மலரை மலர் .....மலர்வந்தே.” (காரிகை.11. மேற்கோள்)

இது பல தளையும் விரவி வந்தமையால் பிரிந்திசைத் தூங்கலோசை.

(1)

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை

22. வளம்பட வென்பது வெள்ளைக் ககவறி குதாரணஞ்செங்
களம்படக் கொன்று கவிக்கரி தாயகண் ணார்வொடிபோற்
றுளங்கிடை மாநே சுறமறி தொன்னலைத் தின்புலம்பென்
றுளங்கொடு நாவல ரோதினர் வஞ்சிக் குதாரணமே.

[வளம்பட என்பது வெள்ளைக்கு; அகவற்கு உதாரணம்செங் களம்படக் கொன்று; கவிக்கு அரிதாய்; கண்ணார் கொடிபோல் றுளங்கிடை மாநே! சுறமறி தொன்னலைத்தின் புலம்புள்ளது உளங்கொடு நாவலன் ஒதினர் வஞ்சிக்கு உதாரணமே.]

[க-ள்] கண்ணுக்கு நுண்மையாய்க் காட்சி அளிக்கின்ற கொழு போன்று அசைகின்ற இடையை உடைய பெண்ணே! 1. வளம்பட எனத் தொடங்கும் பாடல் வெண்பாவிற்குரிய எடுத்துக்காட்டாகும். 2. ஆசிரியப்பாவிற்கு மேற்கோளாக அமைந்தது செங்களம் படக்கொன்று என்னும் பாடலாகும். 3. கலிப்பாவிற்கு அரிதாய் என்னும் பாடல் மேற்கோளாகும். 4. சுறமறிவன, தொன்னலத்தின் புலம்பு எனத் தொடங்கும் பாடல்கள் இரண்டும் வஞ்சிப்பாவிற்கு உரிய எடுத்துக்காட்டுக்களாகும். இவை உள்ளத்தைத் தன் பக்கம் வளையச் செய்யும் நாவன்மை மிக்கவர்களால் காட்டப்பட்டவை ஆகும்.]

இ - கை அவ்வடிகளானும் ஓசைகளானும் வந்த இலக்கியங்கட்கு முதல் திணைப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

வளம்பட என்பது வெள்ளைக்கு

இன்னிசை வெண்பா

1. "வளம்பட வேண்பதார் யார்கு மிக்கல அளந்தன யோகம் அவரவ் ஆற்றார் விளங்கப் திரட்டினர் கிடுகல களக்களியைக் காவிரைச் செய்துரு மில்." (நாலடியார்- 103)

இஃது அளவடியானும், செப்பலோசையானும் வந்த இன்னிசை வெண்பா.

அகவற்கு உதாரணம் செங்களம் படக்கொன்று

நேரிசை ஆசிரியப்பா

2. "செங்களம் யட்கொன்று அடினைத் தேய்த்த செங்கோல் அம்பிற் செங்கோற் யானை கழல்வொழைச் சேய் குன்றம் குகுதி புவிச் சுவலக்காற் தட்டே." (குறுந்தொகை - 1)

இஃது அளவடியானும் அகவலோசையானும் வந்த நேரிசை ஆசிரியப்பா.

கலிக்கு அரிதாய்

நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

3. "அரிதாய் அறவீய்தி அருளியேர்க்கு அளித்தலும் வயிதாய் பலகவென்று வேணாயுத் தெறுதலும் புரிவனக் காறலில் புணர்ச்சியும் தருவெனப் பிரிவெனினாய் வாகுளவெறி சென்றதும் காறலும் வகுவீகொல் லயக்கீழாஅய் வணியல்யாள் கேளினி;"

இது தரவு.

அழதாங்கும் அளவின்று அழலன்ன வெய்வயால் கடியவே களங்குழாய் காவென்றர் அக்கார்தன் துடியடிக்க் கயந்தலைக் கலக்கிய சிவ்வையுரி நியுடிடிப் பின்உண்ணும் களிவுணவும் உயர்த்தனவே;

இவ்வீர்தின் இகந்நொகி கிணலித்த உலையால் துன்றுஉத் தகையவே காவென்றர் அக்கார்தன் அய்ப்புகாள் மடவெடை அசையிய வகுத்தத்தை மெச்சிறக ரால்அற்றும் றுவுணவும் உயர்த்தனவே;

கல்மிகை வேய்வடக் கணகதித் தெறுதலைத் துன்னகுடும் தகையவே காவென்றர் அக்கார்தன் இன்னியல் கிவ்வயால் வகுத்திய மய்சிணைக்குத் தன்னிழலைக் கொடுத்தலிக்கும் கலையணவும் உயர்த்தனவே.

இவை மூன்றும் தாழிசை.

எனவாங்க,

இது தனிச்சொல்.

கிணைநலம் உடைய கானம் சென்றார் புணைநலம் ஊட்டார் அல்லம் மணவற்ற பல்லியும் பாங்கொத்து கிணைத்தன நல்வெழில் உண்கணும் ஆறமால் கிடனே." (கலித்தொகை - 11)

இது கரிதகம்.

இஃது அளவடியானும் துள்ளலோசையானும் வந்த நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா. கண்ணார் கொடிபோல் துளங்கிடையாதே என்பது; மகடுஉ முன்னிலை.

சுறமறி தொன்னலத்தின் புலம்பு என்று உள்ளகொடு நாவலர் ஒதுவர் வஞ்சிக்கு உதாரணமே

குறளடி வஞ்சிப்பா

4. (அ) "சுறமறிவன துறவெல்லம் கிறவுண்பன கிடுவெல்லம் மீந்திரிவன கிடங்குண்பன தேவநாழிவன வொழில்செல்லம் எனவாங்க, தன்புணை தழீயிய கிடுக்கக மண்கிடுகு தெருகதில் மண்பன் உயர்."

[பொருள்: நீர்த்துறைகள் எங்கும் ஓறாமீன்கள் துள்ளுவன. விடுகை எங்கும் இறாமீன்கள் தோன்றுவன. அகழிகள் எங்கும் பெரிய மீன்கள் திரிவன. கோலைகள் எங்கும் தேள் வழிவன. இவ்வாறு அமைந்த குளிர்ச்சி பொருந்திய வயல்கள் தழுவுப்பெற்ற குடிநீருப்பை உடையவன் தலைவன். அவனுடைய ஊர் மண்ணைச் செயல்பட்ட நீண்ட மதிலால் சூழப்பெற்றதாகும்.]

இது இசுரீரடியானும் தூங்கலோசையானும் வந்தமையால் குறையு வஞ்சிப்பா.

சிந்தடி வஞ்சிப்பா

(ஆ) “தொண்டல்தீன் ழலம்பலையீதி தொழிந்தோன்மேல்
யன்னல்தீத கலந்தலையை யரிவுள்தி
செந்தல்தகை கிழவென்ன எழில்காட்டிச்
சொக்தல்தகை யாருள்கருத்தி விரிசிறந்தாங்கு
என்பவரிதுந்,
கலக்கருச் சீதி விரிமவுந்.”
சிலம்பிடைச் செவடிச் செங்கிலந் திறே.”

[பொருள்: இளமையின் இனிய நலத்தின் மேம்பாடு இதுவெனக் காட்டித் தலைவியை எப்போதும் பிரியேன் எனக் கூறிய தலைவனே! தலைவியின் நிலைபெற்ற நலத்தினைத் தனிமை வருத்தியது. தொடியணிந்த தோளின்மேல் அணிந்திருந்த அணிகலன்களும் கழன்று உடல் மெலிந்து துன்பமுற்றாள். அவ்வாறு தலைவி கலக்கமடைந்து புலம்பும்படியாக மலைவழியைக் கடந்து நீண்ட தொலைவு செல்வதற்கு நீ மிகப் பெரிதாக எண்ணிய பொருளே காரணமாகும்.]

இது முச்சீரடியானும் தூங்கலோசையானும் வந்தமையால் சிந்தடி வஞ்சிப்பா. உதாரணமே என்பது இறுதி விளக்காகக் கொள்க.

(2)

வெண்பா

[வெண்பாவைப் பற்றிய கருத்துக்கள்]

நான்குவகைப் பாக்களுள் தலைமைத் தன்மை உடையதாகச் சிறப்புப் பெற்று விளங்குவது வெண்பா ஆகும். வேற்று நிறம் கலக்காமல் தூய்மைபெற்ற வெண்பா ஆகும். நிறத்திலும் சிறப்புடையதாய்ப் போற்றப்பெறும். அதுபோல வேற்றுத்தளையும் அடியும் விரவாமல் அமைந்து மேம்பட்டு விளங்குவதால் வெண்பா எனப் பெயர் பெற்றது. இதற்கு வெள்ளைப்பா, அந்தண்பா என்னும் வேறு பெயர்களும் உண்டு.

பொதுவிலக்கணம்

1. செப்பலோசை பெற்று வரும் 2. ஈற்றடி முச்சீராய் ஏனையடி நாற்சீராய் அமையும் 3. தேமா முதலான இயற்சீர் நான்கையும் தேமாங்காய் முதலான வெண்சீர் நான்கையும் சீராகப் பெறும் 4. வெண்சீர் வெண்டளை, இயற்சீர் வெண்டளை என்னும் இரண்டு தளைகளை மட்டுமே பொருந்தி வரும் 5. பிற தளைகளை ஏற்காது 6. நாள், மலர், காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாடுகளைப் பெற்ற சீர்கள் நான்கனுள் ஒன்றைக் கொண்டே முடிவுறும். இவையனைத்தும் வெண்பாவின் பொதுவிலக்கணம் ஆகும்.

வகைகள்

வெண்பாவானது,

1. குறள் வெண்பா	- இரடி முக்கால்	} அடியால் பெற்ற பெயர்
2. சிந்தியல் வெண்பா	- ஈடி முக்கால்	
3. நேரிசை வெண்பா	- மூவடி முக்கால்	} ஓசையால் பெற்ற பெயர்
4. இன்னிசை வெண்பா	- மூவடி முக்கால்	
5. பக்ஷாடை வெண்பா	- பலவடி முக்கால்	→ தொண்டையால் பெற்ற பெயர்
- என ஐந்து வகைப்படும்.

1. குறள் வெண்பா

மிகக் குறைந்த அளவாகிய இரண்டடிகளைக் கொண்டு அமைக்கப்படுவதால் குறள் வெண்பாவாயிற்று. வெண்பாவின் பொதுவிலக்கணம் பொருந்த முதலடி நான்கு சீரையும் இரண்டாமடி மூன்று சீரையும் பெறுவது இவ்வகையாகும். இது ஏதுகைத்தொடை பெற்றோ பெறாமலோ அமையும்.

2. சிந்தியல் வெண்பா

வெண்பாவிற்குரிய பொதுவிலக்கணத்தைப் பெற்று மூன்றடியால் இயற்றப்படுவது சிந்தியல் வெண்பாவாகும். குறட்பாவை நோக்க அடியால் நீண்டது. ஆதலின் சிந்தியல் எனப் பெயர் பெற்றது. இது 1. நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா 2. இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா என இரண்டு வகைப்படும்.

1. இரண்டாம் அடியின் இறுதியில் தனிச்சொல் பெற்று ஓர் எதுகையோ ஈர் எதுகையோ அமைய மூன்றடிகளால் வருவது நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவாகும் 2. தனிச்சொல் இன்றி ஒரு விசிற்பமோ (ஓர் எதுகை) பல விசிற்பமோ (பல எதுகை) பெற்று மூன்றடியால் வருவது இன்னிசைச் சிந்தியல் ஆகும்.

3. நேரிசை வெண்பா

புலவரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒழுங்கமைந்த ஓசையை உடைய பாடல் ஆகையால் நேரிசை என்பது காரணப் பெயராகும். நான்கு அடிகளைக் கொண்டதாய், இரண்டாம் அடியின் இறுதியில் தனிச்சொல் பெற்று வரும். நான்கடிகளும் ஒரேதுகை பெற்றும் வரும். முன்னிரண்டு அடிகளில் ஒரேதுகையும் பின்னிரண்டு அடிகளில் மற்றொர் எதுகையும் பெற்று அமைவதும் நேரிசை வெண்பாவாகும். முதலிரு அடிகளில் அமையும் எதுகைக்கு ஏற்பவே தனிச் சொல்லின் எதுகையும் அமையும். இவ்வெண்பாவிற்கு திருகுறள் நேரிசை வெண்பா, இணைக்குறள் நேரிசை வெண்பா என்னும் வேறுபெயர்களும் உள.

ஆசிரியை நேரிசை வெண்பா

இரண்டு குறள் வெண்பாக்களைக் கொண்டு தனிச்சொல்லால் அடியை நிரப்பி அமைக்கப்படுவது நேரிசை வெண்பா. அவ்வாறு அமைக்கும் போது முதற்குறட்பாவின் சுற்றுச்சீரும் தனிச்சொல்லும் தம்முள் தளைப்பொருத்தமின்றி வெண்பாவிற்குரிய செப்பலோசை மாறுபட்டொலிக்கும். அதனைப் போக்குவதற்கு முதற்குறட்பாவின் இறுதிச்சீரோடு ஒன்றோ இரண்டோ அசைகூட்டப் பெறும். இது ஒற்றுமைப்படாத உலோகங்களின் மூட்டு வாய்களின் இடையில் வைத்து இணைக்கும் ஆகக்கு பொடிக்கு ஒப்பாகக் காட்டப்படும். ஆதலால் இத்தன்மை கொண்டமையும் வெண்பாக்கள் கூட்டப்பெறும் அசைகளுக்கு ஏற்ப ஓராசிரியை ஈராசிரியை நேரிசை வெண்பா எனப் பெயர் பெறும். இவ்வகை வெண்பாக்களின் நான்கடியும் ஒரேதுகை பெற்றும் வரும். முன்னிரு அடிகள் ஓர் எதுகை, பின்னிரு அடிகள் மற்றொர் எதுகை பெற்றும் அமையும்.

4. இன்னிசை வெண்பா

நேரிசை வெண்பாவைப் போல நான்கடிகளைக் கொண்டு இயற்றப்பெறுவது இன்னிசை வெண்பாவாகும். இனிமை உடைய ஓசையையும் சொல்லையும் பெற்றதால் இன்னிசை என்பது காரணப் பெயராகும். ஒருவிசிற்பமோ பலவிசிற்பமோ பெற்றுத் தனிச்சொல் பெறாமல் வருவதே இன்னிசை வெண்பா. அது 1. இரண்டாம் அடியின் இறுதியில் தனிச்சொல் பெற்று மூன்று எதுகைபெற்றும் வரும் 2. மூன்றாம் அடியில் தனிச்சொல் பெற்று இரண்டு எதுகை பொருந்தியும் வரும் 3. அடிதோறும் ஒருஉத் தொடை பெற்றும் வரும் 4. நேரிசை வெண்பாவில் சிற்று வேறுபட்டும் வரும். இவை அனைத்தும் இன்னிசை வெண்பாவாகவே கொள்ளப்படும்.

5. பஃறொடை வெண்பா

வெண்பாவிற்குரிய பொதுவிலக்கணத்தைப் பெற்று நான்கடிகளின் மிக்க அடிகளைக் கொண்டு அமைவது பஃறொடை (பல் + தொடை) ஆகும். 5 அடியைச் சிற்றெல்லையாகக் கொண்டு பல அடிகளால் பாடப் பெறுவதே பஃறொடை வெண்பாவாகும். ஆயினும் ஏழடியைப் பெற்று வருவது சிறப்புடையதாகும். அதற்கு மேம்பட்ட அடிகளைக் கொண்டு வருவன தொடர்நிலைப் பஃறொடை வெண்பா எனக் கூறப்பெறும். பஃறொடை வெண்பாக்கள் ஒரேதுகை பெற்றும் பல எதுகை பெற்றும் வரும்.

பாவினங்கள்

வெண்பா முதலாகக் கூறப்படும் பாக்கள் நான்கு. அவற்றிற்குரிய இலக்கணத்திலிருந்து வேறுபடும் பாடல்கள் ஒருவாறு தத்தம் பாக்களை அளவால் ஒத்துக் காணப்படும். இவ்வாறு அமைபவற்றைப் பாவினம் எனக் கூறுவர். இது காரணப் பெயராவதைப் பாவொத்து இனமாய் நடத்தலின் இனம் என்படுமே என்னும் தொடரால் அறியலாம்.

வெண்பாக்களின் இனங்கள்

வெண்பா 1. குறள் வெண்பா எனவும் 2. வெண்பா எனவும் இரண்டு வகையாகப் பகுத்து அவற்றுக்குரிய இலக்கணம் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. 1. குறள் வெண்பா (அ) குறள் வெண்பா (ஆ) குறள் தாழிசை என்னும் இரண்டு இனங்களை உடையது.

2. வெண்பா (அ) வெளி விருத்தம் (ஆ) வெண்தாழிசை (இ) வெண்துறை என மூன்று இனங்களை உடையது.

1. குறள் வெண்பாவின் இனங்கள்

அ. குறள் வெண்செந்துறை

இரண்டடிகளை உடையதாய்த் தம்முள் அளவொத்து வருதல்; உயர்ந்த (விழுமிய) பொருளைப் பேசுவதாய்த் தடையில்லாத நீரோட்டம் போன்ற சிறந்த (ஒழுகிய) ஒசை உடையதாய் அமைதல் ஆகிய விதிகளைக் கொண்டது குறள் வெண்செந்துறை ஆகும். இதற்கு வள்ளிசைச் செந்துறை என்னும் வேறு பெயரும் உண்டு.

ஆ. குறள் தாழிசை

1. அளவடியினும் மிக்க பல சீர்களைப் பெற்று இரண்டடிகளுள் ஈற்றடி சீர்குறைந்து வருவது தாழிசைக் குறள் அல்லது குறடாழிசை எனப்படும். இது (அ) செந்துறைச் சிதைவு (ஆ) சந்தம் சிதைந்த குறள் என்பனவாகவும் அமையும்.

2. இரண்டடியாய் அளவொத்து விழுமிய பொருளும் ஒழுகிய ஒசையும் இன்றி (குறள்வெண் செந்துறைக்கு) மாறுபட வருவதும் குறள்தாழிசை ஆகும்.

3. குறள் வெண்பாப் போல் அமைந்து வேற்றுத்தளை வந்து செப்பலோசை சிறிது சிதைவதும் சந்தம் சிதைந்த குறள் தாழிசையாகும்.

2. வெண்பாவின் இனங்கள்

அ. வெளி விருத்தம்

மூன்றடிகளையோ நான்கடிகளையோ பெற்று வருதல். அடிதோறும் ஒரு சொல்லே ஐந்தாவது சீராகிய தனிச்சொல்லாய் வருதல் என்னும் இலக்கணத்தால் அமைவதே வெளிவிருத்தம் ஆகும். நான்கு சீரின் விரிந்து ஐந்து சீர்களைப் பெற்று வருவதால் விருத்தம் என்பது காரணப் பெயராகும்.

ஆ. வெண்தாழிசை

மூன்று அடிகளைப் பெற்று இறுதியடி மூன்று சீர்களைக் கொண்ட சிந்தடியால் முடிவது வெண்தாழிசை எனப்படும். இதற்கு வள்ளிசைத் தாழிசை என்னும் வேறுபெயரும் உண்டு. மூன்ற அடிகளைப் பெற்று வரும் இப்பாவினத்தின் அடிகள் வேற்றுத்தளை விரவிச் சிந்தியல் வெண்பாவிவிருந்து மாறுபட்டு வரும். சிந்தியல்

வெண்பா ஒரு பொருள் மேல் மூன்றடுக்கி வரும் (மென்மையாய் நீண்டொலிக்கும்) தன்மை கொண்டதும் வெண்தாழிசையாகும். வெண்டளைகளை மட்டும் பெற்று வருவது சிந்தியல். பிறதளையும் கொண்டமைவது வெண்தாழிசை. இதிலே இரண்டற்கும் உள்ள வேறுபாடு ஆகும்.

இ. வெண்துறை

மூன்றடிகளைச் சிற்றெல்லையாகவும் ஏழடிகளைப் பேரெல்லையாகவும் கொண்டு ஈற்றடிகளில் சில சீர்கள் குறைந்து வருவது வெண்துறை ஆகும். இவ்வகைப் பாவினத்தில் எல்லா அடிகளும் ஒசை ஒத்துவரின் ஓரோலி வெண்துறை என்று பெயர் பெறும். அடிகள் மாறுபட்ட ஒசையுடன் நடக்குமாயின் வேற்றொலி வெண்துறை எனக் கூறப்படும். வெண்பாக்களின் வகைகளும் அவற்றின் இனங்களும் ஐந்து காரிகைகளில் (23 - 27) எடுத்துரைக்கப் படுகின்றன.

குறள் வெண்பா, நேரிசை வெண்பா

23. ஈரடி வெண்பாக் குறள்குறட்பா விரண் டாயிடக்கட் சீரிய வான்தனிச் சொல்லடி மூய்ச்செப்ப லோசைகுன்றா தோரிரண் டாயு மொருவிகற் பாயும் வருவதுண்டேல் நேரிசை யாகு நெறிகரி பூங்குழ ணேழையே.

[ஈரடி வெண்பாக் குறள்; குறட்பா இரண்டாய் இடைக்கண் சீரிய வான்தனிச் சொல்லடி மூய்ச்செப்பலோசை குன்றாது ஒர்ஈரண்பாயும் ஒருவிகற்பாயும் வருவது உண்டேல் நேரிசை ஆகும்; நெறிகரி பூங்குழல் நேரிழையே]

[இ-ள்] அடர்ந்தும் சுருண்டும் விளங்குவதாய்ப் பூவினை அணிந்த குழலினையும் சிறந்த அணிகலன்களையும் உடைய பெண்ணே! 1. இரண்டு அடிகளைக் கொண்டது குறள் வெண்பாவாகும் 2. இரண்டு குறட்பாக்களாய் அமைந்து அவற்றின் இடையில் சிறப்புடைய தனிச்சொல்லால் நிரப்பப் பெற்றுச் செப்பலோசை சிதையாமல் ஒரு விகற்பமாகவோ இரண்டு விகற்பமாகவோ வருவது நேரிசை வெண்பாவாகும்.]

இ-கை. குறள் வெண்பா, நேரிசை வெண்பா, இன்னிசை வெண்பா, பஃறொடை வெண்பா, நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா, இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா எனவும்.

நேரிசை ஆசிரியப்பா, இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா, நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா, அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா எனவும்.

நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா, அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா, வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா; கலி வெண்பா; வெண் கலிப்பா, தரவுகொச்சகக் கலிப்பா, தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா, சிற்றாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, பற்றாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா எனவும், குறளடி வஞ்சிப்பா, சிந்தடி வஞ்சிப்பா எனவும்,

புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா, கைக்கிளை மருட்பா, வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா, செவியறிவுறுஉ மருட்பா எனவும் கிடந்த பாவிசைகளைச் செப்பலோசை உடைத்தாய், ஈற்றடி முச்சிராய், ஏனையடி நாற்சிராய், வெண்சிரும் இயற்சிரும் வந்து, வெண்டளை தட்டு, வேற்றுத்தளை விரவாது, காசு, பிறப்பு, நாள், மலர் என்னும் வாய்பாட்டான்றும் வெண்பாவினை அடியானும், தொடையானும், ஓசையானும், பெயர் வேறுபாடு உணர்த்துவான் எடுத்துக் கொண்டார்.

அவற்றுள் இக்காரிகை குறள்வெண்பாவும், நேரிசை வெண்பாவும் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

ஈரடி வெண்பாக் குறள் என்பது; இரண்டடியான் வரும் வெண்பா குறள் வெண்பா எனப்படும் எ - று. என்னை?

“தொடைஒன்று அடிசிறை பாகி வறழேல்
குறளின் பெயர்க்கொடை கொள்ளப் படுவே.”

என்றார் காக்கைபாடியினார்.

“ஈரடி கியைந்தது குறள்வெண் பாவே”

என்றார் அவிநயனார்.

குறள் வெண்பா

“உருவகண்டு உள்ளாயை வேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க்கு
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து.” (திருக்குறள்- 667)

“உடையார்குள் கில்லாப்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்.” (திருக்குறள்-396)

இவை இரண்டடியான் இரண்டு விகற்பத்தானும், ஒரு விகற்பத்தானும் வந்த குறள் வெண்பா.

குறட்பாஇரண்டய் இடைக்கண் சீரிய வான்தனிச் சொல்லடி மூய்ச் செப்பலோசை குன்றாது ஓரிரண்டாயும் ஒரு விகற்பாயும் வருவதுண்டேல் நேரிசையாகும் என்பது;

இரண்டு குறள்வெண்பாவாய் நடுவு முதற்தொடைக்கு ஏற்ற தனிச்சொல்லால் அடி நிரம்பிச் செப்பலோசை வழுவாது முதல் இரண்டடியும் ஒரு விகற்பமாய்க் கடைஇரண்டடியும் மற்றொரு விகற்பமாய் வரினும், நான்கடியும் ஒரு விகற்பமாய் வரினும் இருகுறள் நேரிசை வெண்பா எனப்படும் எ - று. அவை வருமாறு :-

நேரிசை வெண்பா

“தமணீர் தாமரையின் தாநாடு அலவன்
இடமணீர்ச் செல்வதைக் கண்டு - விடைவெண்கு
முழிக் கதவடைக்கும் முத்தரே வாய்கழிந்(து)
உடழி நடையினான் உடர்.”

(பெடைவெண்கு
என்னும் தனிச்சொல்லை
நீக்க இரண்டு
குறள்வெண்பாக்களாயின)

[பொருள் : குளத்தின்கண் நெருங்கி வளர்ந்த தாமரையின் பூந்தாதுக்களில் ஆடித் திளைத்து ஓர் ஆண் நண்டு. அது பின்னர் பக்கத்தில் இருக்கும் வளைக்குச் சென்றது. இதனைக் கண்டு ஊடல் கொண்ட பெண் நண்டு புழுதியாகிய சேற்றைக் கதவாக அடைத்து அவ்ஆண் நண்டு தன்வளைக்குள் மீண்டும் வராதுபடி தடுத்தது. அத்தகைய புதுமை செறிந்த ஊரே தன்வாழ்நாள் முழுவதும் (பிற பெண்டிரை அறிவேன் எனப்) பொய் கூறாமல் வாழும் தலைவனின் ஊராகும்.)

நேரிசை வெண்பா

“அரிய வரைகீண்டு காட்டுவார் யாரே
பெரிய வரைவயிரம் கொண்டு - தெரியின்
கரிய வரைநிலையார் காய்த்தால்என் செய்வார்
பெரிய வரைவயிரம் கொண்டு.”

(தெரியின் என்னும்
தனிச்சொல்லை நீக்க இது
இரு குறட்பாக்களாகும்)

[பொருள் : வயிரம் பாய்ந்த மூங்கிலைக் கொண்டு அருமைப்பாடு வாய்ந்த மலையைப் பெயர்த்துக் காட்டுவார் யாரேனும் உளரோ? ஆராய்ந்து பார்த்தால் வலிய மலையைப் போன்றோர் சினங்கொண்டு வந்தால் பெரிய மூங்கிலைக் கொண்டு அவரை எதிர்த்தலும் கூடுமோ? (இயலாது).]

இவை இரண்டு குறள்வெண்பாவாய், நடுவு முதற் தொடைக்கு ஏற்ற தனிச்சொல்லான் அடி நிரம்பிச், செப்பலோசை வழுவாது இரண்டு விகற்பத்தானும், ஒரு விகற்பத்தானும் வந்த இருகுறள் நேரிசை வெண்பா.

சீரியவான் தனிச்சொல்லடி மும் என்று சிறப்பித்த அதனால், முதற்குறட்பாவினோடு தனிச்சொல் இடை வேறுபட்டு விட்டிசைப்பின் ஒற்றுமைப் படாத உலோகங்களை, ஒற்றுமைப்பட்டப் பற்றாசிட்டு விளக்கினாற் போல முதற் குறட்பாவின் இறுதிக்கண் ஒன்றும், இரண்டும் அசை கூட்டி உச்சரிக்கப்பட்டு இரண்டு விகற்பத்தானும் ஒரு விகற்பத்தானும் வருவனவும் உள; அவை ஒரு சார் ஆசிரை நேரிசை வெண்பா எனக் கொள்க.

அவை வருமாறு :-

நேரிசை வெண்பா

“தாமரைகள் தாழ்த்தி தனிவலைச் சேறனைந்து
தாமரைகள் துற்றமே தனிநறும் - தாமரையோல்
கண்ணாள் முகத்தாள் கரலத்தாள் சேவடிச்
கண்ணாள்வம் செய்யும் கருத்து.”

(நா - நேர்)
றும் - நேர் } ஈர்ஆக)

[வொருள்: தாமரையின் பூந்தாதுக்களில் ஆடிக், குளிர்ந்த துளியாகிய தேனைக் கலந்ததால் அத்தாமரையின் நாற்றம் தன் மீது விசப் பெற்றவன் தலைவன். அவன் அத்தாமரை மலரைப் போன்ற கண்களை உடையவன்; மலர்ந்த முகத்தை உடையவன்; கைகளை உடையவன்; திருவடிகளை உடையவன்; அவனைக் காண்பதையே ஆர்வத்துடன் என்கண் விரும்புகிறது.]

நேரிசை வெண்பா

“கொழும் உய்யாய் போகழம் துவிவந்தி
தொழும் தக்தாக்கே செய்யா - ஒருநிறையே (பா ஆ) - நேர்: ஓர் ஆக)
முடிவிறி ஒன்று முடியமேல் அஃதுவைய
யீழைப் பெற்ற கலம்.”

(நாலடியார்- 259)

இவை முதற்குறட்பாவின் இறுதிக்கண் ஈரசையானும். ஓரசையானும் ஆசிட்டு இரண்டு விகற்பத்தான் வந்த ஆசிரை நேரிசை வெண்பா.

நேரிசை வெண்பா

“ஆத்தி அறிவினா ஆண்டுகையாய் ஆயினும்
காத்தோந்தித் தம்மை அடக்குப - ஒத்தொறாடும் (ப - நேர்: ஓர் ஆக)
தீத்தொழிலை கெற்றித் திரிதந்தி) கெடுவையோல்
போத்தொள் புல்லறிவி னார்.”

(நாலடியார்- 351)

“வஞ்சியைச் சேறவந்தன் உயர்வந்தான் யானும்அவன்
வஞ்சியைச் சேபதனார் வாய்நெய்தேன் - வஞ்சியைச்
வஞ்சியைச் வஞ்சியைச் சேறுவந்தித் வஞ்சித்தான்
வஞ்சியை வஞ்சியைச் சேர்.”

(நேர்ந - நேர்,
நேன் - நேர் } ஈர்ஆக)

[வொருள்: வஞ்சிக்கொடி போன்றவனே! வஞ்சி என்னும் இடத்தைச் சார்ந்தவன் என்று தன் ஊர்ப்பெயரினைக் கூறினான். அதனால் அவன் எனக்கு வஞ்சனை செய்ய மாட்டான் என நம்பி நானும் அவனுக்கு உடன்பட்டேன். வஞ்சிக்க மாட்டேன்; வஞ்சிக்க மாட்டேன் என்று உறுதி கூறிய வஞ்சி மன்னன் என்னை வஞ்சித்துச் சென்றான்.]

இவை முதற்குறட்பாவின் இறுதிக்கண் ஓரசையானும் ஈரசையானும் ஆசிட்டு ஒரு விகற்பத்தான் வந்த ஆசிரை நேரிசை வெண்பா. நெறிகரி பூங்குழல் நேரிமையே என்பது; மகடுஉ முன்னிலை. வெண்பா அகவல் கலிப்பா அளவு வஞ்சி என்னும் காரிகையுள் வெண்பா செப்பலோசையான் வரும் என்றும் ஈண்டுச் செப்பலோசை குன்றாது என்றும் கூறியது, கூறியது கூறிற்று ஆகாது. என்னை ?

“கூறியது கூறியும் குற்றம் கில்லை
வேறொரு பொருளை வினைக்கும்ஆயின்.”

என்றார் ஆகலின்.

ஒருசார் பிற பாக்களைத் தத்தம் உதாரண வாய்பாட்டால் ஓசையூட்டும் பொழுது தத்தம் ஓசையில் சிறிது வழுவி வருவன உளவாயினும், வெண்பாவிற்குச் சிறிதும் செப்பலோசை வழுவல் ஆகாது என்று யாப்புறுத்தல் பொருட்டாகவும், செப்பலோசையில் சிறிது வழுவி வந்த நேரிசை, இன்னிசை வெண்பாக்களை ஒருபுடை ஒப்புமை நோக்கி வெண்டுறைப் பாற்படுத்து வழங்கினும் இழுக்காது என்பது அறிவித்தற்காகவும் எனக் கொள்க. என்னை ?

“தத்தம் மாவினத்து ஒயினும் குறையினும்
ஒன்றொன்று ஒயின வேறுமை வகையால்
யாத்தம் வண்ணம் ஏன வாயில்
யண்மேல் விசிறிய மாவினத் தாகும்.”

“குறையா இரண்டடி நால்வகைத் தொழையான்
முதறிய தனிச்சொலின் அடிமுடிய கிரையர்
விசிறியின் நய்யன நேரிசை வெண்பா.”

என்றார் அவிநயனார்.

“கிரையாப் அடிவினது ஈறுஒருஉ யீதி
முரண்ட எதுகையது ஆயினும் ஆகாது
கிரையர் துணியா கிடைநனி யோழிந்து
நிரந்தடி நான்கின நேரிசை வெண்பா.”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை

உருவுகண் டெள்ளா வடையார் குறண்மட வாய்தமண்
பரிய வரைகீண் டிருகுற னேரிசை தாமரையின்
கருமமு மார்த்தவும் வஞ்சியங் காமர்தனிச் சொன்முன்னா
நெரிநுண் கருங்குழ னேரிழை யாசிட்ட நேரிசையே.

[உருவுகண்டு எள்ளா உடையார் குறள்;¹ மடவாய் தமண்டு
அரிய வரைகீண்டு இருகுறள் நேரிசை;² தாமரையின்
கருமமும் ஆர்த்தவும் வஞ்சியும் காமர் தனிச்சொல் முன்னா
நெரிநுண் கருங்குழல் நேரிழை ஆசிட்ட நேரிசையே;³

(கி - ன்) நீண்டிருக்கும் நுண்மையான கரிய கூந்தலினையும் சிறந்த
ஆடை அணிகலன்களையும் அணிந்த பெண்ணே! 1. உருவு கண்டு,
உடையார் எனத் தொடங்கும் பாடல்கள் குறட்பாவிற்குரிய
எடுத்துக் காட்டுக்களாகும் 2. தமண்டு, அரியவரை சீண்டு எனத்
தொடங்கும் பாடல்கள் இரண்டும் இருகுறள் நேரிசை
வெண்பாவிற்குரிய இலக்கணம் பொருந்தியவை 3. தாமரையின்,
கருமமும், ஆர்த்த, வஞ்சி எனத் தொடங்குபவை விரும்புகின்ற
தனிச்சொல்லின் முன்னாக அசைகூட்டப்பட்ட ஆசிரிடை நேரிசை
வெண்பாக்களுக்குரிய மேற்கோள்களாகும்.]

இவ்வரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே குறள்
வெண்பாவிற்கும் நேரிசை வெண்பாவிற்கும், ஆசிரிடை நேரிசை
வெண்பாவிற்கும் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் நினைத்துக்
கொள்க.

இன்னிசை வெண்பா, பஃறொடை வெண்பா

24. ஒன்றும் பலவும் விகற்பொடு நான்கடி யாய்த் தனிச்சொல்
இன்றி நடப்பினஃ தின்னிசை துன்னு மடிபலவாய்ச்
சென்று நிகழ்வது பஃறொடை யாஞ்சிறை வண்டினங்கள்
துன்றங் கருமென் குழற்றுடி யேரிடைத் தூமொழியே.

[ஒன்றும் பலவும் விகற்பொடு நான்கடியாய்த் தனிச்சொல்
இன்றி நடப்பினஃ தின்னிசை துன்னும்;¹ அடிபலவாய்ச்
சென்று நிகழ்வது பஃறொடையாம்;² சிறை வண்டினங்கள்
துன்றும் கருமென் குழல்தூடி ஏர்இடைத் தூமொழியே!

(கி - ன்) அழகிய சிறகுகளைக் கொண்ட வண்டினங்கள்
மொய்க்கின்ற கரிய மென்மையான குழலினையும் துடியை ஒத்த
இடையினையும் தூய மொழியினையும் உடைய பெண்ணே! 1. ஒரு
விகற்பத்தையோ பல விகற்பத்தையோ பெற்று நான்கடியால்

அமைந்து தனிச்சொல் இல்லாமல் நடப்பது இன்னிசை வெண்பா
ஆகும் 2. நான்கடிக்கு மேற்பட்டுப் பல அடிகளால் வருவது
பஃறொடை வெண்பாவாகும்.]

இ - சை. இன்னிசை வெண்பாவும் பஃறொடை வெண்பாவும் ஆமாறு
உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

ஒன்றும் பலவும் விகற்பொடு நான்கடியாய்த் தனிச்சொல் இன்றி
நடப்பின் அஃது இன்னிசை துன்னும் என்பது;
ஒரு விகற்பத்தானும், பல விகற்பத்தானும் வந்து
நான்கடியாய்த் தனிச்சொல் இல்லாமல் நடப்பின் அஃது இன்னிசை
என்படும் எ - று.

அவை வருமாறு:-

இன்னிசை வெண்பா

“வவகலும் வவகல் வரக்கீண்டும் அஃதுணரார்
வவகலும் வவகலை வவகல்என்று இன்புலவர்
வவகலும் வவகல்தம் வாழ்நாள்மேல் வவகல்தல்
வவகலை வவகல்துணரா தார்.”

(நாலடியார் - 39)

இன்னிசை வெண்பா

“துகர்தீர் வகுஞ்செல்வம் தோன்றியக்கால் தெரீடும்
பகர நடந்தகூழ் பல்லாரோடு உண்க
அகடுற யார்மார்பும் நீலவாது செல்வம்
சகக்கால் போல வரும்.”

(நாலடியார் - 2)

இவை நான்கடியாய்த் தனிச்சொல் இன்றி ஒரு விகற்பத்தான் வந்த
இன்னிசை வெண்பா.

இன்னிசை வெண்பா

“கடற்குட்டிப் போழிவர் கலவர் மடைக்குட்டிம்
யாய்மா உடையான் உடைக்கீற்றுத் தோயில்
தவக்குட்டிம் தன்னுடையான் ஈந்தும் அமைக்குட்டிம்
கற்றான் கடந்து விரும்.”

(நான்மணிக்கடிகை-18)

“இன்றுகொல் அன்றுகொல் என்றுகொல் என்னாது
சின்றையே நீன்றது கூற்றம்என்று என்னி
ஒருடியின் தயவை ஒல்லும் வகையான்
மருடியின் மரண்பர் அறம்.”

(நாலடியார் - 36)

இவை நான்கடியாய்த் தனிச்சொல் இன்றிப் பல விகற்பத்தான்
வந்த இன்னிசை வெண்பா.

ஒன்றல்லவெ ளல்லாம் பல என்பது தமிழ் நடை. என்னை ?

“ஒன்றல் ளவையல தய்தீரலடி வடநால்
கூர்ப்பல் ளவையல வந்தீரி னோரே.”

என்றார் ஆசலின்.

கூணும் என்று மிகுத்துச் சொல்லிய அதனால், இரண்டாம் அடியின் இறுதி தனிச்சொல் பெற்று மூன்று விகற்பத்தான் வருவனவும் மூன்றாம் அடியின் இறுதி தனிச்சொல் பெற்று இரண்டு விகற்பத்தான் வருவனவும், தனிச்சொல் இன்றிப் பல விகற்பாசி அடிதோறும் ஒருஉத் தொடை பெற்று வருவனவும், பிறவாற்றானும், நேரிசை வெண்பாவில் சிறிது வேறுபட்டு நான்கடியான் வருவனவும் இன்னிசை வெண்பா எனப்படும்.

அவை வருமாறு :-

இன்னிசை வெண்பா

“அங்கண் விசும்பின் அகலீரலாய் யாரிக்கும்
நீய்களும் சான்றோரும் ஓய்யாய்ந்து - இக்கண்
யழுவாயும் சான்றோர்அஃது ஆற்றார் தெருமத்து
தேவீய் ஒருமா சுறியீ.” (நாலடியார்-151)

“மண்தோள் கச்சியும் மாகடலும் தம்முள்
ஒணியும் படுகையையும் ஒக்கும் - மண்தோள்
கச்சி மடுவ கடல்யா கச்சி
கடல்மடுவ வல்லாந் மருயீ.” (தண்டி. மேற்கோள்)

இவை இரண்டாம் அடியின் இறுதி தனிச்சொல் பெற்று மூன்று விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா

“வந்தய வேய்ப்பதளி..... வசய்தாரு மிதி” (காரிகை 22 மேற்கோள்)

இது மூன்றாமடியின் இறுதி தனிச்சொல் பெற்று இரண்டு விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா.

இன்னிசை வெண்பா

“உலழலின்றி மாநிலத்தாரீ(கு) கிர்கை; மறையுய்
கூயினார் கிர்வழி கிர்கை; கூழமுல்
அரசினர் கிர்வழி கிர்கை; ஆசுரையுய்
கூழினார் கிர்வழி கிர்கை.” (நான்மணிக்கடிகை- 48)

இஃது அடிதோறும் ஒருஉத்தொடை பெற்று, நேரிசை வெண்பாவில் சிறிது வேறுபட்டு வந்த இன்னிசை வெண்பா.

இன்னிசை வெண்பா

“கின்னாம வேண்டித் திரவெழு - கிற்றிவந்து
மந்துதல் வேண்டித் திரவெழு - திரவெழு
செழிவது வேண்டித் திரவெழு - செழிவது
வேண்டித் திரவெழு கிடல்.” (நான்மணிக்கடிகை- 17)

இஃது அடிதோறும் தனிச்சொல் பெற்று மூன்றுவிகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா. பிறவும் வந்துழிக் கண்டு கொள்க. என்னை?

“தனிச்சொல் தழுவல் ஆகி கிற்றியும்
மயமல தோன்றியும் ஒன்றே வரிசும்
கிதம்பெயர் கின்னிசை வந்தீரி னோரே.”

“ஒருகிற்றி மாசித் தனிச்சொல் கிற்றியும்
கிற்றிகிற்றி மாசித் தனிச்சொல் கிற்றியும்
தனிச்சொல் பெற்றுப் பலகிற்றி மாசியும்
தனிச்சொல் கிற்றியும் பலகிற்றி மாசியும்
அடிஅடி தோறும் ஒருஉத்தொடை அகடநடித்
எனக்கீ தாகும் கின்னிசை தானே.”

என்றார் காக்கைபாடியினார்.

அடிபலவாய்ச் சென்று நிகழ்வது பகிறொடையாம் என்பது; நான்கடியின் மிக்க பலவடியான் வருவது பஃறொடை வெண்பா எனப்படும் எ-று.

நேரிசை வெண்பாவிற்கும், இன்னிசை வெண்பாவிற்கும் நான்கடியே உரிமை சொன்னமையான், நான்கடியின் மிக்க பலவடியால் வரும் என்பது ஆற்றலாற் போந்த பொருள் எனக் கண்டு கொள்க. வருமாறு :-

ஐந்தடியும் பஃறொடை வெண்பா

“சேற்றுக்கால் நீலம் செருவென்ற வேந்தன்வேல்
கூற்றுஉறந் தொழியின் மகழி வாருகயல்
தோற்றம் தொழில்வடிவு தம்முள் கருமாற்றம்
வேற்றுமை கின்றியே ஒத்தன மாவயீ
ஆற்றுக்கால் ஆட்டியர் கண்.”

[பொருள் : மருத நிலப் பெண்ணின் கண்கள் மாவடுவை ஒத்தவை அவை சேற்றின்கண் முளைத்த குவளை மலர்; போரில் வெள்;

வேந்தனுடைய வேல்; கூற்றுவுலின் வலிமையினை மாறுபடச் செய்யும் அம்பு; போர் செய்கின்ற சுயல்கள் ஆகியவற்றைத் தோற்றத்தாலும் தொழிலாலும் வடிவத்தாலும் தடுமாற்றத்தாலும் அப்படியே ஒத்திருக்கலாம்.]

இஃது ஐந்தடியான் வந்த ஒரு விகற்பப் பஃறொடை வெண்பா.

ஏழடிப் பஃறொடை வெண்பா
 “பன்சாக் கூடல் மதுரை நெல்நெடுவில்
 என்வொடு தீர்றார் கிருவீ அவருள்ளும்
 வான்வொடை உன்வொன்றான் குலவளை; வான்வொடைகீடு
 யானவொன்று என்றாலும் அஞ்சினவன்; யான
 சஞ்சிக் தீருகல் கிண்சினவொடு நென்வன்
 தீருகல்வன் நென்வன் தீயினர்.” (முத்தொள்ளாயிரம்)

இஃது ஆறடியான் வந்த பலவிகற்பப் பஃறொடை வெண்பா.

ஏழடிப் பஃறொடை வெண்பா
 “வையகம் எல்லாம் கழனிசா - வையகத்துச்
 செய்கலே நூற்றிசைநின் தேய்க்கள் - செய்கல்து
 வான்கலும்பெ நொன்வடி வான்கல - வான்கலும்பின்
 சாறாகத் தாடல் தவையுக்கள் - சாறிட
 கட்டிய கச்சிப் துறவொன் - கட்டியுள்
 தானேற்ற மன சஞ்சிகலே மனவொடு
 ஆனேற்றான் கச்சி யகம்.”

[வாசுதேவன்: இவ்வகம் அனைத்தும் தீர்நிலைகள் மிகுந்த மருத நிலமாகும். நான்கு திசைகளிலும் அமைந்த நாடுகள் அனைத்தும் நன்செய், திலங்களாகும். அந்திலங்களில் விளைந்த பெருமையினைக் கரும்பு தொண்டை வளநாடு ஆகும். அக்கரும்பிலிருந்து பிழியப்பட்ட சாறே தொண்டை நாட்டில் அமைந்த வளமிக்க ஊர்கள். சாறால் ஆகிய கட்டியின் புறப்பகுதியே காஞ்சிபுரம். அக்கட்டியுள் பொருந்திய இனிப்பாக விளங்குவது எருதினை! ஊர்நியாகக் கொண்ட சிவபெருமான் குடியிருக்கின்! கோயிலாகும்.]

இது பலவிகற்பத்தான் வந்த ஏழடிப் பஃறொடை வெண்பா.

இனி ஏழடியின் மிக்க பஃறொடை வெண்பாக்களை யாப்பருங்கலை விருத்தியாளரும், தேசிகமாவை முதலியவற்றுள்ளும் கண்டு கொள்க.

அடிபலவாய் நிகழ்வது பஃறொடை என்னது சென்று நிகழ்வ என்று சிறப்பித்தது. செப்பலோசையில் சிறிது வழுவி வந்த பஃறொடை வெண்பாக்களை ஒருபுடை ஒப்புமை நோக்கி வெண்கலிப்பாற் படுத்து வழங்கினும் இழுக்காது என்பது அறிவித்தற்கு எனக் கொள்க. என்னை?

“தொடைசுடி கீத்துணை என்றும் வழக்கம்
 உடையதை கீன்று உறுய்யி(வு) கீர்ண
 குடையது மஃறொடை நாமம் கொள்கே.”

என்றார் காக்கைபாடியினியார்.

சிறை வண்டினங்கள் துன்றுங் கருமென்குழல் துடியேரிடைத் துமொழியே என்பது; மகடுஉ முன்னிலை.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை

வைகலும் வைக றுகள் கடற்குட்ட மின்றுமங்கண்
 எய்து மலிதேர் வளம்பட வேமழை யின்னிசையாம்
 வையக மெல்லாம் பலவிகற் பேற்றது சேற்றொருகால்
 வையர வல்துல்பன் மாடம் பஃறொடைப் பலவிகற்பே.

[வைகலும் வைகல் துகள்தீர் கடற்குட்டம் இன்றும்அங்கண் எய்து மலிதேர் வளம்படவே மழை இன்னிசையாம்! வையகம் எல்லாம் பலவிகற்பு ஏற்றது சேற்றொருகால் வையரவு அல்துல்! பன்மாடம் பஃறொடைப் பலவிகற்பே.]

[க -ள்] ஆடும் பாம்பின் படத்தை ஒத்த அரையினை உடைய பெண்ணே! 1. வைகலும் வைகல், துகள்தீர், கடற்குட்டம், இன்றுகொல் அன்று, அங்கண், பொருந்துகின்ற மலிதேர், வளம்பட, மழையின்றி எனத் தொடங்கும் பாடல்கள் எட்டும் பலவகையான இன்னிசை வெண்பாவிற்குரிய எடுத்துக் காட்டுக்களாகும் 2.வையகம் எல்லாம், பன்மாடக் கூடல் எனத் தொடங்கும் பாடல்கள் இரண்டும் பல விகற்பத்தான் அமைந்த பஃறொடை வெண்பாவிற்கு எடுத்துக் காட்டுக்களாகும். சேற்றுக்கால் எனத் தொடங்கும் பாடல் ஒரு விகற்பத்தான் அமைந்த பஃறொடை வெண்பாவிற்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.]

இவ்வரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே இன்னிசை வெண்பாவிற்கும், பஃறொடை வெண்பாவிற்கும் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் நினைத்துக் கொள்க. [4]

இன்னிசை வெண்பாவும், வெண்பாவின் ஈற்றுச்சீரும்

25. நேரிசை யின்னிசை போல நடந்தடி மூன்றின்வந்தால்
நேரிசை யின்னிசைச் சிந்திய லாகு நிகரில்வெள்ளைக்
கோவைச் சீரு மொளிசேர் பிறப்புமொன் காசுமிற்ற
சீருடைச் சிந்தடி யேழுடி வாமென்று தேறுகவே.

[நேரிசை இன்னிசை போல நடந்து அடிமூன்றின் வந்தால்
நேரிசை' இன்னிசைச் சிந்தியல் ஆகும்;² நிகரில் வெள்ளைக்கு
ஓரவைச் சீரும் ஒளிசேர் பிறப்பும் ஒண்காசும் இற்று
சீருடைச் சிந்தடியே ழுடிவாம் என்று தேறுகவே.³

[இ-ள்] 1. நேரிசை வெண்பாவைப் போல அமைந்து மூன்றடியைப் பெற்று வருவது நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா ஆகும். 2. இன்னிசை வெண்பாவைப் போல அமைந்து மூன்றடியாய் வருவது இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா என்று பெயர் பெறும். 3. ஒப்புமைகாட்ட முடியாத வெண்பாவிற்கு நள், மலர் என்னும் ஓரவைகளுள் ஒன்று சுற்றுச் சீராக அமையும். அவற்றை அன்றிப் புகழ் சேர்ந்த பிறப்பையும் ஒளி பொருத்திய களையும் இறுதியாகக் கொண்ட சிறப்புடைய மூன்று சீரால் அமைந்த சிந்தடியைக் கொண்டே முடிவுறும் என்பதைத் தெளிவுற அறிவாயாக!]

இ -கை. நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவும், இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவும், எல்லா வெண்பாவிற்கும் சுறாமாறும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று. நேரிசை இன்னிசை போல நடந்து அடி மூன்றின் வந்தால் நேரிசை இன்னிசைச் சிந்தியலாகும் என்பது; நேரிசை வெண்பாவே போல இரண்டாம் அடியின் இறுதி தனிச்சொல் பெற்று இரு விகற்பத்தானும் ஒரு விகற்பத்தானும் மூன்றடியான் வருவன நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா எனவும், இன்னிசை வெண்பாவே போலத் தனிச்சொல் இன்றி ஒரு விகற்பத்தானும் பல விகற்பத்தானும் மூன்றடியான் வருவன இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா எனவும் வழங்கப்படும் எ-று. என்னை ?

“நேரிசைச் சிந்தியல் இன்னிசைச் சிந்தியல் என்று
ஈரடி முக்கால் இருவகைப் படுமே.”

என்றார் ஆகலின். வருமாறு :-

நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

“ஓர்வொற்ற வாயில் ழுறுங்குவளைத் தளிர்கொண்டு
சுற்றியவந்து ஆய்மீயி ழுடைத்தானே - வாய்மேறாக்
பாணைநீர் வாயில் புகள்.”

[பொருள் : பொன்னால் ஆகிய நேரிசை உடைய வேந்தனின் மகள் வெற்றியைத் தருகின்ற வாயிலில் நின்றாள். அவள் தன்னைச் சுற்றி ஒலியெழுப்பும் வண்டினத்தை நறுமணம் கமழும் குவளை மலர்களால் தொடுக்கப்பட்ட மாஸையைக் கொண்டு ஓட்டினாள்.]

நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

“அறிந்தானை ஏதீ அறிவாய்(கு) அறிந்து
சிறந்தார்க்குச் செவ்வன் உறைய - சிறந்தர்
சிறந்தமை ஆராய்ந்து கொண்டு.”

[பொருள் : முழுமையும் அறிந்தவன் அருகதேவன். அவனைத் தொழுது அறிந்தோர் அறிஞர். அவ்வாறு அறிந்தவரும் சிறந்தனவற்றை ஆராய்ந்தும் காலமறிந்தும் பிறருக்குக் கூறவேண்டும்.]

இவை இரண்டாம் அடியின் இறுதி, தனிச்சொல் பெற்று இருவிகற்பத்தானும், ஒரு விகற்பத்தானும் வந்த நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

“ழூரீல பெய்தலும் கொட்டியும் தீண்டி
பிறநாட்டுப் பெண்டிர் முடிவாயும் பாரி
பிறநாட்டுப் பெண்டிர் அடி.”

[பொருள் : மணம்வீகம் நீலநிறமுடைய தெய்தல் பூவையும் குளக்கொட்டிப் பூவையும் பாரியின் பறம்பு நாட்டுப் பெண்களின் கால்களில் இட்டுப் பிறநாட்டுப் பெண்கள் தலையால் வணங்குவார்கள். அதனால் அப்பெண்களின் கூந்தலானது மணம் கமழும்.]

இது தனிச்சொல் இன்றி ஒரு விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

“சுறாஆடி அம்மி மிதயீ - வறையணைய
யானைக்கு நீத்து முயற்கு ழுவலையீ
கானக நாடீ சுணை.”

[பொருள் : தலைவியின் மீது அன்பு கொண்ட குறிஞ்சி நிலத் தலைவன் நாட்டுச் சுணையில் சுறா அமிழ்ந்தது; அம்மி மிதந்தது; யானை நிற்க முடியாமல் தத்தளித்தது; முயலோ நின்றது.]

இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா
 “முல்லை முறுவலித்துக் காட்டின - மெல்லவே
 சேயிறழிக் காந்தள் தூய்ப்புணர் - யோனினார்
 தின்னேய் வரவுரைக்கும் காள்.”

[பொருள்: சிவந்த இதழ்களைக் கொண்ட காந்தள் இதழ்விடுக்கின்ற கார்காலத்தில் திரும்பி வருகிறேன் எனச் சொல்லிப் பிரிந்து சென்றான் தலைவன். அத்தலைவன் தின்மையான தேரின் மீதேறி வரவேண்டிய அக்காலத்தை முல்லை அரும்புகள் மெல்லவே இதழ்விடுத்து ஏளனம் செய்வது போல மலர்ந்து வெளிப்படுத்தின.]

இவை மூன்றடியாய்த் தனிச்சொல் இன்றிப் பலவிசுற்பத்தான் வந்த இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

உதாரண இலக்கிய முதல் நீணைப்புக் காரிகை

நற்கொற்ற வாயி லறிந்தா னையுநறும் பூங்குழலாய்
 சொற்பெற்ற நேரிசைச் சிந்திய லாஞ்சுரை யாமுவம்மி
 நிற்பற் றுரிய நறுநீல நெய்தலு முல்லைமென்
 றெற்றப் பாதன வினனிசைச் சிந்திற் கிலக்கியமே.

[நற்கொற்ற வாயில் அறிந்தானையும் நறும்பூங் குழலாய்! சொல்பெற்ற நேரிசைச் சிந்தியல் ஆம்; சுரைஆழ அம்மி நிற்பற்கு உரிய நறுநீல நெய்தலும் முல்லையும் என்று ஏற்றப் பாதன இன்னிசைச் சிந்திற்கு இலக்கியமே.]

[இ-ள்] மணம் கமழும் பூக்களை அணிந்த குழலினை உடையவனே! 1. நற்கொற்ற வாயில், அறிந்தானை எனத் தொடங்கும் பாடல்கள் ஒழுங்கு பெற்ற நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவிற்கு எடுத்துக் காட்டுக்களாகும். 2. சுரையாழ அம்மி, நிற்பற்குரிய நறுநீல நெய்தல், முல்லை எனத் தொடங்கும் பாடல்கள் தடைபடாத தன்மை கொண்ட இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவிற்கு எடுத்துக் காட்டுக்களாகும்.]

இவ்வரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவிற்கும், இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவிற்கும் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் நினைத்துக் கொள்க. நிகரில் வெள்ளைக்கு, ஓரைச்சீரும் ஒளிசேர் பிறப்பும் ஒண்காகம் கீற்ற, சீருடைச் சிந்தடியே முடிவாம் என்று தேறுகவே என்பது; எல்லா வெண்பாவிற்கும் நாள் என்னும் நேரலைச் சிரானும், மலர் என்னும் நிரையலைச் சிரானும் காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டில் குற்றியலுகரம் ஈராகிய நேர்ந்து இயற்சிரானும் இற்ற முச்சிரடியே ஈற்றடி ஆவதென்று தெளிக எ-று.

வெண்பாவின் இறுதிச் சீருக்குக் குற்றியலுகரம் ஈராக வேறு உதாரணம் எடுத்தோதியதூஉம் அசைச்சீர்க்கு உதாரணம் வேறுகாட்டிப் போந்ததூஉம் வெண்பாவினை அலகிட்டு உதாரண வாய்பாட்டான் ஓசையூட்டும் பொழுது, பிற வாய்பாட்டான் ஓசையூட்டல் ஆகாது ஆகலின் எனக் கொள்க. இனி அவ்வாற்றான் ஓசையூட்டுமாறு.

“யாவிராடு ..... நீர்” (திருக்குறள் - 1121) என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே கூவிளம், கூவிளம், தேமா, கருவிளம், கூவிளம், கூவிளம், நாள் என ஓசையூட்டுக.

“நன்றறி வாரிக்..... மிலர்” (திருக்குறள் - 1072) என்பதனை, அலகிட்டு முறையானே கூவிளம், தேமா, புளிமா, கருவிளங்காய், தேமா, புளிமா, மலர் என்று ஓசையூட்டுக.

“மங்கலம் ஏன்ப மனைமார்சி மற்றதன்
 நன்கலம் நன்கலக் கேறு.” (திருக்குறள் - 60)
 என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே கூவிளம், தேமா, புளிமாங்காய், கூவிளம், கூவிளம், தேமாங்காய், காசு என்று ஓசையூட்டுக.

“ஆக முதல எழுதீநெல்வார் ஆதி
 மகவன் முற்றே உலகு.” (திருக்குறள் - 1)
 என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே புளிமா, புளிமா, புளிமாங்காய், தேமா, புளிமா, புளிமா, பிறப்பு என்று ஓசையூட்டுக.

பிற வெண்பாக்களையும் இவ்வாறு அலகிட்டு ஓசையூட்டச் செப்பலோசை வழுவாமல் கண்டு கொள்க.

நிகரில் வெள்ளைக்கு என்று சிறப்பித்த அதனால், குறள் வெண்பாவினை ஓரடி முக்கால் என்றும், நேரிசை வெண்பாவினை மூடி முக்கால் என்றும் இன்னிசை வெண்பாவினை இன்னிசை மூடி முக்கால் என்றும் புகிறாடை வெண்பாவினைப் பலடி முக்கால் என்றும் பெயரிட்டு வழங்குவார் ஒருசார் ஆசிரியர் எனக் கொள்க.

ஒளிசேர் பிறப்பும் ஒண்காகம் என்று சிறப்பித்தது காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டான் முற்றியலுகரம் ஈராகிய நேர்ந்து இயற்சீர் இறுதியாகிய முச்சிரடியானும் இறுவனவும் உள் ஒரு சார் வெண்பா என்பது அறிவித்தற்கு எனக் கொள்க.
 வருமாறு :-

குறள் வெண்பா

“**மஞ்சகழ் சோலை மலரை! ஓத்தாலும்
அஞ்சொல் மடனாக்(கு) அருளு.**”

[பொருள் : கரிய முகில் கூட்டங்கள் குழந்திக்குக்கும் குறிஞ்சி நிலத்தலைவனே! அறியாமையை வெளிப்படுத்தினாலும் அழகிய சொற்களைக் கூறுகின்ற இளம்பெண்களுக்கு அருள் செய்க.]

இது, பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டான் முற்றியலுகரம் ஈறாய் இற்ற வெண்பா.

குறள் வெண்பா

“**கிணமலிக் கோழல் கிண்குநீர்ச் சேயின்
முணமலித் தரகவல் டுல்லு.**”

[பொருள் : ஓரின் மலர்களைக் கொண்டு தொடுக்கப்பெற்ற மாலையணிந்த பெண்ணே! ஒளிவிகம் நீரினை உடைய நெய்தல் நிலத் தலைவனின் மலர்மாலை அணிந்த மார்பினை ஆரத் தழுவாயாக!]

இது, காசு என்னும் வாய்பாட்டான் முற்றியலுகரம் ஈறாய் இற்ற வெண்பா. இவை செய்யுளியல் உடையார் காட்டிய எனக் கொள்க. என்னை?

“**செயல் கிணைய வண்டி மறிவை
அந்தடி சிந்தடி அகலும் அகலடி
அந்தம் அகசச்சி அகலும் விழுவே.**” (யாப்பருங்கலம்- 57)

“**சுற்றிய லுகரமும் ஒற்றிய லுகரமும்
வெற்றவாய் மட்பாக் கிண்குநீரும் சேய்.**”

என்றார் ஆகலின்.

உதாரண இலக்கிய முதல் றிணைப்புக் காரிகை

மாவாழ் புவிவாழ் சுரமுள வளக மணியிறுவாய்
ஓவா தளபெடுத்த தூஉங் கெழுஉ முதாரணமாய்
நாவார் பெரும்புகழ் நத்தத்தார் யாப்பி னுடந்ததுபோல்
தேய்வாம் உகரம்வந் தால்இயற் சீரிங்குச் செய்யியே

இக்காரிகைச் சூத்திரத்துள் ஒசையூட்டுதற் சுருத்தாவது மாவாழ் சுரம், புவிவாழ் சுரம் என்னும் வஞ்சியுரிச்சிர் இரண்டும் உளவாக வைத்து ஒரு பயன் நோக்கித் தூஉமணி, கெழுஉமணி என்று அளபெடுத்து நேர்நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சிர்க்கு உதாரணம் எடுத்துக்காட்டினார்

நத்தத்தனார் முதலாகிய ஒரு சார் ஆசிரியர். அதுபோல இந்துலுடையாரும் தேமா, புளிமா என்னும் இரண்டு நேர்ற்று இயற்சிரும் உளவாக வெண்பாவின் இறுதிச்சிர்க்கு உதாரண வாய்பாட்டான் ஒசையூட்டுதல் பொருட்டாகக் குற்றியலுகரம் ஈறாகிய காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டான் நேர்ற்று இயற்சிர் ஈறாக வேறு உதாரணம் எடுத்து ஒதினார் எனக் கொள்க. (5)

குறள் வெண்பாசெந்துறை, குறள் தாழிசை

26. அந்தமில் பாத மளவிரண் டெத்து முடியின் வெள்ளைச் செந்துறை யாகுந் தீருவே யதன்பெயர் சீபலவாய் அந்தங் குறைநலவுச் செந்துறைப் பாடி னிழிபுமங்கெழச் சந்தத் சிதைந்த குறையும் குறளினத் தாழிசையே.

[அந்தமில் பாதம் அளவிரண்டு ஒத்து முடியின் வெள்ளைச் செந்துறை ஆகும் தீருவே! அதன்பெயர்;¹ சீபலவாய்;² அந்தம் குறைநலவு³ செந்துறைப் பாடின இழியும்⁴ அங்கெழச் சந்தம் சிதைந்த குறையும்⁵ குறளினத் தாழிசையே.

[**இ-ள்**] திருமகளை ஒத்தவனே! 1. இறுதியடி மூன்று சீர்களைப் பெறாமல் முதலடியைப் போல நான்கு சீர்களைப் பெற்றுத் தம்முள் அளவொத்து இரண்டடியாய் வருவது வெண்செந்துறை எனப் பெயர் பெறும் 2.(அ) இரண்டடியைப் பெற்று நான்கு சீரின் மிக்க சீரால் வருவனவும் (ஆ)முதலடியின் சீர்களைவிட இரண்டாம் அடியின் சீர்கள் குறைந்து வருவனவும் (இ) வெண்செந்துறையின் தன்மையிலிருந்து இழிந்து வருவனவும் (ஈ) குறள் வெண்பாவாய் அமைந்து செப்பலோசை சிறிது மாறி வருவனவும் குறட்பாவின் இனமாகிய குறள்தாழிசையாகக் கொள்ளப்படும்.]

இ-கை. குறள் வெண்பாவிற்கு இனமாகிய துறையும், தாழிசையும் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று

அந்தமில் பாதம் அளவிரண்டு ஒத்து முடியின் வெள்ளைச் செந்துறையாகும் என்பது; இரண்டடியாய்த் தம்முள் அளவொத்து வருவது வெண்செந்துறை என்றும், செந்துறை வெள்ளை என்றும் பெயரிட்டு வழங்கப்படும் என்று.

அந்தமில் பாதம் என்று சிறப்பித்த அதனால், விழுமிய பொருளும் ஒழுகிய ஒசையும் உடைத்தாய் வருவது எனக் கொள்க. என்னை?

“**ஒலையி ஓசையின் ஒத்துஅடி கிண்பாய்
விழுவிய வொகுள்அது வெண்செத் துறையே.**” (யாப்பருங்கலம் - 63)

வெண்செந்துறை

“ஆர்கல் உலகத்து மக்கட்கு எல்லாம்
ஊழின் சிறந்தன்று ஊழ்க்கம் உடையே.” (முதுமொழிக் காஞ்சி-1)

“கொன்றை வேய்தீர் செல்வன் அழகினை.
என்றுச் சந்தித் தொழுவான் யாமே.” (கொன்றை வேந்தன்-1)

இவை விழுமிய பொருளும், ஒழுகிய ஓசையுமாய் வந்தமையான் வெண்செந்துறை.

திருவே என்பது மகடுஉ முன்னிலை.

சீரலவாய், அந்தம் குறைநவும் என்பது; நாற்சிரின் மிக்க பலசிரான் வந்து அடிஇரண்டாய் சற்றடி குறைந்து வருவன குறட்டாழிசை எனப்படும் என்று, இரண்டடி என்பது அதிகாரத்தான் வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. குறட்டாழிசை எனினும், தாழிசைக் குறள் எனினும் ஒக்கும். சிர்வரையறை இல்லாமையால் எனைத்துச் சிரானும் அடியானும் வரப்பெறும் எனக் கொள்க.

குறள் தாழிசை

“நன்னு வர்வினை மறு நான்வொழும் நிற வர்க்கு சய குரணந்
கண்ணி னார்க்கு ஓயாட வர்க்கீர் கற்றவரே.”

[பொருள்: நல்ல தவத்தினை மேற்கொள்பவருக்கு ஞானக்கண்ணாகத் திகழ்பவன் அருகதேவன். அவன் உயிர்களிடம் பொருந்திய தீவினைகளை நாள்தோறும் நலிவடையும்படி செய்யும் ஆற்றல் கொண்டவன். அதனால் கற்றவர்கள் அவ்வருகதேவனின் திருவடிமையே எப்போதும் தொழுது நிற்பர்.]

குறள் தாழிசை

“நீல மாகடல் நீர் வார்த்திர நின்றுநின்றோய் பொங்கிப் பொன்றாமால்
காலம்பல காலம் சென்றுமின் செல்வீர் யாக்கை கழிந்துமே.”

[பொருள்: நீல நிறம் பொருந்திய பெரிய கடலில் அலைகள் உயர்ந்து பொங்கி எழும். அவை பின்னர்க் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து யறையும். அதனைப் போலக் காலம் செல்லச் செல்ல நிலைபெற்ற செல்வருடைய உடலும் அழியும்.]

இவை சற்றடி குறைந்து இரண்டடியாய்ப் பல சிரான் வந்தமையால் குறட்டாழிசை. செந்துறைப் பாட்டின் இழிபும் என்பது; அடியிரண்டாய் அளவொத்து விழுமிய பொருளும் ஒழுகிய ஓசையும் இன்று இவ்வாறே செந்துறை வெள்ளையில் சிதைந்து வருவன எல்லாம் செந்துறைச்-சிதைவுத் தாழிசைக் குறள் எனப்படுமென்று.

குறள் தாழிசை

“நிண்டின் நீழல் வருமான் ஸீர்த்தலை
மண்டலம் தோன்றுமால் வாழி அன்னாம்.”

[பொருள்: அன்னையே வாழ்வாயாக! அசோக மரத்தின் நிழலில் அமர்ந்திருப்பவன் அருகதேவன். அவனுடைய தலையின் பின்புறம் ஒளி வட்டம் காட்சியளிக்கிறது.]

குறள் தாழிசை

“அறுவர்க்கு அறுவரைப் பெற்றுக் கவுந்தி
மறுவறு மத்தினி போல்வையி வீரே.”

[பொருள்: கதிரவன் முதலான அறுவருக்குக் கர்ணன் முதலான ஆறு பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்தவள் குந்திதேவி. அப்படியிருந்தும் அக்குந்திதேவி குற்றமில்லாத பத்தினிப் பெண்ணைப் போலவே போற்றப்படுகிறாள்.]

இவை விழுமிய பொருளும் ஒழுகிய ஓசையும் இன்று இரண்டடியும் தம்முள் ஒத்து வந்தமையின் செந்துறைச் சிதைவுத் தாழிசைக்குறள்.

அங்கேழ்ச் சந்தம் சிதைந்த குறளும் குறளினத் தாழிசையே என்பது; செப்பலோசையில் சிதைந்து வேற்றுத்தளை தட்டுக் குறள் வெண்பாவில் சிதைந்து வருவன எல்லாம் குறள் வெண்பாவிற்கு இனமாகிய குறட்டாழிசை எனப்படும் என்று.

குறள் தாழிசை

“வண்டர்முந் கோதை வரிவரைக்கைத் திருநறவான்
மண்டலம் அல்லன் யடி.”

(காய்முன் நிறை
கலித்தளை)

[பொருள்: வண்டுகள் ஒலிக்கும் பூக்களால் ஆகிய மலர்மாலை; சங்கு வளையல்கள் அணிந்த கை; அழகிய நெற்றி ஆகியவற்றைப் பெற்ற இவள் திருமகள் அல்லள்; நிலமகள் ஆவாள்.]
இது சந்தம் சிதைந்த தாழிசைக் குறள். என்னை?

“அந்தடி குறைநவும் செந்துறைச் சிதைவும்
சந்தழி குறளும் தாழிசைக் குறளே.”

(கு. 64)

“உரைத்தன கிரங்கும் குறட்டா னினமே”

(கு. 65)

என்பன யாப்பருங்கலம்.

வெளிவிருத்தம், வெண்தாழிசை, வெண்துறை

27. மூன்று மூன்று தோறு முடிவிடத்துத்
தான்றளிச் சொற்பெறும் தண்டா விருத்தம்வெண் டாழிசையே
மூன்று யாப்பெண்ணை போன்றிடு முன்றிடி பேழையாவாய்
ஆன்ற தாழ்சில வந்தங் குறைந்துகிறும் வெண்ணறையே.

(மூன்று அடியானும் முடிந்து)அடி தோறும் முடிவிடத்துத்
தான்றளிச்சொல் வறும் தண்டா விருத்தம்; வெண்தாழிசையே
மூன்றடியாய்வெண்ணை போன்றுகிறும்; முன்றுஇடி(டி) ஏழையாவாய்
ஆன்ற தாழ்சில அந்தம் குறைந்துகிறும் வெண்துறையே.

[3-ள்] 1. மூன்று அடிகளைக் கொண்டு முற்றுப்பெற்றதாய்
அவ்வடிகள் தோறும் ஒரு சொல்லையே தவிச்சொல்லாகப் பெற்று
வருவது விலகுதல் இல்லாத வெளிவிருத்தம் ஆகும். 2. மூன்று
அடிகளைப் பெற்று சுற்றடி வெண்பாவைப் போல மூன்று சீர்களால்
அமைவது வெண்தாழிசை எனக் கூறப்படும். 3. மூன்றடிச்
சிறுமையையும் ஏழடிப் பெருமையையும் கொண்டு இடையில்
அமைந்த அடிகளில் சீர்கள் குறைந்து வருவது வெண்துறையாகும்.]

இ-கை. வெளிவிருத்தமும், வெண்தாழிசையும்,
வெண்துறையும் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுகலிற்று.

மூன்று அடியானும் முடிந்து அடிதோறும் முடிவிடத்துத், தான்றளிச்
சொற்பெறும் தண்டா விருத்தம் என்பது; மூன்றடியானும் முற்றுப் பெற்று
அடிதோறும் ஒரு சொல்லே இறுதிக்கண் தவிச்சொல்லாய் வருவது
வெளிவிருத்தம் எனப்படும் எ-று. மூன்றடியானும் என்ற உம்மையால்
நான்கடியானும் வரப்பெறும் எனக்கொள்க.

தண்டாவிருத்தம் என்று சிறப்பித்த அதனால் நாத்சீர் அடியுள்
பட்டு அடங்காது வேறாய் வருவது சண்டுத் தவிச்சொல் எனக்
கொள்க. என்னை?

“ஒருசூழ்வு ஒருநாள் ஒரு அடிசூழ் தோறும்
தவிச்சொல் தகுவி நடப்பது வெளிவரை
விருத்தம் எனவெயர் வேண்டி யடுமே.”

என்றார் காக்கைபாடியினியார்.

வெளி விருத்தம்

“கொண்டல் அழகினவால் கோயம் யுந்தனவால் - என்செய்கோயான்
வண்டு விபாட வந்தனவம் யுந்தனவால் - என்செய்கோயான்
என்றிதையும் தோகை இருதி(து)அகவி ஏக்கினவால் - என்செய்கோயான்”

[வாருள்: கீழ்க்காற்றால் எழுத்த யேகம் பெருமுழக்கம் செய்தது
இத்திர கோபப் பூச்சிகள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன; நான் என்ன
செய்வேன். வண்டுகள் இசைப்பாடலைப் பாடச் செய்முல்லை.
மலர்கள் மிகுதியாகப் பூத்தன; நான் என்ன செய்வேன்.
எட்டுத்திசையிலும் மயில்கள் இருந்து அகவி ஏக்கின; நான் என்ன
செய்வேன். (இப்பாடல் காரகாலத்தைக் கண்டு தனித்திருந்த
தலைவி வருத்திக் கூறியது).]

இது மூன்றடியான் என்செய்கோயன் என்றும் தவிச்சொல்
பெற்று வந்த வெளிவிருத்தம்.

வெளி விருத்தம்

“ஆஆ என்ஹே அஞ்சினர் அத்தீரர் - ஒருசாரர்
கூகூ என்ஹே கூவின வெண்பர் - ஒருசாரர்
யாஅ என்ஹே யாத்தினர் தீர்தர் - ஒருசாரர்
ஏகீ ஏய்கீ என்செய்தும் என்றர் - ஒருசாரர்.”

[வாருள்: ஐயோ! ஐயோ! என்று அஞ்சியவராய்க் கடையில்
முழுகினர் ஒரு பக்கத்தவர். என்னைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று கூவி
அழைத்தனர் மற்றொரு பக்கத்தினர். கடல் பெரிது என்று கூறி
நீந்தாமல் இறந்தனர் ஒரு பக்கத்தினர். கடந்து செல்லுகின்ற
வணிகரே! நாங்கள் என்ன செய்வோம்? என்றார் வேறொரு
பக்கத்தினர்.]

இது நான்கடியாய் ஒருசாரர் என்னும் தவிச்சொல் பெற்று
வந்த வெளிவிருத்தம்.

வெண்தாழிசையே, மூன்றடியாய் வெண்ணை போன்றும் என்பது;
மூன்றடியான் சுற்றடி வெண்பாவே போல முச்சிரடியான் இறுவது
வெண்தாழிசை என்றும், வெள்ளொத்தாழிசை என்றும் வழங்கப்படும் எ-று.
என்னை?

“அடியொரு மூன்றுவந்து அந்தடி சீர்தாய்
விடின்குது வெள்ளொத் தாழிசை ஆகும்.” (யாப்பருங்கலம் - 66)

வருமாறு:-

வெண்தாழிசை

“நன்னி தென்று நீய சொல்லினர்
முண்டி நின்றி முனிவ செய்யார்
அண்டி வேண்டி யவர்.”

[பொருள்: பிறரிடமிருந்து அன்பை எதிர்பார்ப்போர் நண்பர் என்று எண்ணித் தீயவற்றைச் சொல்லமாட்டார். நேர்நின்று சினம் கொள்ளும்படியான செயல்களைச் செய்யமாட்டார்.]

இது மூன்றடி ஆசிரியத்தளையான் வந்த வெண்டாழிசை.

மூன்றடிபடி ஏழுயர்வாய், ஆன்றடி தாம்சில அந்தம் குறைந்தீறும் வெண்டுறையே என்பது; மூன்றடிச் சிறுமையாய் ஏழடிப் பெருமையாய் இடைஇடை நான்கடியானும், ஐந்தடியானும், ஆறடியானும் வந்து பின்பின் சில அடி, சில சீர் குறைந்து வருவன வெண்டுறை எனப்படும் என்று. ஆன்றடிதாம் என்று சிறப்பித்த அதனால், முன்பின் சில அடி ஓர் ஓசையாயும் பின்பின் சில அடி மற்றோர் ஓசையாயும் வருவன ஒருசார் வேற்றொலி வெண்டுறை எனக் கொள்க. என்னை?

“அடிசுத் தாடியும் மிக்கும் கூற்றடி
ஒன்றும் கிரண்கும் சீர்தவின் வெண்குறை.”

என்றார் அவிநயனார்.

“மூன்றடி முதலா ஏழடி கூறும்வந்தீ
கூற்றடி சிலசில சீர்தய நிற்பினும்
வேற்றொலி விரணியும் வெண்குறை ஆகும்.” (யாப்பருங்கலம்-67)

வெண்குறை

“தானானர் அல்லாதார் தூய்ப்பார் ஆயக்கால் என்னார்என்னார்
ஆளியைக் கண்டஞ்சி யானைதன் கோடுகிரண்கும்
நிலையால் சய்க்தவழிமும் நிரிற்றி யாக்கே.”

[பொருள்: முயற்சியில்லாதவர் தாம் பலராகச் சேர்ந்து நின்றும் அதனால் எப்பயனும் இல்லை. உருவத்தில் பெரியதாய் விளங்குவது யானை. ஆயினும் முயற்சியின்மையால் அதனை விடச் சிறிய உருவம் கொண்ட விலங்காகிய சிங்கத்தைக் கண்டு அஞ்சும். அதனால் தன் தந்தங்களை மயிலிறகு போல் கீழே படும்படியாக விழுந்து பிளிறும்.]

இது மூன்றடியாய் ஈற்றடி இரண்டும் இரண்டுசீர் குறைந்து வந்த ஓரொலி வெண்குறை.

ஓரொலி வெண்குறை

“குழலியை வண்டினங்கள் கோழியைச் செங்காந்தள் குலைமேல்பாய்
அழல்எரிசின் முழுகினவால் அந்தோ அளியளன்று அயல்வாழ்ந்தீ
கலுழிவனபோல் நெஞ்சயர்ந்து கல்லகவி தூஉம்
நீழல்வரை நன்னாடல் நீயானோ அல்லன்.”

[பொருள்: குழலினைப் போலும் இனிய இசையைத் தோற்றுவிப்பன வண்டினங்கள். அவை வழுவழுப்பான இலைகளை உடைய காந்தள் பூங்கொத்துக்களில் அமர்ந்து தேன் உண்டன். அச்செயலைக் கண்ட குரங்குகள், வண்டுகள் எல்லாம் சுடர்மிகுந்த தீயில் விழுந்ததாக எண்ணின. அவற்றின் மீது இரக்கம் கொண்டு கண்களில் இருந்து நீர் பெருக அழுதன. மனம் பொறுக்காமல் ஓசையுடன் ஓடிவரும் அருவி நீரை எடுத்து அவ்வண்டுகள்மீது தெளித்தன. அத்தகு செயல்கள் நிகழும் உயர்ந்த மலைநாட்டுத் தலைவன் நம்மை விட்டுப் பிரிய மாட்டான்.]

இது நான்கடியாய் ஈற்றடி இரண்டும், இரண்டு சீர் குறைந்து வந்த ஓரொலி வெண்குறை.

ஓரொலி வெண்குறை

“வெறியறு கமழ்கண்ணி வேந்தர்க்கு ஆறியும்
உறவுற வறும்வழி உறய்ப்பன உறய்ப்பினர்
செறிவறு தகையினர் சிறந்தனர் கிவர்ப்புக்கு
அறிவறு தொழிலர்என்று அல்லைவ சொல்லல்மீள்
சிறுநிற நிகழ்வன நின்.”

[பொருள்: மிகுந்த மணம் கமழும் தலைமாளையை அணிந்தவர் உயர்ந்த அரசர் ஆவார். அத்தகு சிறப்புடையோரும் உறவினர்களிடம் அன்பு கொள்ளும் வழியைக் கூறும் முறையில் கூறுகின்றேன். நெருக்கமானவர்; சிறந்த நண்பர்; நாம் சொல்லும் அறிவுரையைக் கேட்டு நடப்பவர் என்று ஒருவரிடம் கூறத் தகாதவற்றைக் கூறக்கூடாது. அப்படிக்கூறின் நிகழக்கூடாத தீமைகள் எல்லாம் பின்னர் அவருக்கு வந்து சேரும்.]

இஃது ஐந்தடியாய் ஈற்றடி ஒன்றொரு சீர் குறைந்து வந்த ஓரொலி வெண்குறை.

வேற்றொலி வெண்குறை

“முழங்குதிரைக் கொற்கைவேந்தன் முழுவலகம் ஏவல்செய்
முறைசெய் கோயானீ
வழங்குதிறல் வான்சாரன் டாச்செழியன் தாக்கரிய வைவேல் யாழ்க்
கலங்கிநீர் றார்எலாம் கருதலா காவணம்
கிலங்குவான் கிரண்கினால் கிருகை சீர்வியர்ந்து
அலங்கர்மா லைஅவிழ்த்து ஆடவா மும்கிவன்
வொலங்கொள்புந் துடக்கட்கே ழிந்தநீர் றார்எலாம்
விவங்கிஉள் எந்தய விளிந்தவே றாயவே.”

[பொருள்: ஒலிக்கின்ற கடலலைகள் மிகுந்த கொற்கைக்கு அரசனாக விளங்குபவன் சேரன். அவன் உலகம் முழுவதையும் காத்து நீதி தவறாமல் ஆட்சிபுரிபவன். அவனைக் கொடைத்தன்மையில் சிறந்த பாண்டியன் வாள் ஆற்றலால் எதிர்கொண்டான். அப்பாண்டியனால் வெற்றி பெற முடியாத கூரிய வேலை உடையவனாய்ச் சேரன் திகழ்ந்தான். அவ்வேலைச் சிறப்பித்துப் பாடும் மதங்கியைக் கண்டோர் எல்லாம் கலங்கி நின்றனர். அவர்கள் மனக்கருத்தால் அறிய முடியாதபடி இரண்டு கைகளிலும் இரண்டு வாள்களை ஏந்தி வீசி ஆடினான். அதனால் அவள் அணிந்த மாலை அவிழ்ந்தது. அதனைக் கண்டோர் மனம் தளர்ந்தனர். இப்பெண்ணின் அகன்ற கண்பார்வைக்கு ஏங்கி தின்றோருடைய உள்ளம் அழிந்தது. துன்பத்தால் வேறுபட்டனர்.]

இஃது ஏழடியாய் முதல் இரண்டடியும் அறுசிராய் ஓர் ஓசையாய்ப் பின் ஐந்தடியும் நாற்சிராய் வேறோர் ஓசையாய் வந்த வேற்றொலி வெண்ணோற.

**ஓன்றடி யாய்வென்றை போன்றிறுந் தாழிசை ஓன்றுகிழியுழி
ஆன்றடி தாச்சில அநீதத்து அடிகள் அவைகுறைந்து
தோன்றும் துறைவென்றை நன்பா விருத்தும் நனிச்சொல்வந்து
ஓன்றடி யானும் முடியும் முடியுமேந் தாக்கிறுமே.**

என்று வெண்பாவிற்கு இனமாகிய தாழிசை, துறை, விருத்தங்கட்கு முறையானே இலக்கணம் சொல்லாது தலைத்து மாற்றமாகக் காரிகை சொல்ல வேண்டியது என்னையோ எனின்.

ஒருசார் வெண்டுறையின் சுற்றடி ஒன்றொருசார் குறைந்து வருதலும் உள்ளது என்பதாஉம், வெள்ளொத் தாழிசையின் முதல் இரண்டடியும் நான்கு சிரான் வரும் என்பதாஉம்,

சிந்தியல் வெண்பா ஒருபொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வருவன எல்லாம் வெள்ளொத் தாழிசை என்று வழங்கப்படும் என்பதாஉம் அறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது; தலை தடுமாற்றம் தந்து புணர்ந்துரைத்தல் என்பது தந்திர உத்தி ஆகலான்.

வெள்ளொத் தாழிசை முதல் இரண்டடியும் நாற்சிராய் வருவது நண்பிது என்னும் இலக்கியத்துள் கண்டு கொள்க.

வெள்ளொத்தாழிசை

“அன்னாய்! அறங்கொல் நலங்கினர் சேட்சென்றி
ஒன்னார் உடைறும் போல நலங்கவீந்து
துன்னான் துறந்து விடல்.”

“ஏழி! அறங்கொல் நலங்கினர் சேட்சென்றி
கூடார் உடைறும் போல நலங்கவீந்து
நீடார் துறந்து விடல்.”

“பாவாய்! அறங்கொல் நலங்கினர் சேட்சென்றி
மேவார் உடைறும் போல நலங்கவீந்து
காவார் துறந்து விடல்.”

[பொருள்: தோழியே! நற்புகழினை உடையவன் சோழன். அவன் பகைவருடைய நாட்டின் வளத்தைக் கவர்வது போல என் அழகு நலத்தை நுகர்ந்து என்னை விட்டுப் பிரிந்தான். இது அறமாகுமோ?

தோழியே! நற்புகழினை உடையவன் சோழன். தன்னோடு கூடாதவரின் நாட்டு வளத்தைக் கவர்வதுபோல என் அழகு நலத்தை நுகர்ந்து நீண்ட காலமாகப் பிரிந்துள்ளான்? இது முறையாகுமோ?

பாவை போன்றவளே! நற்புகழினை உடையவன் சோழன். தன்னோடு பொருந்தாதவரின் நாட்டு வளத்தைக் கவர்வதைப் போல என் நலத்தையும் கவர்ந்தான். என்னைப் பாதுகாவாமல் விட்டான். இது முறையாகுமோ?

இவை சிந்தியல் வெண்பா ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வந்தமையான் வெள்ளொத்தாழிசை. என்னை?

“ஈரடி முக்கால் கிண்சொகா நடுத்தி
மூன்றுடன் அடுக்கித் தோன்றினிஓந் தாழிசை.”

என்றார் மயேச்சுரர்.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை

கொண்டன் முழங்கின வாவா விருத்தங் குழலிசைய
வண்டினம் வெண்ணோற தாளான் முழங்கொடு தாழிசையே
நண்பிதென் றார்கலி கொன்றைவெண் செந்துறை நீலநண்ணும்
பிண்டி யறுவரவண் டார்குறட் டாழிசை பெய்வளையே.

[கொண்டல் முழங்கின ஆஆ விருத்தம்;¹ குழலிசைய வண்டினம் வெண்துறை;² தாளான் முழங்கொடு தாழிசையே;³ நண்பிடுன்று ஆர்சலி வொன்றை வெண்செந்துறை;⁴ நீலம் நண்ணும் விண்டி அறுவார்வண்டார் குறள் தாழிசை;⁵ பெய்வளையே]

(சு-ள்) வளையல்கள் செறிந்த கையை உடைய பெண்ணே! 1. கொண்டல் முழங்கின, ஆஆ எனத்தொடங்கும் பாடல்கள் வெளிவிருத்தத்திற்கு எடுத்துக்காட்டுக்களாகும் 2. குழலிசைய வண்டினம் எனத்தொடங்கும் பாடல் வெண்துறைக்கு எடுத்துக்காட்டாகும் 3. தாளான், முழங்கு எனத்தொடங்கும் பாடல்கள் இரண்டும் வெண்தாழிசைக்கு மேற்கோளாக அமைந்தவையாகும் 4. நண்பிடுன்றார், ஆர்சலி, கொன்றை என்பன குறள் வெண் செந்துறைக்குரிய எடுத்துக்காட்டுப் பாடல்களாகும் 5. நீலம், நண்ணு, பிண்டி, அறுவர், வண்டார் ஆகியவை குறள்தாழிசைக்குரிய எடுத்துக்காட்டுப் பாடல்களாகும்.]

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே வெண்பா இனங்கட்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் நினைத்துக்கொள்க.

(7)

வெண்பாவும், அதன் இனமும் முற்றும்.

*****

ஆசிரியப்பா

[ஆசிரியப்பாவைப் பற்றிய கருத்துக்கள்]

நால்வகைப் பாக்களுள் பெருமைமிக்க பாவாக விளங்குவது ஆசிரியப்பா ஆகும். பல பொருள்களையும் ஆசிரியனைப் போலச் சொல்லும் ஆற்றலால் ஆசிரியப்பாவாயிற்று. இதனை அரசர்பா என்றும் அகவற்பா என்றும் குறிப்பிடுவர். சங்க இலக்கிய பாடல்கள் அனைத்தும் இப்பாவினையே அமைந்துள்ளன என்பது சான்றுக் குறிப்பிடத்தக்கது.

பொதுவிலக்கணம்

1. அகவலோசையைப் பெற்று வரும் 2. நான்கு சீர்களைக் கொண்ட அளவடியால் அமையும் 3. தேமா முதலான ஈரசைச் சீர்கள் நான்கையும் மிகுதியாகப் பெற்றுவரும் 4. காய்ச் சீர்களைக் குறைவாகப் பெறும் 5. ஆசிரியத்தளைகளை மிகுதியாகப் பெற்று வரும் 6. வெண்டளை, கலித்தளை ஆகிய இரண்டும் விரவி வரும் 7. கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி ஆகிய வஞ்சியுரிச்சீர்களும் வஞ்சித்தளையும் ஆசிரியப்பாவில் இடம்பெறா. இவையே ஆசிரியப்பாவின் பொதுவிலக்கணம் ஆகும்.

வகைகள்

ஆசிரியப்பாவானது,

1. நேரிசை ஆசிரியப்பா	-	ஞசையால் பெற்ற பெயரி
2. இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா	-	அடியால் பெற்ற பெயரி
3. நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா	-	பொருளால் பெற்ற பெயரி
4. அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பா	-	தொடையால் பெற்ற பெயரி
- என நான்கு வகைப்படும்.

1. நேரிசை ஆசிரியப்பா

ஒழுங்குற அமைந்த சிறந்த ஓசை உடைமையால் நேரிசை ஆசிரியப்பா என்பது காரணப் பெயராகும்.

ஆசிரியப் பாவிற்குரிய பொதுவிலக்கணத்தைப் பெற்று ஈற்றயலடி (கடைசி அடிக்கு மேலடி) மூன்று சீர்களைக் கொண்ட சிந்தடியாகவும் பிற அடிகள் அளவடியாகவும் அமைவது நேரிசை ஆசிரியப்பா ஆகும். இது ஏ, ஓ, என், ஈ, ஆ ஆய் என்னும் அசைச் சொற்களில் ஒன்றை இறுதியாகக் கொண்டு முடியும்.

2. இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா

ஆசிரியப் பாவிற்குரிய பொதுவிலக்கணம் பொருந்த முதலடியும் ஈற்றடியும் நான்கு சீர்களைக் கொண்ட அளவடியாக

அமையும். இடையடிகள் இரண்டு சீரைக் கொண்ட குறையையோ மூன்று சீரைக் கொண்ட சித்தடியையோ பெற்று நிற்பது இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா ஆகும். அளவடியை நோக்கக் குறும் தீற்கும் குறையடி சித்தடியும் இணைந்து வருவதால் இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா ஆயிற்று.

3. நிலைமண்டல ஆசிரியப்பா

ஆசிரியப் பாவிற்குரிய பொதுவிலக்கணத்தைப் பொருந்திப் பாவில் இடம்பெறும் அனைத்து அடிகளும் நான்கு சீர்களைக் கொண்ட அளவடியாக ஒத்து அமைவது நிலைமண்டல ஆசிரியப்பா ஆகும்.

4. அடிமறி மண்டல ஆசிரியப்பா

ஆசிரியப் பாவிற்குரிய பொதுவிலக்கணத்தைப் பொருந்தி எல்லா அடியும் தம்முள் அளவொத்து அமையும் நிலைமண்டலத்தை ஒத்த அமைப்புடையது அடிமறிமண்டலம் ஆகும். ஆயினும் அவ்வடிகள் கிடக்கும் முறையை விடுத்து விருப்பம்போல் அடிகளை முதல், நடு, இறுதியாக மாற்றி ஒலிக்க ஓசையும் பொருளும் மாறாமல் நிற்பது அடிமறிமண்டல ஆசிரியப்பாவிற்குரிய சிறப்பிலக்கணமாகும்.

ஆசிரியப்பாவின் இனங்கள்

ஆசிரியப்பாவை 1. ஆசிரியத்தாழிசை 2. ஆசிரியத்துறை 3. ஆசிரியவிருத்தம் என மூன்று இனங்களைக் கொண்டது.

1. ஆசிரியத்தாழிசை

நான்கு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சீர்களைக் கொண்ட அடிகள் அளவொத்து வருவது ஆசிரியத்தாழிசை ஆகும். இது ஒரு பொருள்மேல் ஒன்றாகவும் வரும். மூன்று அடுக்கியும் வரும். அடுக்கி வரும் தன்மை கொண்ட தாழிசையே சிறந்ததாகும்.

2. ஆசிரியத்துறை

சீர் வரையறை இன்றி நான்கடியாய் வருவது ஆசிரியத்துறை ஆகும். இது (அ) நான்கடியாய் சுற்றயலடி குறைந்து வருதல் (ஆ) நான்கடியாய் சுற்றயலடி அளவு குறைந்து இடைமடக்காய் (செய்யுளின் இடையில் வந்த ஓர் அடியோ அல்லது சீர்களோ அப்படியே மீண்டும்) வருதல் (இ) நான்கடியாய் இடையிடையே குறைந்து இடைமடக்காய் வருதல் எனப் பலவகையில் அமையும். இடையிடையே குறைந்து வரும் தன்மை கொண்டதனை ஆசிரிய இணைக்குறள் துறை என்று கூறுவர்.

3. ஆசிரிய விருத்தம்

ஒத்த அளவுடைய கழிநெடியடி நான்கு கொண்டு நடப்பது ஆசிரிய விருத்தம் ஆகும். ஐந்து முதலாகப் பல சீர்களைக் கொண்டு இவ்வாசிரிய விருத்தம் இயற்றப்படும். எனினும் ஆறு, ஏழ், எட்டு என அமைவதே சிறப்புடையது. அதனினும் மிக்கவை சிறப்பற்றதாகக் கூறப்படுகின்றன. ஆயினும் வள்ளலார் 192 சீர்களைக் கொண்ட அடியால் ஆசிரிய விருத்தத்தை இயற்றியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். ஆசிரியப்பாவின் வகைகளும் இனங்களும் இரண்டு காரிகைகளில் (28, 29) விளக்கப்பெறுகின்றன.

நால்வகை ஆசிரியப்பா

28. கடையயற் பாதமுச் சீர்வரி நேரிசை காமருசீர்
இடைபல குன்றி னிணைக்குறள் எல்லா வடியுமொத்து
நடைபெறு மாபி னிலைமண் டலநடு வாதியந்தத்
தடைதரு பாதத் தகவ லடிமறி மண்டலமே.

[கடையயற் பாதம் முச்சீர் வரின் நேரிசை;¹ காமருசீர் இடைபல குன்றின் இணைக்குறள்;² என்ன அடியும்ஒத்து நடைபெறும் ஆயின் நிலைமண்டலம்;³ நடுஆதி அந்தத்து அடைதரு பாதத்து அகவல் அடிமறி மண்டலம்.⁴

[கு-ள்] 1. சுற்றடியின் மேலடி (எருத்தடி) மூன்று சீர்களைப் பெற்று வருவது நேரிசை ஆசிரியப் பாவாகும். 2. இசையைத் தருகின்ற சீர், பின் நிற்கும் அடிகளில் குறைந்து வருவது இணைக்குறள். 3. அனைத்து அடிகளும் அளவடியாய் ஒத்து அமையுமாயின் அது நிலைமண்டலம் ஆகும். 4. பாடலில் முறையாய்க் கிடக்கும் அடிகளை முன்பின்னாக மாற்றி அமைப்பினும் ஓசையும் பொருளும் மாறாதது அடிமறி மண்டல ஆசிரியப் பாவாகும்.]

இ-கை. அகவலோசையோடு அளவடித்தாகியும், இயற்சீர் பயின்றும், அயற்சீர் விரவியும், தந்தனை தழுவியும், பிறதனை மயங்கியும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் வருதல் இல்லா ஆசிரியப்பாவினை அடியானும், தொடையானும், ஓசையானும், பொருளானும் பெயர் வேறுபாடு உணர்த்துவான் எடுத்துக் கொண்டார்.

அவற்றுள், இக்காரிகை நேரிசை ஆசிரியப்பாவும், இணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவும், நிலைமண்டல ஆசிரியப்பாவும், அடிமறிமண்டல ஆசிரியப்பாவும் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

கடையயற் பாதம் முச்சீர்வரின் நேரிசை என்பது; ஈற்றயலடி முச்சீரான் வருவது நேரிசை ஆசிரியப்பா எ-று. என்னை?

“ஈற்றதன் அயலடி ஒசீர் குறைய
நீயது நேரிசை ஆசிரியம்மே.” (அவிநயம்)

“அந்த அடிவின் அயலடி சீர்தடி
வந்தன நேரிசை ஆசிரியம்மே.” (யாப்பருங்கலம் - 3)

என்றார் ஆகலின்.

வருமாறு :

நேரிசை ஆசிரியப்பா

“நிலத்தினும் வயிதே வானினும் உயர்ந்தன்று
நீரினும் ஆரவ வின்றே சரவ்
கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்ட
வெகுந்தேன் கிழைக்கும் நாடொன்ற நமீயே.” (குறுந்தொகை - 3)

இஃது ஈற்றயலடி முச்சீரான் வந்தமையால் நேரிசை ஆசிரியப்பா.

காமருசீர் இடை பலகுன்றின் இணைக்குறள் என்பது; ஈற்றடியும் முதலடியும் ஒழிந்து, இடையடிகள் இரண்டும் பலவும் குறளடியானும், சிந்தடியானும் வருவன இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா எ-று. என்னை?

“கிழையல குறையது கிணைக்குறள் ஆகும்”

என்றார் அவிநயனார்.

“அளவடி அந்தமும் ஆதியும் ஆகிக்
குறைய சிந்தடி என்றா கிரவீரமும்
கிழையல நீயது கிணைக்குறள் ஆகும்.”

என்றார் காக்கைபாடியனியார்.

“கிழையல சீர்தவின் கிணைக்குறள் ஆகும்.”

என்றார் சிறுகாக்கைபாடியனியார். வருமாறு :-

கிணைக்குறள் ஆசிரியப்பா

“நீரின் தன்மையும் தீயின் வெம்மையும்
சாரச் சார்த்து
தீரத் தீரும்
சாரல் நாடன் கோவைய
சாரச் சாரச் சார்த்து
தீரத் தீரத் தீவொல் வாதே.”

[வொருள்: நீரின் குளிர்ச்சித் தன்மையும் தீயின் வெப்பத் தன்மையும் அவற்றின் அருகில் செல்லச் செல்ல மிகுதியாகும். விலகி வர அவற்றின் தன்மை இல்லாமல் போகும். ஆனால் மலைநாட்டுத் தலைவனோடு கொண்ட உறவு நெருங்க நெருங்கக் குறைகிறது. விலக விலக விட முடியாததாய் மிகுதியாகிறது.]

இது முதலடியும் ஈற்றடியும் நாற்சீராய், இடையடி இருசீரானும், முச்சீரானும் வந்தமையால் இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா.

இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா

“சிறியகட் பெற்றேன் எமக்கீழும் மன்னே

பெரியகட் பெற்றேன்

யாம்பாடத் தாண்டுகீழ் துண்ணும் மன்னே

சிறுசேறற் றானும்

நுரியல கலத்தல் மன்னே

பெருஞ்சேறற் றானும்

நுரியல கலத்தல் மன்னே

என்வொடு தடிபுற வழிவெல்லாம்

எமக்கீழும் மன்னே

அம்வொடு வேந்தறைய வழிவெல்லாம்

நான்றீரும் மன்னே

நூர்தம் நூரும் தன்மையால்

புலவு நூரும் என்மலை

தைவரும் மன்னே

அருங்கலை கிழம்புணர் அகன்மண்டலத் துணையுரி

கிரம்போர் கையுறும் போகிப்

புரம்போர் முன்கண் பாலை சேர

அம்வொடுநுண் தேர்ச்சிப் புலவர் நூலில்

சென்றுவீழ்த் தன்றுஅவன்

அகுறிறத்து கியங்கிய வேலே

ஆசா வெந்தை யான்றென் கொல்லோ!

கினியா ருருகும் கில்லை

பாடுருகிக்கொன் றுருகும் கில்லை

பனித்துறைய் பகன்றை நுறைக்கொண் டாமலர்

கூடாது வைகி யாங்கும் நிறுக்கொன்று

ஈயாது வீயும் உயிர்மயம் பலவே.”

(புறநானூறு - 235)

இஃது இடையிடையே இருசீரடியும், முச்சீரடியுமாய் வந்தமையால் இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா.

காலஞ்சி வந்து சிறப்பிக்க அதனால் ஆசிரியப்பா நான்கு
எ என்னும் அசைச்சொல்லால் இறுவது சிறப்புடைத்து; மிற எழுத்து
சறாய் வரப்பெறுமாயினும் எனக்கொங்க என்னை?

“கலை கிணை அலை மந்திர
நீ கூல் வந்தென்று கிறைய.” (யாப்பருங்கலம் - 69)

என்றார் ஆகலின்.

என்ன அடியும் நெடு நடைவறும் ஆயின் நிலை மண்டலம் என்பது
எல்லா அடியும் தம்முள் அளவொத்து நாத்சிர் அடியாய் வருவது
நிலைமண்டல ஆசிரியப்பா எ-று.

வருமாறு :

நிலைமண்டல ஆசிரியப்பா
“வேல் வேலி வேக்கோர் மலவிர்
சரூர் சூட செவ்விய ஆகுபதி
யார். தந்திசி கோடி சரூர்
சிறுவோர் வரும்படி தந்தி யாக்கி
உயிர்வீர் சிறு வாயின விரித.” (குறுந்தொகை - 18)

இஃது எல்லா அடியும் நாத்சிராய் அளவொத்து வந்தமையால்
நிலைமண்டல ஆசிரியப்பாவாயிற்று. மண்டலம் எனினும், நிலைமண்டலம்
எனினும் ஒக்கும்.

நிலைமண்டல ஆசிரியப்பாவிற்கு என் என்னும்
அசைச்சொல்லால் இறுவது சிறப்புடைத்து. மற்றொருசார்
ஒற்றினானும், உயிரினானும் சறாய் வரவும் பெறும் எனக்கொங்க
என்னை?

“ஒத்த அடித்தாய் உணை மரவார்
நீயது தானே திரைமான் டுலியே.”

என்றார் ஆகலின்.

“என்னன் கிணைய ஈறாய் பெறுதலும்
அன்ன நிரவும் அந்தம் திரைமொ
நீய்கவும் பெறுஉம் திரைமான் டுலியே.”

என்றார் ஆகலின்.

நடுஆதி அந்தத்து அடைநற பாத்தது அகலன் அடியறி மண்டலமே
என்பது; எல்லா அடியும் முதல், நடு, இறுதியாக உச்சரிப்பினும்
ஒசையும், பொருளும் பிழையாது வருவது அடியறி மண்டல ஆசிரியப்பா
எ-று. என்னை?

“எனியூர் அடிமுத வந்திடுந் மந்திரம்.” (யாப்பருங்கலம் - 73)

“உறையோர் குறியின் உணர்வக அன்ற
கூடையார் குதிரையு வந்திடுந்
மதிக்கீ யாதன மந்திர யாயே.”

என்றார் காக்கைபாடியியார்.

“எனைய் கிரட்டி(து) கிறீர் ஒன்றாய்
வந்திடுந் மந்திர ஆசிரி யாயே.”

என்றார் ஆகலின்.

வருமாறு:

அடியறி மண்டல ஆசிரியப்பா
“கூர் யாயிய சிறுவர் யாதி
கூர் மகளிர் ஆணாய் கிணை
வரமை எனின யாக்கி சவலை
சரூர் சூட நீய வரே.”

[பொருள் : நீர்நிலைகளில் காவலச் சுற்றிக்கொள்ளும்
பிரப்பங்கொடிகள் மிகுதியாகப் பரவிக்கிடக்கின்றன. தெய்வப்
பெண்கள் தாக்கி மிகுத்த வருத்தத்தை ஏற்படுத்துவர். குறித்த
இடத்திற்கு உரிய நேரத்தில் நீ வரவில்லை என்றால் நான் மிகவும்
அஞ்சுவேன். மலைநாட்டுத் தலைவனே! நீ நடந்து வரும் வழிகளில்.]

இஃது எல்லா அடியும் முதல், நடு, இறுதியாக உச்சரிக்க
ஒசையும் பொருளும் பிழையாது வந்தமையால் அடியறி மண்டல
ஆசிரியப்பா.

உதாரண இலக்கிய முதல்நிலைமண்டலக் காரிகை

நேரிசை யாகு நிலத்தினு மென்ப திணைக்குறப்பா
நீரின் சிறிய நிலைமைய தாநிலை மண்டலப்பா
வேறென் னாகும் விடைமலக் கோதைவில் லோடுதனம்
கூர்ப்பம் பென்ப தடியறி யாகத் துணிந்தனரே.

[நேரிசை ஆகும் நிலத்தினும் என்பது;¹ இணைக்குறப்பா
நீரின் சிறிய நிலைமையதாய்;² நிலை மண்டலப்பா
வேறென்றது ஆகும்;³ விடைமலக் கோதை வில்லென் நுணைப்
கூர்ப்பம் என்பது அடியறி ஆகத் துணிந்தனரே.⁴

[8-ஆ] மணம் வீசும் மலர்களால் அணிந்த மாலையினையும் வில்லை ஒத்த வளைந்த புருவத்தினையும் உடையவளே! 1. நிலத்தினும் எனத் தொடங்கும் பாடல் நேரிசை ஆசிரியப்பாவிற்கு எடுத்துக்காட்டாகும் 2. நீரின், சிறிய எனத் தொடங்கும் பாடல்கள் இரண்டும் இணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவிற்கு எடுத்துக்காட்டாவன 3. மாறாத நிலையின் உடைய நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவிற்கு வேரல் எனத்தொடங்கும் பாடல் எடுத்துக்காட்டாகும் 4. குரல் பம்பு எனத் தொடங்கும் பாடல் அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பாவிற்கு உரிய எடுத்துக்காட்டு என உறுதிப்பட உரைக்கப் பட்டவையாகும்.]

இவ்வரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே ஆசிரியப்பா நான்கிற்கும் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் நினைத்துக் கொள்க.

[8]

ஆசிரியத் தாழிசை, துறை, விருத்தம்

29. தருக்கிய நாழிசை மூன்றடி வொப்பன நான்கடியாய்
எருத்தடி நைந்து மிடைமடக் காய மிடையிடையே
சுருக்கடி யாபுந் துறையாய் குறைவிறால் சீகவல்
விருத்தம் கழிநெடி னாண்மைத் திறவது மெல்லியலே.

தருக்கியல் தாழிசை மூன்றடி ஒப்பன;¹ நான்கடியாய்
எருத்தடி நைந்தும் இடைமடக்காயும் இடைஇடையே
சுருக்கடியாயும் துறையாய்;² குறையில் தொல்சீர் அகவல்
விருத்தம் கழிநெடி ம் நான்கு ஒத்து இறுவது;³ மெல்லியலே!

[8-ஆ] மென்மைத் தன்மை உடையவளே! 1. சுற்றவருக்குப் பெருமிதத்தைத் தோன்றச் செய்யும் ஆசிரியத் தாழிசை ஒத்த மூன்றடிகளைப் பெற்று வருவதாகும் 2. (அ) நான்கடியாய் சுற்றயலடி குறைந்து வருவன (ஆ) நான்கடியாய் சுற்றயலடி குறைந்து வந்த அடியே திரும்ப வருவன (இ) இடையில் குறைந்து வருவன (ஈ) இடை குறைந்து மடக்காய் வருவனவும் ஆசிரியத் துறையாகும் 3. கழிநெடியடி நான்கு ஒத்து முடிவது குறைவற்ற பழச்சிறப்புப் பொருந்திய ஆசிரிய விருத்தம் ஆகும்.]

இ-கை. ஆசிரியத் தாழிசையும், ஆசிரியத்துறையும், ஆசிரிய விருத்தமும் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

தருக்கியல் தாழிசை மூன்றடி ஒப்பன என்பது ; மூன்றடியாய்த் கம்முள் அளவொத்து வருவன ஆசிரியத்தாழிசை என்று.

தருக்கியல் தாழிசை என்று சிறப்பித்த அதனால் அவை ஒரு பொருள்மேல் மூன்று அடுக்கி வருவன சிறப்புடையன; தனியே யாப்பெறுமாயினும் எனக் கொள்க. என்னை?

“அடிமூன்று வீத்துறின் வீதா துறையே.”

என்றார் காக்கைபாடிவியார்.

“மூன்றடி வீத முடிவின் வர்விடிக்
ஆன்ற அகவல் தாழிசை யாயே.”

(யாப்பருங்கலம் - 75)

“வீத ஒருபொருள் ஓவடி முடிவின்அடி(து)
வீதா துறையாக் உடள்மூன்று நடுக்கின்.”

என்றார் மயேச்சுரர்.வருமாறு:

ஆசிரியத் தாழிசை

“கன்று குணிலாக் கையிலுத்த மயவன்
இன்றுநம் மாறுந் தெய்வம் அவன்வாழில்
கொன்றையம் நீய்குழல் கோளோ தோழி.” (சிலம்பு, ஆய். குறவை-1)

“யாப்பு கன்றாக் கடல்கடைத்த மயவன்
சுக்குநம் மாறுந் தெய்வம் அவன்வாழில்
ஆம்பலம் நீய்குழல் கோளோ தோழி.” (சிலம்பு, ஆய். குறவை-2)

“கொல்லையம் சரால் குருத்தருசித்த மயவன்
சல்லிநம் மாறுந் தெய்வம் அவன்வாழில்
முல்லையம் நீய்குழல் கோளோ தோழி.” (சிலம்பு, ஆய். குறவை-3)

இவை ஒருபொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வந்த ஆசிரியத் தாழிசை.

ஆசிரியத் தாழிசை

“வாறுந் தீமிநீதனை மையகம் அளந்தனை
யால்மதி விடுத்தனை மல்லுமின் ஒம்பினை
நீய்நிற வண்ணநீன் நிராகுயல் தொழுகனம்.”

[பொருள் : வாளைத் தொடும் அளவிற்கு நீண்ட உருவினைக் கொண்டாய்! இம்மண்ணுலகத்தை அளந்தாய்! பால்போலும் ஒளிவிடும் நிலவினைத் தொற்றுவித்தாய்! பல உயிர்களையும் காக்கும் தொழிலை மேற்கொண்டாய்! ஆகையால் நீலநிறம் பொருந்திய திருமாலே! உன் திருவடிகளைத் தொழுதோம்.]

இது தனியே வந்த ஆசிரியத் தாழிசை.
நான்கடியாய் எருத்தடி நைந்தும் இடைமடக்காயும் இடைஇடையே
சுருக்கடியாயும் துறையாய் என்பது;

நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்து வருவனவும், நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்து இடைமடக்காய் வருவனவும், நான்கடியாய் இடையிடை குறைந்து வருவனவும், நான்கடியாய் இடையிடை குறைந்து இடைமடக்காய் வருவனவும் ஆசிரியத்துறை எறு.

நான்கடியாய் என்பதனை எல்லாவற்றினோடும் கூட்டி, இடைமடக்காய் என்பதனை ஒருகால் இருதலையும் கூட்டி மத்திம தீபமாகப் பொருள் உரைத்துக் கொள்க.

ஶீர் வரையறுத்திலாமையால் எனைத்துச் சீரானும் அடியானும் வரப்பெறும். முதல் அயலடி குறைந்தும், நடு ஈரடி குறைந்தும் மிக்கும் வருவன ஆசிரியத் துறையாம். அல்லது ஓரடி குறைந்து வருவன ஆசிரிய நேர்த்துறை என்றும் ஈரடி குறைந்து வருவன ஆசிரிய இணைக்குறள் துறை என்றும் கொள்க.

வருமாறு:-

ஆசிரியத்துறை

“கரையொடு கணியற்றும் கல்வதீர் எம்முள்ளி வகுதிராயீர்
அரைகிறார் யாழ்த்து அருமியே றும்அஞ்சி அகன்றோகே
நரையுடு மேறும் ககவேல் அஞ்சும் றும்மை
வறையு மங்கையர் வளவதல் அஞ்சும் வறவையே.”

[பொருள்: கரையை உடைத்து ஓடும் ஆற்றினையும் சுற்கள் நிறைந்த வழியினையும் கடந்து எம்மைக் காண்பதற்காக இரவு நேரத்தில் வருவீர்! அந்நள்ளிரவில் ஆற்றல் வாய்ந்த உம்மைக் கண்டு கொல்லும் ஆண்டி அஞ்சி அகன்று போகும். ஒளிநுகின்ற உம்முடைய வேலினைக் கண்டு இடியும் விலகிச் செல்லும். ஆனால் மலையில் வாழ்கின்ற தெய்வப்பெண்கள் உம்மை விடாது கவர்ந்து செல்வர். ஆதலால் தலைவனே! நீ இரவில் வருவது எனக்கு அச்சத்தைத் தருகிறது. எனவே வரவேண்டாம்.]

இது நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்து வந்த ஆசிரியத்துறை.

ஆசிரியத்துறை

“வண்டினர் பூந்தார் வளங்கொடு செம்பூர் சேய்வடிவே போலத்
தண்டளிர்ந்தும் தீண்டித் தழைத்தி மாணினித் தணர்ந்தோயாரே?
தண்டளிர் பூந்தார் தழைத்தி வந்தும்
மண்டிப் பதிவினவிப் பாங்கு யடவொழிந்து யடர்ந்தோன் அன்றே.”

[பொருள்: வண்டுகள் சுழலும் பூமாலை அணிந்த வளம் பொருந்திய சிவந்த அணிகலன்களை அணிந்த முருகப் பெருமானின் வடிவை ஒத்துருந்தான். குளிர்ச்சி பொருந்திய அசோக மரத்தின் தளிர்களை ஏந்தி நின்றான். தன்னால் வேட்டையாடப் பெற்று அம்பினைத் தாங்கிய விலங்கினைப் பற்றிக் கேட்டான். தளிரை ஏந்தியபடி நம்முடைய பழமையான ஊரைப் பற்றி வினவினான். பின்பு காதல் உரிமையை மொழிந்து சென்றவன் தலைவன் ஆவான்.]

இது நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்து, இடைமடக்காய் வந்த ஆசிரியத் துறை.

ஆசிரியத்துறை

“கொன்றார் தமையத் குருகத்தி எழில்நீரக்
குருதிக்கோட்டை கிருந்தப் வருங்கைக்
குன்றம்என அன்றொழைக்
குழறா நீற்றை கொடுத்தொழில் வேழம்

வென்றார் தமையத் விளங்கொளி இளம்பிறைத்
துளங்குவள் கிணங்கெறி நழுவனைப் பகுத்தீதர்
அதிகம் வான்என அதிகம் கூற்றெனச்
சூழலா நீற்றை சுழிக்கண் யானி

சென்றார் தமையத் சிறுநிதி வந்தகிரீர்
வொறிசெத்து எழுவணிப் புலவநா நழல்வாய்
புணர்வெனக் கணவெனப்
புகையா நீற்றை புலியான் ஏற்றை

என்றாங்கு கிணங்கிணை கியங்கண் எந்திர்த்து
கிணவரல் வேண்டித் தளிவரல்
கிறுவரைசீசை வறிகுறும்பிடை
கிணவன்என அந்நோனார் கரவிர விடைக் கள(டி)
உளமது கற்றரநு கற்பன்றே.”

[பொருள்: ஆரவாரத்துடன் தன்பகையைக் கொண்டு அடங்காததாய் ஒளி பொருந்திய முகத்துடன் தந்தங்கள் குருதியாய்க் காட்சியளித்தன. பருத்த கால்களையும் துதிக்கையையும் கொண்டு மலை எனக் கூறுவதைப் பொறுக்காததாய்க் கொல்லும் தொழிலைச் செய்யும் யானை முழங்கிக் கொண்டிருந்தது.]

ஒளிவீசும் பிறைச் சந்திரனையும் மின்னுகின்ற வானையும் போன்று விளங்குகின்ற கொடும் பற்களைக் கொண்டது சிங்கம்.

அது செந்நிறப் பிடரி மயிரினையும் பெரிய கால்களையும் உடையது. தன் பகையைக் கொண்டு அடங்காததாய் ஆரவாரித்தது. மேகம் எனவும் எதிரே நிற்கும் எம்ன் எனவும் கூறும்படி சுழலும் கண்களுடன் உலவிக் கொண்டிருந்தது.

ஒலியெழுப்பித் துன்பம் தந்து அடங்காததாய்க் கூரிய நகத்தையும் புள்ளிகள் அமைந்த பிடரியையும் மிகுந்த வலிமையையும் புலால் நாற்றம் நாறும் வெம்மையான வாயினையும் கொண்டு சினத்துடன் அலைகிறது புலி.

தலைவியைக் காண வந்து மீண்டு செல்லும் வழிகளில் இவை அலைந்து திரிகின்றன. ஆதலால் நீ இரவில் வருவதை நாங்கள் விரும்பவில்லை. நீ வருவதை மலைக்கு அருகில் அமைந்த பாலைநிலக் குறும்புகளில் உள்ள எயினர்களும் பொறுத்துக் கொள்ள மாட்டார். பிறர் அறியாமல் மறைந்து மேற்கொள்ளும் நீண்ட காதல் வாழ்க்கை கற்றோருக்கு ஒழுக்கம் ஆகாது.)

இது நான்கடியாய் முதலடியும், மூன்றாம் அடியும் பதினான்கு சீராய் அல்லாத அடிஇரண்டும் பதினாறு சீராய் இடைஇடை குறைந்து வந்த ஆசிரியத்துறை.

ஆசிரியத்துறை

“கிரங்கு குயில்குழை கின்னிசையாந் தேனா
அரங்கு மணியொழிவா ஆகும் போலும் கிளவேனில்
அரங்கு மணியொழிவா ஆகும்ஆயின்
மரங்கொல் மணந்தகன்றார் நெஞ்சம்என் செய்ததுகிளவேனில்.”

[பொருள்: ஒலிக்கும் குயிலோசை முழுவாகவும் தேன் உண்ணும் வண்டுகளின் இசையாழாகவும் அழகிய சோலையை அரங்கமாகவும் கொண்டு இளவேனில் ஆடியது. அழகிய சோலையை அரங்கமாகக் கொண்டு இளவேனில் ஆட என்னைக் கலந்து பிரிந்து சென்ற தலைவர் இக்காலத்தில் மீண்டு வரவில்லையே! அதனால் அவர் நெஞ்சம் உணர்வற்ற மரம் போலும்.]

இது நான்கடியாய் இடையிடை குறைந்து இடைமடக்காய் வந்த ஆசிரிய இணைக்குறள் துறை. என்னை?

“கடையதன் அலகை கடையது நகையவும்
நகையு மடக்காய் நான்கடி ஆகி
கிடைகிடை குறைநவும் அகவல் துறையே.” (யாப்பருங்கலம் -76)

குறைவில் தொல் சீரகவல், விருத்தம் கழிநெடிநடல் நான்கு ஒத்திருவது என்பது; கழிநெடிநடல் நான்காய்த் தம்முள் அளவொத்து வருவன ஆசிரிய விருத்தம் என்று.

குறைவில் தொல்சீர் என்று சிறப்பித்த அதனால் என்சீரின் மிக்க சீரான் வந்த அடி எல்லாம் சிறப்பில் எனக் கொள்க.

வருமாறு:-

அறுசீர்க் கழிநெடிநடல் ஆசிரிய விருத்தம்
“விடஞ்சூழ் அரவின் கிடைநடங்க மின்வான் வீசி விசையாழேவ்
கடச்சூழ் நாடன் காளிங்கன் கதிர்வேல் மாடும் மாதங்கி
வடச்சீர் விகாங்கை மலைதாந்தாம் வடக்கண் நூ மலர்நாந்தாம்
தடந்தோள் கிரண்டும் வேந்தாந்தாம் என்றும் தன்னைத் தன்னையுமையே.”

[பொருள்: விடம் கொண்ட பாம்பினைப் போன்ற மெல்லிய இடையை உடையவள் ஆடும் தொழிலில் வல்ல மதங்கி. அவள் தன் இடை ஒடியும்படியாக வீர வாளை வீசி ஆடினாள். மணம் கமழும் வெம்மையான காடுகள் சூழ்ந்த காளிங்கனின் ஒளி மிகுந்த வேலைப் பாடினாள். அப்போது அவள் தன் கையில் இருந்த மத்தளத்தைத் தாந்தாம் என முழங்கிப் பாடினாள். அத்தளவொலி, ஆரம் அணிந்த மார்பு மலையாகும். மாவடுவைப் பிளந்த கண்கள் நீலமலர்களாகும். அகன்ற தோள்கள் இரண்டும் மூங்கில்கள் தாந்தாம் என ஒலித்துக் காட்டின.]

இஃது அறுசீர்க் கழிநெடிநடலடியான் வந்த ஆசிரிய விருத்தம்.

1. “கணிகொண்ட” (காரிகை. 13. மேற்கோள்) என்பது; எழுசீர்க் கழிநெடிநடல் அடியான் வந்த ஆசிரிய விருத்தம்.
2. “மூவுடிவினாள்” (காரிகை. 13. மேற்கோள்) என்பது; என்சீர்க் கழிநெடிநடல் அடியான் வந்த ஆசிரிய விருத்தம்.
3. “கிடைநடல் விவஞ்சிறை” (காரிகை. 13. மேற்கோள்) என்பது; ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடிநடல் அடியான் வந்த ஆசிரிய விருத்தம்.
4. “விகாங்கு தங்கு” (காரிகை. 13. மேற்கோள்) என்பது; பதின்கீர்க் கழிநெடிநடல் அடியான் வந்த ஆசிரிய விருத்தம். என்னை?

“கழிநெடி நடிநாற்கு ஒத்துகிறீன் விருத்தம்அ.கூ
அழியா மரமினது அகவல் ஆகும்.” (யாப்பருங்கலம் -77)

மெல்லியலே என்பது; மகடுஉ முன்னிலை.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை
கன்று குணில்வா னுறத்தா ழிசையாங் கரைபொருகான்
என்றதும் வண்டுள் பூந்தா ரிரங்கு குயின்முழுவாக்
கொன்றார்ந் தமைந்த வகவற் றுறைகுறை யாவிருத்தம்
பின்றாழ் குழலி விடங்கணி மூவடி வாதியவே.

[கன்று குணில் வானுறத் தாழிசையாம்;¹ கரைபொருகான்
என்றதும் வண்டுள் பூந்தார் இரங்கு குயில்முழுவாக்
கொன்றார்ந்து அமைந்த அகவல் துறை;² குறையா விருத்தம்
மின்தாழ் குழலி! விடங்கணி மூவடி ஆதியவே.³

[க-ள்] பின்புறம் தாழ்ந்த குழலினை உடைய பெண்ணே! 1. கன்று
குணில், வானுற எனத் தொடங்கும் பாடல்கள் இரண்டும்
தாழிசைக்கு எடுத்துக் காட்டாவன 2. கரைபொருகான், வண்டுள்
பூந்தார், இரங்கு குயில்முழுவா, கொன்றார்ந்து அமைந்த எனத்
தொடங்கும் பாடல்கள் ஆசிரியத் துறையாம் 3. குறைதல் இல்லாத
ஆசிரிய விருத்தத்திற்கு விடம், கணி, மூவடி எனத் தொடங்கும்
பாடல்கள் மேற்கோள்களாகும்.]

இவ்வரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே ஆசிரியப்பா
இனங்களுக்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் நினைத்துக் கொள்க.

[9]

ஆசிரியப்பாவும், அதன் இனமும் முற்றும்.

*****

கலிப்பா

(கலிப்பாவைப் பற்றிய கருத்துக்கள்)

நால்வகைப் பாக்களுள் ஓசையால் சிறப்புற்று விளங்குவது
கலிப்பா ஆகும். சீர், பொருள், இசை ஆகியவற்றால் எழுச்சியும்
அழகும் விரைவும் பெற்று விளங்குகின்ற காரணத்தால் கலி என்பது
காரணப்பெயராகும். இதனை வணிக்பா எனக்கூறுவர்.

கலிப்பாவின் பொதுவிலக்கணம்

1. துள்ளல் ஓசையைப் பெற்று வரும் 2. நான்கு சீர்களைக்
கொண்ட அளவடியால் அமையும் 3. நேரீற்று இயற்சீராகிய தேமா,
புளிமா என்னும் இரண்டையும் பெறாது 4. கருவிளங்கனி,
கூவிளங்கனி என்னும் நிரை நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர்களைப்
பொருந்தாது 5. புளிமாங்காய், கருவிளங்காய் என்னும் நிரை
முதலாகிய வெண்பா உரிச்சீர் மிக்கு வரும் 6. தன்தளையும் பிற
தளையையும் பொருந்தி வரும் 7. தரவு, தாழிசை என்பவற்றை
முதல் உறுப்பாகவும் அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், கரிதகம்
என்பவற்றைத் துணை உறுப்பாகவும் பெறும். இவையே கலிப்பாவின்
பொதுவிலக்கணம் ஆகும்.

கலிப்பாவின் வகைகள்

கலிப்பாவானது,

I. ஒத்தாழிசைக் கலி II. வெண்கலி III. கொச்சகக் கலி என்னும் மூன்று
பெரும் பிரிவுகளையும் பல உட்பிரிவுகளையும் உடையது. அவை

I. ஒத்தாழிசைக் கலி → (உறுப்பினால் பெற்ற பெயர்)

1. நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலி

2. அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலி

3. வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலி

II. வெண்கலி → (ஓசையால் அமைந்த பெயர்)

III. கொச்சகக் கலி → (பொருளால் வந்த பெயர்)

1. தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

2. தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா

3. சில்தாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

4. பல்தாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

5. மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

உறுப்பினால்
பெற்றபெயர்

பொருளால்
பெற்ற பெயர்

என்பவையாகும்.

கலிப்பாவின் உறுப்புக்கள்

வெண்பா, ஆசிரியப்பா என்னும் இரண்டு பாக்களுக்கும் இல்லாத சிறப்புக் கலிப்பாவிற்கு உண்டு. பல உறுப்புக்களைப் பெற்றிருப்பதே அச்சிறப்பிற்குக் காரணமாகும். சொல்ல வந்ததைக் கட்டுரை போல் தொகுத்தும் வகுத்தும் கூறுவதற்கு இவ்வறுப்புக்களே காரணமாகும். அவை 1. தரவு 2. தாழிசை 3. தனிச்சொல் 4. சுரிதகம் 5. அராகம் 6. அம்போதரங்கம் என்பன. அவற்றுள் தரவும் தாழிசையும் முதல் உறுப்புக்கள். எஞ்சியவை துணை உறுப்புக்களாகும். கலிப்பாவைப் பற்றித் தெளிவுற அறியும் முன்னர் அதன் உறுப்புக்களின் தன்மையை அறிந்து கொள்ளலாம்.

1. தரவு

கலிப்பாவின் முதல் உறுப்பாக விளங்குவது தரவாகும். செய்யுளில் கூறப்போகும் செய்தியைத் தொடங்கி வைப்பது இதன் பணியாகும். இது மூன்றடிச் சிற்றெல்லையையும் வரையறை அற்ற பேரெல்லையையும் உடையது. ஆயினும் மிகுதியாக 12 அடிகளே காணப்படுகின்றன. தரவிற்கு எருத்தம்பிடரி என்னும் வேறு பெயரும் உண்டு. இவ்வறுப்புப் பத தற்காலத்தில் கூறப்படும் கட்டுரையின் முன்னுரை போலக் கொள்ளலாம்.

2. தாழிசை

தாழ்ந்து ஒலிக்கின்ற இயல்புடையது தாழிசை என்னும் முதன்மை உறுப்பாகும். இது தரவில் தொடங்கப் பட்ட செய்தியை விரித்துக் கூறுகிறது. தரவிற்கும் சுரிதகத்திற்கும் இடையில் வருவதால் இடைநிலைப்பாட்டு எனவும் வழங்கப்படும். தரவினை விடத் தாழிசையின் அடிகள் குறைவாய் அமையும். இதன் சிற்றெல்லை இரண்டடியாகவும் பேரெல்லை நான்கடியாகவும் அமையும். இத்தாழிசை மூன்றாகவும் ஆறாகவும் இரட்டித்தும் வரும்.

3. தனிச்சொல்

பொருள் தொடர்புடையதாய் ஓரசையாகவோ ஒடு சிராகவோ நிற்பது தனிச்சொல் ஆகும். இது தனித்து நிற்கும் சொல்லாதலின் தனிச்சொல்லாயிற்று. பெரும்பாலும் சுரிதகத்தின் முன்னும் சிறுபான்மை பிற உறுப்புக்களின் இடையிலும் வரும். இதற்கு விட்டிசை, தனிநிலை, கூன், அசைநிலை என்னும் வேறுபெயர்களும் உண்டு.

4. சுரிதகம்

கலிப்பாவின் துணை உறுப்புக்களுள் ஒன்று சுரிதகமாகும். இது பாவின் ஈற்றில் அமைவதாகும். நீர்ச்சுழி போன்று சுருங்கிப் பொருளை முடிக்கும் இதனை முடிவுரையாகக் கொள்ளலாம். கலிப்பாவிற்குரிய துள்ளல் ஓசையைப் பெற்று வராமல் பெரும்பான்மை ஆசிரியப்பாவையும் சிறுபான்மை வெண்பாவையும் கொண்டு முடியும். இது பற்றி ஆசிரியச் சுரிதகம் என்றும் வெண்பாச் சுரிதகம் என்றும் இவ்வறுப்பு அடை கொடுத்து வழங்கப்படுகிறது. இதற்கு அடக்கியல், வாரம், வைப்பு, போக்கியல் என்னும் வேறு பெயர்களும் உள.

5. அராகம்

கலிப்பாவின் துணை உறுப்புக்களுள் அராகமும் ஒன்று. இச்சொற்கு இசை என்பது பொருளாகும். இச்சொல் ராகம் என வடமொழிக்குச் சென்று வடமொழியாகக் கருதப்பட்டுப் பின் தமிழின் ஒலிப்பு முறைக்கேற்ப இராகம் என வழங்கப்படுகிறது. இவ்வறுப்புக் கருவிளச் சீர்களை மிகுதியாகப் பெற்று வரும். அதனால் குறைவதும் மிகுவதும் இன்றி மிடுக்குற்றுச் செல்லும் ஓசையினைப் பெற்றிருக்கும். இது தாழிசைக்குப் பின்னரும் அம்போதரங்கத்துக்கு முன்னரும் வரப்பெறும். அராகம், அளவடி முதலாக எல்லா அடியானும் வரப்பெறும். சிற்றெல்லை நான்கு அடியாகவும் பேரெல்லை எட்டு அடியாகவும் கொண்டு இடையிடை எத்துணை அடியானும் வரப்பெறும். இது வண்ணகம், அடுக்கியல், முடுகியல் என்னும் வேறு பெயர்களாலும் சுட்டப்பெறும்.

6. அம்போதரங்கம்

அராகத்தை அடுத்து அமையும் உறுப்பு அம்போதரங்கம் ஆகும். அம்பு-நீர்; தரங்கம்-அலை. அம்புத்தரங்கம் என்னும் வடமொழித்தொடர் அம்போதரங்கம் என மருவி வழங்குகிறது. தோன்றுமிடத்துப் பெரிதாய் உருவெடுத்துக் கரையை அடைய அடையக் குறைந்து போவது அலையின் இயல்பாகும். அதுபோல நாற்சீரடி, முச்சீரடி, இருசீரடி எனக் குறைந்து கொண்டே வருவதால் இது உவமையாகுபெயர் ஆயிற்று. இவ்வறுப்பு, தாழிசைக்கும் தனிச்சொல்லிற்கும் இடையிலும் வரும். அராகத்திற்கும் தனிச்சொல்லிற்கும் இடையிலும் வரும்.

இவ்வம்போதரங்கம் பேரெண், அளவெண், இடையெண், சிற்றெண் என்னும் நான்கு உறுப்புக்களை உடையது. இவை நாற்சீர் கொண்ட சுரடியால் இரண்டு (பேரெண்), நாற்சீர் அடியால் நான்கு

(அளவெண்). முச்சீரடியால் எட்டு(இடையெண்). இருசீரடியால் பதினாறு (சிற்பெண்) என நிற்கும். அம்போதரங்க அடிகளில் காய்ச்சீர்க்கும் இயற்சீர்க்கும் விரவி வரும். அசையடி, பிரிந்திசைக் குறள், சொற்சீரடி, எண் என்பன அம்போதரங்கத்தின் வேறு பெயர்களாகும்.

I. ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

1. நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

முதலில் ஒரு தரவு வரும். பின் ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கிய தாழிசை வரும். அதன் பின் தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் துணை உறுப்புக்கள் வரும். இவ்வரிசைப்பட நின்று இறுதியில் வரும் சுரிதகம் ஆசிரியமாகவோ வெண்பாவாகவோ அமையும். இவ்வாறு வருவது சிறந்த இசையை உடைய ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா ஆகும்.

2. அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்ருக் கூறப்பட்ட உறுப்புக்கள் நான்கு. அவற்றுள் தாழிசைக்கும் தனிச்சொல்லுக்கும் இடையில் அம்போதரங்கம் என்னும் உறுப்பு அமைந்து தரவு, தாழிசை, அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என வரிசையுற நிற்பது இவ்வகையாகும்.

3. வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

மேற்கூறப்பட்ட ஐந்து உறுப்புக்களோடு அராகம் என்னும் உறுப்பைப் பெற்று ஆறு உறுப்பால் அமைவது வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவாகும். இதில் தரவு, தாழிசை என்னும் முதன்மை உறுப்புக்களை அடுத்து அராகம் இடம்பெறும். தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என வரிசைப்பட அமைவது வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவாகும்.

II. வெண்கலிப்பா

கலிப்பாவின் உறுப்புக்களுள் தரவாகிய முதன்மை உறுப்பினை மட்டும் கொண்டு அமைவது வெண்கலிப்பா ஆகும். இது 1. வெண்கலிப்பா 2. கலிவெண்பா என இரண்டாகக் கூறப்பெறும். கலித்தளை பொருந்தித் துள்ளலோசை தழுவி சுற்றடி முச்சீரால் வருவது வெண்கலிப்பா ஆகும். வெண்சீர்வெண்டளையும் இயற்சீர் வெண்டளையும் பொருந்திச் செப்பலோசை தழுவி சுற்றடி முச்சீரால் அமைவது கலிவெண்பா ஆகும். இவ்வாறன்றி

வெண்கலிப்பாவின் வேறுபெயரே கலிவெண்பா எனவும் கூறுவர். கலித்தளைகளை மிகுதியாகக் கொண்டு அமைவது வெண்கலிப்பா. வெண்டளைகள் மிகுதியாகப் பொருந்தப் பலவடிகளைக் கொண்டு நடப்பது கலிவெண்பா.

III. கொச்சகக் கலிப்பா

தரவு முதலான உறுப்புக்களுள் சிவவற்றைப் பெறுதல்; அவ்வுறுப்புக்கள் முறை மாறியும் மிகுந்தும் குறைந்தும் வருதல் என்னும் தன்மை கொண்டது கொச்சகக் கலிப்பாவாகும். சிறிதும் பெரிதுமாய்ப் பலவாக மடித்து உடுத்தும் ஆடையின் உறுப்பினைக் கொச்சகம் என்று கூறுவர். அவ்வுடை உறுப்புப் போன்று அமைவதால் கொச்சகக் கலிப்பா என்பது காரணப் பெயராகும். தேமா, புனிமா, கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி எனக் கலிப்பாவிற்ரு ஆகாதென நீக்கப்பட்ட சீர்கள் இக்கலிப்பா வகையுள் இடம்பெறுவதால் கொச்சகை (சிறப்பில்லாதது) எனப்பெயர் பெற்றது. இது ஐந்து வகைகளைக் கொண்டது.

1. தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

கலிப்பாவின் முதல் உறுப்பாகிய தரவு மட்டும் வருவது தரவு கொச்சகக் கலிப்பா ஆகும். அத்தரவோடு தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் உறுப்புக்களைக் கொண்டு அமைவதும் உண்டு.

2. தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா

இரண்டு தரவிணைப் பெற்று இடையில் தனிச்சொல்லைப் பெற்று இறுதியில் சுரிதகத்தால் முடிக்கப்பெறுவது தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா ஆகும்.

3. சில்தாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவைப்போல் தரவு முதலாகிய நான்கு உறுப்புக்களைப் பெற்று வருவது இவ்வகையாகும். ஆயினும் தாழிசைக்கு இடை இடையே தனிச்சொல்லைப் பெற்று வருவதே இதன் சிறப்பிலக்கணம் ஆகும்.

4. பல்தாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

சில்தாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவைப் போல அமைந்து மூன்றுக்கு மேற்பட்ட தாழிசைகளைப் பெற்று வருவது பல்தாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா ஆகும்.

5. மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

தரவு முதல் சுரிதகம் ஈறாகக் கூறப்பட்ட உறுப்புக்கள் நிற்கும் முறையிலிருந்து மாறியும் கலந்தும் குறைந்தும் மிகுந்தும் வருவது மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா ஆகும். வெண்பாவோடும் ஆசிரியத்தோடும் மயங்கி வருவதாலும் மயங்கிசை ஆயிற்று என்பர்.

கலிப்பாவின் இனங்கள்

கலிப்பா 1. கலித்தாழிசை 2. கலித்துறை 3. கலி விருத்தம் என்னும் மூன்று இனங்களை உடையது.

1. கலித்தாழிசை

இரண்டும் இரண்டுக்கு மேற்பட்ட அடிகளைப் பெற்றும் ஈற்றடி மிகுந்து மற்றைய அடிகள் ஒத்தும் ஒவ்வாமலும் அமையும். இதுவே கலித்தாழிசை ஆகும். இது தனித்து வருதலினும் ஒரு பொருளின் மேல் மூன்றடுக்கி வருவதே சிறப்புடையதாகும்.

2. கலித்துறை

ஐஞ்சீரடியாகிய நெடிலடி நான்கு பெற்று நடப்பது கலித்துறை ஆகும். இதனைக் கலிநிலைத்துறை என்றும் கூறுவர். இக்கலித்துறை எழுத்து எண்ணிப் பாடுங்கால் கட்டளைக் கலித்துறை எனப் பெயர் பெறும். யாப்பருங்கலக் காரிகையாகிய இந்நூலில் இடம்பெற்ற பாடல்கள் அனைத்தும் கட்டளைக் கலித்துறை என்பதை மீண்டும் நினைவிற் கொள்க.

3. கலி விருத்தம்

கலிப்பாவிற்குரிய துள்ளல் ஓசையின்றி நான்கு சீர்களைக் கொண்ட அளவடி நான்கால் அமைவது கலிவிருத்தம் ஆகும். விருத்தங்களில் கலிவிருத்தம் சிறப்புடையதாகக் கருதப்படுகிறது. கலிப்பாவின் வகைகள், இனங்கள் பற்றிய கருத்துக்களை ஆசிரியர் நான்கு காரிகைகளில் (30 - 34) எடுத்துரைக்கிறார்.

நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா -

அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

30. தரவொன்று தாழிசை மூன்று தனிச்சொற் சுரிதகமாய் நூலொன்றி நேரிசை யொத்தாழிசைக்கலி நீர்த்திரைபோல் மரபொன்று நேரடி முச்சீர் குறண்டு வேமடுப்பின் அரவொன்று மல்குலை தம்போ தரங்கவொத் தாழிசையே.

[தரவுஒன்று தாழிசை மூன்று தனிச்சொல் சுரிதகமாய் நிரல்ஒன்றின் நேரிசை ஒத்தாழிசைக்கலி; நீர்த்திரைபோல் மரபுஒன்று நேரடி முச்சீர் மூள் நடுவே மடுப்பின் அரவுஒன்றும் அல்குல்அஃ(து) அம்போதரங்க ஒத்தாழிசையே.]

(இ-ள்) பாம்பினது படத்தை ஒத்த அரையினை உடைய பெண்ணே! 1. ஒரு தரவு, மூன்று தாழிசை, தனிச்சொல், சுரிதகம் எனக் கூறிய இவ்வரிசைப்பட அமைவது நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவாகும் 3. நீர் அலையைப் போன்ற மரபினதாய் நாற்சீர், முச்சீர், இருசீர் அடிகளாய்ப் பெருகிச் சுருங்கும் அம்போதரங்க உறுப்பை இடையில் பெற்றுத் தரவு, தாழிசை, அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் வரிசை முறையில் அமைவது அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா ஆகும்.)

இ-கை. துள்ளல் ஓசைத்தாய், நேரிற்று இயற்சீரும் நிரைநடுவாகிய வஞ்சி உரிச்சீரும் வாராது நிரை முதலாகிய வெண்பா உரிச்சீர் மீக்கு, நேரடித்தாய்க் கலித்தளையும் அயல்தளையும் தட்டுத் தரவு, தாழிசை என்னும் முதல் உறுப்பும் அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் துணை உறுப்பும் உடைத்தாய், ஒத்தாழிசைக்கலி, வெண்கலி, கொச்சகக் கலி என்னும் வேறுபாட்டால் கிடந்த கலிப்பாக்களை உறுப்பினானும் ஓசையானும் பொருளானும் பெயர் வேறுபாடு உணர்த்துவான் எடுத்துக்கொண்டார்.

அவற்றுள், இக்காரிகை நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவும், அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவும் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

தரவொன்று தாழிசை மூன்று தனிச்சொல் சுரிதகமாய் நூலொன்றின் நேரிசை ஒத்தாழிசைக்கலி என்பது; முன் ஒரு தரவு வந்து, அதன் பின்பு மூன்று தாழிசை வந்து, அதன்பின் ஒரு தனிச்சொல் வந்து, அதன் பின் ஆசிரியத்தானாவது, வெண்பாவானாவது ஒரு சுரிதக உறுப்புப் பெற்று வருவது நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா எ-று.

தரவு எனினும் எருத்தம் எனினும் ஒக்கும்.
தாழிசை எனினும் இடைநிலைப்பாடு எனினும் ஒக்கும்.
தனிச்சொல் எனினும் விடசை எனினும் கூன் எனினும்
தனிநிலை எனினும் ஒக்கும்.

சுரிதகம் எனினும் அடக்கியல் எனினும் வாரம் எனினும் வைப்பு எனினும் போக்கியல் எனினும் ஒக்கும். என்னை?

“தந்தமூன் நிறைநீர் தரவே; தாழிசை
ஒத்தாழிந்(து) இழைஅஃ(து) ஒத்தாழிசையே;
தனிநூ நிறைநீர் தனிச்சொல்; குவிநிரை
நீச்சீழி யோற நின்றசுரிந்(து) இறுதலின்
சோர்ச்சீழில் புலவர் சுரிதகம் வீரர்.”

என்று காரணக்குறி சொன்னாரும் உள்ள எனக் கொள்க.

இனித் தரவு, தாழிசைக்கு அடிவரையறை ஆமாறு சுருங்கிற்று மூன்றடி(கா.42) என்னும் காரிகையுள் போக்கிச் சொல்லுதும். வருமாறு:-

நேரிசை ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா

“வாள்நெல்சை மனிசை வண்ணம்வே றாய்த்திரிந்து
தோள்நெல்சை தலைதூறீது துன்பம்சூர் மசயினவாய்
பூண்ஒலிக்கு முலைகண்டும் பொருட்சிறிதல் வலியவோ.

இது தரவு.

சூதுகைய நெல்சைக்கல் சொல்கரிய என்பவால்
சூதுகைய நலம்வொலையி சிரிவாரோ வொலியவோ.

சேணுகைய கலங்கடங்கள் சொல்கரிய என்பவால்
சேணுகைய நலம்வொலையி நட்யாரோ நலியவோ.

சீலம்படைந்த வெங்கடானம் சீரிலவே என்பவால்
முலம்படைந்து நலம்வொலையி போவாரோ பொருள்சிறிதே.

இவை மூன்றும் தாழிசை.

எனவாங்கு.

இது தனிச்சொல்.

அருள்எனும் கிரையிப் பொருள்வசிறி சிரிவோர்
மன்னைநல் காலமும் வாழியர்
மொன்னைநல் தோறும் தானையிற் பொலிந்தே.”

இது சுரிதகம்.

[பொருள்: வாளை ஒத்த நீண்ட கண்களிலிருந்து நீர்வழியவும் உடல்நிறம் மாறுபடவும் தோள் மெலியவும் மார்பு பசலை பூக்கவும் தலைவியர் துன்பமடையும்படி பொருளுக்காகப் பிரிந்து செல்லத் துணிவார்களோ? தலைவியின் அழகு நலம் கெட்டுப் பசலை தோன்றும் படியாகப் பிரிந்து அச்சம் தருகின்ற தெய்வ மகளிர் இயங்கும் சொல்லுதற்கரிய நீண்ட பாலைநிலத்தைக் கடந்து செல்வாரோ பெருமைக்குரியவர். நாணங்கொண்ட தலைவியின் அழகுநலம் கெடும்படியாகப் பிரிந்து தொலைவில் உள்ளதாய்க் கடந்து செல்வதற்கு அரிய கொடிய பாலைநிலத்தைத் தாண்டி நடப்பாரோ நயமில்லாதவர். தனிமைத்துயரால் அழகு கெட்டு வருந்தும்படி பிரிந்து மலைகள் நிறைந்த வெம்மையான சிரற்றக் காட்டுவழியைக் கடந்து செல்வாரோ பொருள் இல்லாதவர்.

அருள் என்பது சிறிதும் இல்லாதவராய்த் தலைவியைத் துயரில் ஆழ்த்திப் பொருளுக்காகப் பிரிந்து செல்வர். அவர்கள் பொன்னையும் தேரையும் படைகளையும் பெற்றுப் பொலிவுடன் நீண்ட காலம் வாழ்வாராக.]

இது தரவு மூன்றடியாய்த், தாழிசை மூன்றும் இரண்டு இரண்டடியாய்த் தனிச்சொல் பெற்று மூன்றடி ஆசிரியச் சுரிதகத்தால் இற்ற நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா. என்னை?

“தரவு நேரிசை தனிச்சொல் சுரிதகம்
எனும்நாளுக்கு உறுயினது ஒத்தாழிசைக்கல்.”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

“தரவுஒன் றாகித் தாழிசை முன்றாய்த்
தனிச்சொல் கிடைக்கீந்து சுரிதகம் சூது
வைத்த மரமினது ஒத்தாழிசைக்கல்.”

என்றார் மயேச்சுரர்.

வெள்ளைச் சுரிதகத்தால் இற்ற நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்சுச் செய்யுள் வருமாறு:-

நேரிசை ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா

“முத்தொடு மணிநயங்கு முக்குடைக்கீது முலைவனே
எத்திசையும் மல்லுமீகர் கின்று கிளிதிருந்து
மத்தியு திசைஅனைத்தும் மகமசி மிணிநீங்க
உத்தமீகர் தொழுவேத்த ஒளிவறையோல் சொலினாய்.

இது தரவு.

என்அனைத்தும் கிடரின்று எழில்மான்ட மொன்னைநல்
உள்ளிருந்த உன்னைவே உறுதுணைஎன்(று) அடைந்தோறும்
வெள்ளில்சேசி விபக்டாட்டுள் உறகஎன்றல் விழுவீதே.

குணங்களின் வரம்புகெடுத்து கூடிய மன்னிற்
கணங்களுள்வரீ(து) அடியேந்தீக் காதலித்துள் அடைந்தோறும்
மிணம்மிறங்கு மெருக்காட்டுள் உறகஎன்றல் மெருமையே.

விடத்தகைய வினைநீக்கி வெள்வனைக்கைச் சென்றுவாய்
மடத்தகைய மடிக்அணையர் வணங்கினர் அடைந்தோறும்
மடத்தகைய காரைக என்பதின் சலிவீயே.

இவை மூன்றும் தாழிசை.

எனவாங்கு.

இது தனிச்சொல்.

மனநிலையை ஆற்றும் ஆவற்றி உங்கள்
நிலைநிலையைப் தீயவை இவ்வயின் சேர்தும்
மனநிலைமையை விடக் கற்று."

இது கரிதகம்.

பொருள் : முத்தொடு மணி அசைகின்ற மூன்று குடையின்கீழ் இருக்கும் முதல்வனே! எல்லாத் திசைகளிலும் வாழுகின்ற பல உயிர்களும் இன்புறும்படியாக அவற்றின் பகை, பசி, நோய் ஆகியவை நீங்குமாறு சிறந்தவர்கள் தொழுதேத்துகின்ற ஒளி பொருத்திய மலை போன்ற ஒப்பற்ற வழியே!

எள்ளளவும் துன்பமில்லாது அழகு பொருத்திய பொன்பதிலின் உள்ளே இருப்பவனே! உன்னையே உயிர்த்துணை என்று வணங்கிப்பவரை விளாமரம் நிறைந்த இடுகாட்டுக்குள் வாழ் என்று கூறுவது சிறந்ததோ?

குணங்களில் மேம்பட்டவராய் விளங்குகின்ற பன்னிரண்டு கணத்தவராலும் வணங்கப்படுகின்ற திருவடிகளை உடையவனே! அத்திருவடிகள்பீது அன்பு கொண்டு உன்னை அடைந்தவரைப் பிணம் மிதந்த இடுகாட்டில் வாழ் என்று சொல்லுவதல் பெருமையாகுமோ?

வெண்மையான வளையலையும் சிவந்த வாயினையும் மயில்போன்ற சாயலையும் உடைய பெண்கள் விடம் போன்ற தீவினையிலிருந்து நீங்க உன்னை வணங்கினர். அவ்வாறு வணங்கியவர்களை அகன்ற தன்மை பொருத்திய இடுகாட்டிற்குச் செல்க என்பது தகுதியாகுமோ?

நீ எத்தன்மையை உடையவன் ஆயினும் ஆகு! நாங்கள் திணையளவும் திமை இல்லாமையின் எங்களின் வினைக்கூட்டத்தை நீக்கு என்று கூறி உன் திருவடிகளைப் பணிகின்றோம்.)

இது நான்கடியாய்த், தரவு வந்து பின் மூன்றடித் தாழிசை மூன்றாய்த் தனிச்சொல் பெற்று வெள்ளைச் கரிதகத்தால் இற்ற நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா.

நீத்திறை போல், மரபொன்று நேரடி முச்சி குறள் நடுவே மடுப்பின் அத்து அம்போதரங்க ஒத்தாழிசை என்பது;

கரைசாரக் கரைசார ஒரு காலைக்கு ஒருகால் கருங்கி வருகின்ற நீர்த்தரங்கம் போல நாற்சீர் அடியும், முச்சிர் அடியும்,

இருசீர் அடியும் ஆகிய அசையடிகளைத் தாழிசைக்கும், தனிச்சொற்கும் நடுவே தொடுத்துத் தரவு, தாழிசை, அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், கரிதகம் என்னும் ஐந்து உறுப்புடைத்தாய வருவது அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா ஏறு.

அரவொன்றும் அல்லல் என்பது ; மகடுஉ முன்னிலை.

மரபொன்று நேரடி என்று சிறப்பித்த அதனால், அசையடிதான் ஈரடியால் இரண்டும், ஓரடியால் நான்கும், முச்சிரால் எட்டும், இருசிரால் பதினாறுமாய் வருவது சிறப்புடைத்து எட்டும், பதினாறும் என்று சொல்லப்பட்டன நான்கும், எட்டுமாகச் சுருங்கிவரப் பெறுமாயினும் எனக் கொள்க. என்னை ?

"ஈரடி கிரணும் ஓரடி ஈரணும்
முச்சிர் எட்டும் கிரணும் கிரட்டியும்
அச்சிர் குறையிலும் அம்போதரங்கம்."

என்றார் ஆகலின்.

அம்போதரங்கம் எனினும் அசையடி எனினும் பிரிந்திசைக்குறள் எனினும், சொற்சீரடி எனினும், எண் எனினும் ஒக்கும். என்னை ?

"அகனய வாகிய அசையடி ஈரணும்
தனிவொடு தாழிசை கிடைவடும் என்ப."

அவற்றைப் பேரெண், அளவெண், கிடைவெண், சிறுநெண் என்று பெயரிட்டு வழங்குவாரும் உள்ளர். வருமாறு :-

அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

"கெடலரும் மாமுனிவர் கிளர்ந்துடன் தொழுதேத்தக்
கூட்கெழு கணசுடரில் கலந்துஒளிரும் வால்உறைய
அழல்அவிர் சுழல்செங்கண் அரிசுவாய் மலைத்தாறணத்
தாவொடு முடிபிரித் தமனியம் வொடிவொங்க
ஆர்புணல் கிழிசுருதி அகலிடம் உடர்நுணயீயக்
கூர்உகிரான் மாட்சிபந்த கொலைமணி தடக்கையாய்"

இது தரவு.

முரசுதீர் வியல்புதூற முழுவதூஉம் தலைவனிய்யி
புறவொடாடித் திரந்தின்தோள் போர்மலைந்த மறமலர்
அடிவொடு முடியியுடையர் அயர்ந்தவள் நிலஞ்சேர்ப்
வொடிவொடி வலங்கனத்திய் புடைத்ததூரின் புதுறாமே.

கனியொனி வியறுலகம் கலந்துடன் நனிநடுங்க
வனியியல் அஹோழி மாவறநீர்த மருட்சோர்வு

மாணாதரீ உடம்பொற் றறம்நிதிர எதிர்கலக்கிச்
சேணுயர் கிருவிசும்பில் சேர்ந்ததறிந் தினமாமே.

மாமணி கிணநீரகந் யரீதுடல் கிளிந்தோடக்
கடமுறந் எதிர்மலைநீத காவிராமி எழில்றறு
வெளிநொற் றகுப்பொசிய வீழ்ந்ததறிந் வேறாக
செய்கி வொழிவொழுகிற் கிறுத்ததறிந் கிகலாமே.

இவை மூன்றும் தாழிசை.

கிணங்கொளி மரகதம் எழின்மிகு விபங்கடல்
வலம்புரிந் தடக்கையின் மாஅல் நின்றும்;
விளிகிணர்க் கோங்கமும் வெளிநொளி யசும்பொனும்
யொருகளிற்று அட்டெய் புறையுப் பின்றுடை.

இவை நாற்சீரடி இரண்டு அம்போதரங்கம். (பேரெண்)

கண்கவர் உதிர்முடி கனனும் சென்னியை;
தண்கடர் உறுபகை தணிந்த ஆழியை;
ஒலியில் உணைம் ஒங்கிய கொடியிணை;
வலிமிகு சகடம் மாற்றிய அடியிணை.

இவை நாற்சீர் ஓரடி நான்கு அம்போதரங்கம். (அளவெண்)

யோவுணர்க் கடந்தோய் நீ;
முணர்மருதம் சிளந்தோய் நீ;
நீர்அகலம் அளந்தோய் நீ;
நிழல்திகழ்துழம் யடையோய் நீ.

இவை முச்சீர் ஓரடி நான்கு அம்போதரங்கம். (இடையெண்)

உடழி நீ: உருடி நீ:
உலகு நீ: அருடி நீ:
ஆழி நீ: அறடி நீ:
அருகு நீ: மறடி நீ.

இவை இருசீர் ஓரடி எட்டு அம்போதரங்கம். (சிறுநெண்)

எனவாங்கு,

இது தவிச்சொல்.

அந்திறல் ஒருவநிற் றடிநீயும் எங்கொன்
தொருகழல் கொழுந்தின் பகட்டுடழில் மன்கில்
கயவொரு கலந்த சிவையுடைக் கொடுவளிப்
முல்உறழ் தடக்கையி யோர்வேல் அச்சதன்
தொன்று முதிர்கடல் உலகம் குளுதுடன்
ஒன்றுபி நிசிரி உருட்டுவோன் எனவே.”

இது ஆசிரியச் சுரிதகம்.

[வொருள் : குற்றம் அற்ற முனிவர்கள் மனவெழுச்சியுடன்
வணங்குவதற்கு உரியவனே! கடலில் பொருந்திய
இளம்கதிரவனைப் போல் சிவந்த பிடரிமயிரிணை உடையதாய்த்
தீயை உமிழ்கின்ற சுழலும் கண்களைக் கொண்ட நரசிங்க
மூர்த்தியாய்த் தோன்றினாய். உன்னோடு போர்செய்த
இரணியனோடு போரிட்டாய். அவனுடைய தலையில்
அணிந்திருந்த முடியுடன் மாலையும் பொந்துகளாகி ஒளிவீசும்
பீறிட்டுத் தோன்றிய குருதி. அகன்ற இடத்தை நனைக்கவும் கூரிய
நகத்தைக் கொண்டு மார்பினைப் பிளந்து கொன்றாய். அந்நன்மை
பொருந்திய கொலை செய்த அகன்ற கையினை உடையவனே!

முரசு முழங்குகின்ற அகன்ற மதுரை மாநகரில் வாழ்வோர்
அனைவரும் அஞ்சி நடுங்கும்படி தொடியணிந்த தோளை உடைய
மறமல்லர் உன்னை எதிர்த்துப் போர் புரிந்தனர். அவருடைய
உடல்உறுப்புக்கள் அறுப்புண்டு நிலத்தில் வீழ்ந்து புழுதியைக்
கிளப்பப் போர்செய்து வென்றது உன்னுடைய புகழ் அல்லவோ?
ஒலிமிக்குத் தோன்ற இவ்வலகத்தில் உள்ளோர் ஒன்றாகச் சேர்ந்து
மிகுதியாக நடுங்குவதற்குக் காரணமாக இருந்தவன் சிசுபாலன்.
வலிமை பொருந்திய ஒளியுடன் கூடிய உன் சக்கரப்படையை
அப்பகைவன்மீது விசித் தளர்ச்சி அடையச் செய்தாய். அவனுடைய
உயிரும் உடம்பும் ஆகாயத்தில் சென்று உதிரும்படி வீழ்த்தியது
உன்னுடைய சினமல்லவோ?

மணிஒலிக்கப் பகக்கூட்டங்கள் அஞ்சியோடும்படி மிக்க
கோபம் கொண்டு துன்பம் செய்தது கொல்லேறு. அதன்
கொம்புகளை ஒடித்து வலிமையைக் கெடுத்தாய். அதனைச் சாணம்
நிறைந்த தொழுவத்தில் அடங்கி நிற்கச் செய்தது உன்னுடைய
மாறுபாடல்லவோ?

வலம்புரிச் சங்கிணைத் தாங்கிய திருமாலே! சினங்கொண்ட
யானையை அழித்தவனே! ஒளிவீசுகின்ற மரகதமணியின்
எழில்கொண்ட உன் நிறத்தை அகன்ற கடல் கொண்டுள்ளது.
கொத்தாக மலர்ந்த இலவமலர்களும் பழுக்கக் காய்ச்சிய
பொன்னும் உன்னுடைய ஆடையின் நிறத்தை ஒத்துள்ளன.

கண்ணைக் கவர்கின்ற ஒளிவீசும் முடியை அணிந்தவனே!
குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரனின் பகையை அழித்த சக்கரப்
படையோய்! ஒலி எழுப்பும் கருடனைக் கொடியில் தாங்கியவனே!
வலிமை மிகுந்த தேரின் ஆற்றலைக் கெடுத்த திருவடியினை
உடையவனே!

எதிர்த்து வந்த அகரர் கூட்டத்தை அழித்தவன் நீ! மருத மரத்தைப் பிளந்தவன் நீ! கடற்பரப்பினை அளந்தவன் நீ! ஐந்து படைகளை உடையவன் நீ!

ஊழிக்காலம் நீ! உலகமாக நிற்பவன் நீ! கடலாகவும் அருளாகவும் உருவாகவும் அருவாகவும் அறமாகவும் வீரமாகவும் இருப்பவன் நீ!

பேராற்றல் கொண்டவனே! உன்னை வணங்குகிறேன். எம் தலைவனே! கழல் அணிந்தவனே! அணிகள் அணிந்த மார்பில் சேல்மீனை ஒத்த கண்ணையும் வில்போன்ற புருவத்தையும் உடைய திருமகளைத் தாங்குகிறாய்! மேகத்தைத் தோற்றோடச் செய்யும் அகன்ற கைகளில் போர்வேலைத் தாங்கிய திருமாலே! கடலால் சூழப்பட்ட இந்நிலவுலகம் முழுவதையும் ஓர் ஆணைச் சக்கரத்தால் ஆள்பவன் நீ!

இஃது எட்டும், பதினாறும் என்று சொல்லப்பட்ட முச்சீர் அடியும், இருசீர் அடியும், நான்கும் எட்டுமாய் வந்த அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா.

அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

“கைக்கிளி திருமணியும் ஓர்வொன்றும் குறின்று அழகர் கிவந்த எழிறு அழல்அரிமார் எகுந்தம்சே ரணமரிமீசேல் கிழடியும் கியக்கரசர் கிணைக்கவி எடுத்தசைய விநிதமம் தயல்வகுடீன் வெவீகுடைமுள் றுடன்றிழற்ற வண்பற்ற ஓற்காதம் வகையாண உயர்ந்தோங்கும் தண்டளிப்பும் விண்டிக்கீழ்த் தகையெறவீர் றிகுந்தகையே.”

என்னும் அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுள் எட்டும், பதினாறும் என்று சொல்லப்பட்ட அம்போதரங்கம் குறையாதே வந்தவாறு யாப்பருங்கல விருத்தியுள் கண்டு கொள்க. என்னை?

“தீர்த்திர போல நிரலே முறைமுறை ஆக்கம் சுருக்கி அசையடி தாழிசை விட்டசை விளியத் தொகுதிச் சரிதகம் துங்கித் தகவும் ஓரவினோர் ஐந்தும் யாழிறு அமைந்த அம்போ தரங்கம்.”

என்றார் காக்கைபாடினியர்.

உதாரண இலக்கிய முதல்நினைப்புக் காரிகை

வாணெடுங் கண்பனி நேரிசை யாக மதந்தீருண்டு சேணூற வோடிக் குழையிட நிச்செருச் செய்யம்செழி நாணும் திருவு மறிவுஞ் செறிவு முடையநல்வைய ஏணும் கெடலரு மாமுனி யம்போ தரங்கமென்னே.

[வாள்நெடுங்கண்பனி நேரிசை ஆகும் மதந்தீருண்டு சேண்உற ஓடிக் குழையிடநிக் செருச்செய்யம் விழி நாணும் திருவும் அறிவும் செறிவும் உடைய நல்வைய! ஏணும் கெடலரும் மாமுனி அம்போதரங்கம் என்னே.]

[இ-ள்] செருக்குற்றதாய்க் கரிய நிறம் கொண்டு நீண்ட தொலைவாகிய காதுவரை சென்று அக்காதணியாகிய முழை தடுக்க அதனுடன் போர் செய்கின்ற கண்ணும் நாணமும் அழகு அறியும் உறுதிப்பாடும் உடையவனே! 1.வாள்நெடுங்கண்பனி எனத் தொடங்கும் பாடல் நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவாதும் 2.நிலையுடையதாய்க் கெடலரும் மாமுனி எனத் தொடங்கும் பாடல் அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக்கு எடுத்துக்காட்டுப் பாடலாகும்.]

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் நினைத்துக் கொள்க.

[10]

வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா, வெண்கலிப்பா

31. அசையடி முன்ன ராகம்வந் தெல்லா வறுப்புமுன்னேல் வசையறு வண்ணக வொத்தாழிசைக்கவி வான்றனைத் திசைதன தாகியும் வெண்பா வியைந்துமின் பான்மொழியாய் விசையறு சிந்தடி யாலிறு மாய்விடின வெண்கலியே.

[அசைஅடி முன்னர் அராகம்வந்து என்ன உறுப்பும் உண்டில் வசையறு வண்ணக ஒத்தாழிசைக்கவி; வான்றனைத்து இசைதனது ஆகியும் வெண்பா இடையுறும் இன்பால் மொழியாய் விசையறு சிந்தடியால் இறும் ஆய்விடின வெண்கலியே.]

[இ-ள்] பால் போன்று இனிய மொழியினை உடையவனே! 1.அசையடி என்று கூறப்பெறும் அம்போதரங்க உறுப்பிற்கு முன் அராக உறுப்பு நின்று தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், கரிதகம் என்னும் முறைவாய்ப்பில் அமைவது குற்றம் தீர்ந்த வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா ஆகும் 2.பெருமைக்குரிய கலித்தளை பொருந்தித் துள்ளல் ஓசையுடையதாய் வெண்டளை

பொருத்தி முடுக்குதல் குறைந்த மூன்று சீர்களைக் கொண்ட, சித்தியால் முடிவது வண்ணகலிபா என்றும் கலிவண்ணா என்றும் பெயர் பெறும்.)

இ-கை. வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவுய், வெண்கலிப்பாவுய் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று. அசையடி முன்னர் அராகம் வந்து எல்லா உறுப்புமுண்டேல், வசையறு வண்ணக ஒத்தாழிசைக்கலி என்பது;

அம்போதரங்க உறுப்பிற்கும் தாழிசைக்கும் நடுவே அராக உறுப்புப் பெற்றுத் தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் ஆறு உறுப்பினையும் உடைத்தாய் வரும் எனின், அது வண்ணக ஒத்தாழிசைக்கலிபா எனப்படும் என்று.

அராகம் எனினும் வண்ணகம் எனினும் முடுகியல் எனினும் அடுக்கியல் எனினும் ஒக்கும். என்ன?

“அராகம் என்பது அடுக்கியல் வண்ணகம் அடுக்கியல் எனவும் பொழிந்தனர் டிவன்.”

என்றார் ஆகலின்.

வசையறு வண்ணகம் என்று சிறப்பித்த அதனால் அராக உறுப்புத்தான் அளவடி முதலாகிய எல்லா அடியானும் வரப்பெறும் எனக்கொள்க.

அடிவரையறையாவது சிறுமை நான்கடி, பெருமை எட்டடி. இடை ஐந்தடியானும், ஆறடியானும், ஏழடியானும் வரப்பெறும் எனக்கொள்க. என்ன?

“அளவறு முதல அகணத்தினும் ஸர்க்கடி முதலாய் கிரட்டியும் அடுக்கியல் டுக்கும்.”

என்றார் ஆகலின்.

வருமாறு:-

வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

“விளங்குமணிப் பகல்வாணினி விளித்தகமத்திழக் கதிர்காய்று துணக்குமணிக் கலனகழற்கால் துறுமணி ருறும்கயர்தளிர் பகுஉத்தகக்கை மதயானைப் பவணசெத்திசின் பிணசத்தோன்றும் குகுஉக்கொண்ட மணிப்புகோணியி! குறைகிரந்து முனிசுரக்கண் மயாத வையிடுமையாயி! மகிழ்வார்க்கும் அர்வார்க்கும் சூயாகித் தகையார்க்கும் தன்நுறா உறுடிகேள் ;

இது தரவு.

காட்சியல் கலிவயிதி சேத்திரத்தும் கதிர்காய் காட்சியல் திரியாத மரவாத்தாயி! கரணினர் தணிகலம் வரிசைப்பிழி வொருக்கத்தோன் வையறு அணிகலம் தனிவயிற்று அருளுவதும் அருளாயின; அந்நினார் அம்பிதுஅவகை அறிவினார் சிறித்திரப் பொன்முனை யுணர்அகம் பசியுள்வப் வயிழிந்திழி வொருவரத்தோன் அருளுவந்த கிடுகியுத் தம்பையார்க் கதிர்வணசத்தோன் கதிர்விடுக்கும் காதலும் வாதலே; யாக்கவையே வாயினாய் மகையுள் வித்தகுதலும் தேய்காத கரணினாயும் தெரியாத கிடுகியுக்கண் குடவரவுயேத் தோர்க்கவணகன் குளிர்விப்பார்க் தம்பையார்க் தம்பையார்க் அருளுவந்திசின் கதிரியும் கதிரியும்,

இவை மூன்றும் தாழிசை.

தரவு முறிசெறி தம்பைக் கிடைக்கடி கழல்கை விடுவ வொழி; போதறு முறுவிய தம்பைக் தெரிந்த கடுவெய்தி விடுவகழி; தீதறு திரையு கிடைசெறி முறிவன துணையொடு துணையொடு; குறுமும் இடுகலி துறுவகு திரையொடு கழிவொழி டுடயதுகதி.

இவை நான்கும் அராகம்.

கொடுத்திரும் உடையன கடுவெறு கொடுத்தினார் கிடுகியு கிராவடுதல் வேண்டிவற்று கிடைத்தினவே; கடுவெய்தி அடுவொழிற் கிராயினி துடைக்கயார்க் கிடுகியுத்திடுகு குடுகையன் கிராவார் வற்றினவே.

இவை நாற்சீர் ஈரடி இரண்டு அம்போதரங்கம்.

சூவணார கழிந்தன்றால் வணங்குகி லுத்தகையே; துஞ்சலும் இழிந்தன்றால் தொகுத்தோனி தடக்கண்ணை; அறவொடு கழிந்தன்றால் ஆடுகலும் ஆடுகலுக்கே; மயவொடு கழிந்தன்றால் சூவணாயும் சூவணுக்கே.

இவை நாற்சீர் ஓரடி நான்கு அம்போதரங்கம்.

அத்திறத்தால் கிடைத்தன தோள்; அவர்ந்திடு விடுகிடுகை கண்; வயத்திடுகையால் முனித்திடு குகம்; வயத்திறத்தால் போத்தின குகை; அழலினார் அகசத்திடு குகை; அணியினார் இசுரித்திடு கிடை; குழலினார் அவிரித்திடு குடி; குறையினார் கோடித்திடு குறடி.

இவை முச்சீர் ஓரடி எட்டு அம்போதரங்கம்.

உட்கொண்ட தலைத்தொகுபால் ;
 உலகறிந்த வலத்தொகுபால் ;
 கண்டகொண்ட நுனித்தொகுபால் ;
 கழிவெய்தும் யுத்தத்தொகுபால் ;
 யரிவறுஉம் தலைத்தொகுபால் ;
 யர்வறுஉம் யசிவொகுபால் ;
 கிரவறுஉம் துயவொகுபால் ;
 கிரவறிந்த வெளிற்றொகுபால் ;
 மென்வறுஉத் தலைத்தொகுபால் ;
 விளர்யுவந் தலைத்தொகுபால் ;
 பொன்வெசன் றகன்வொகுபால் ;
 பொற்றவந்து கூர்ந்தொகுபால் ;
 காநவில் கதிர்ய்வொகுபால் ;
 கடியபத் துயவொகுபால் ;
 ஏதில்வென் றவைந்தொகுபால் ;
 கியல்நாணிற் செறிவொகுபால்.

இவை இருசீர் ஓரடிப் பதினாறு அம்போதரங்கம்.

எனவாங்கு.

இது தனிச்சொல்.

கின்னதுகிடீ வறக்கம் கித்திரம் கிவீநலம்
 என்னவும் ஓவீநரன் துன்னாய் ஆகிக்
 கலந்த வண்மையை ஆயினும் நலந்தகக்
 கிணவொந் தெழீகித் தணைஅவிற் கோதையகக்
 கற்பொந் காணிய யாடு
 வொந்வொந் பொண்கழும் புணர்ச்சி தானே.”

இது சுரிதகம்.

[பொருள் : மணிகள் பதிக்கப்பெற்ற அழகிய பசும்பொன் ஒளியை உமிழவும் வீரக்கழல்கள் ஒலிக்கவும் திரண்ட மலர்கள் மணம் கமழும் பசிய மாலையினை அணிந்தவனே! பெரிய துதிக்கையினை உடைய மதயானையின் கழுத்தில் தோன்றுபவனே! நிறம் விளங்கும் அணிகலன்களைப் பூண்டவனே! முன்னாளில் தலைவியின் பின்சென்று நின்ற தலைவனே! குன்றாத அன்புடையவனே! உன்னைக் கண்டு மகிழ்பவர்க்கும் அல்லாதவர்க்கும் தாயை ஒத்த அன்பினைக் காட்டுபவனே! குளிர்ச்சி பொருந்திய நீர்த்துறைகளை உடைய ஊருக்குத் தலைவனே! இதனைக் கேட்பாயாக.

காட்சியால் என்னோடு கூடி, எல்லாத் தன்மைகளிலும் மேம்பட்டு மாண்பினில் மாறாத சான்றோரை ஒத்தவனே! உன்னுடைய களவொழுக்கத்தால் தோள்கள் அழகிழக்கப் பிரிவுத்துயரால் மிகவும் துன்பப்படுகிறாள் தலைவி, தனியே வந்து அவளோடு கூடி அழகுநலத்தைத் தருவதும் உனக்கு அழகாகுமோ?

அன்பினால் அமிழ்த்ததைக் கலந்து சென்றவனே! உன்னைத் தவிரத் தலைவியின் மனத்தில் வேறொன்றுமில்லாதபடி பிரிந்து சென்றாய். அவள் உன் வரவை எதிர்நோக்கிச் சோலையிடத்துக் காத்திருக்கிறாள். மலைபோன்ற தோளை உடையவனே! நீ தலைவியைக் காண அடர்ந்த இருளில் தனியாய்ச் செல்வாய். அப்போது கழன்று வீழ்ந்த தலைவியின் வளையல்கள் உனக்கு விளக்குகளாய் ஒளிகாட்டும். அவ்வாறு வளையல் கழலப் பிரிந்து துயர் தருவதுதான் உண்மைக் காதலோ? தோழனைத் துணையாகக் கொண்டு பல நேரமும் வந்து புணர்ந்து செல்லும் தலைவனே! அடர்ந்த இருளில் பிறர் அறியாதவாறு தலைவியின் தோள்களைக் குளிர்ச் செய்பவனே! அதற்கேற்பத் தனியே வந்து மலர்மாலையினைத் தந்து காதல் கொள்வதும் உனக்குத் தகுதியாகுமோ?

அடர்ந்த இலைகளுக்கிடையில் பூந்தாதுக்கள் மிக்க அகன்ற மலர்கள் விளக்குப்போல விரிந்து காணப்படுவது சோலை. அரும்புகள் கட்டவிழ்ந்து மணத்தை வெளிப்படுத்துவனவாய் நெய்தல் மலர்கின்ற இடம் உப்பங்கழி. தீமைகளின் தன்மைகள் கெடவேண்டுமென அத்தீமையை வெறுத்துத் துணையொடு இணைந்து காணப்படுவன நீர்த்துறை. தொன்மைமிக்க ஓசையொடு நுரையைத் தருகின்ற அலையை உடையது உப்பளம். அதனோடு சேர்ந்திருப்பது கடல்.

தலைவனே! ஆற்றல் வாய்ந்த கொடிய ஆண் சுறாக்கள் கழன்று நெருங்குகின்ற கழியிடத்து இரவில் வருதல் வேண்டாம். சுரிய நிறத்துடன் கௌவிக் கொல்லும் இயல்புடைய முதலை மிகுதியாக இருப்பதால் இருள்போன்ற நிறத்தை உடைய கழிக்கானல் பக்கம் இரவில் வரவேண்டாம் எனக் கூறினோம்.

பெண்ணரசியாகிய தலைவியின் அழகு நாணத்துடன் முடிந்தது. தொடியணிந்த தோளை உடையாளின் கண்கள் தூக்கத்தை விட்டன. அரிய இரவும் பொறுத்துக் கொள்ளாமல் புலம்புவதிலேயே கழிந்தது. மணம் வீசும் நெற்றியை உடைய தலைவிக்குப் பகலோ ஆசையால் அகன்றது.

உன்னுந் உட்குவ என்றார் எனாயும்
தன்னை அறியாது சென்றேய்மற் றென்னை
வணமுகை மற்று நணியத் தெருமரீதிடம்
அன்னாய் இவனொருவன் செய்துகாண் என்றோ
அன்னை அறியி யடீதரத் தன்னையார்
உன்னுந் விக்கினார் என்றோ அன்னையும்
தன்னைப் றும்பறிந்து நீவ மற்றுஎன்னைக்
கடைக்கண்ணால் கொல்வார்போல் நெக்கி நகைக்கூட்டம்
செய்துநீஅக் கர்வன் மகன்.” (கலித்தொகை - 51)

இது வெண்டளை தட்டு வெள்ளோசை தழவி ஒரு பொருள்மேல் வந்தமையால் கலிவெண்பா. என்னை?

“ஒருவொருள் நுதலிய வெள்ளடி கியவால்
திரிநீற்றி வருவது கலிவெண் யாட்டே.” (தொல். பொருள். 154)

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

“வெண்டளை தந்தளை எற்றுஇரு தன்மையின்
வெண்பா கியவது வெண்கலி ஆகும்.”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

இனிப் பிறதளையான் வருமாறு:-

வெண்கலிப்பா

“ஏர்மலர் நறுங்கோதை எருத்தலையி கிறைஞ்சித்தன்
வார்மலர்த் தபங்கண்ணர் வகையயடு வருத்தியசன்
தாரீவரை அகலிமார்பின் தனிமையை அறியும்கொல்!
சீர்மலி கொடியிடை சிறுந்து.”

[பொருள்: அழகிய மணம் கமழும் மாலை பிடரியை வருத்தப் பெண்களின் மலர் போன்ற பெரிய கண்ணாகிய வலையில் பட்டுத் துன்பமுற்றான் தலைவன். அவன் மாலையணிந்த மலைபோன்ற அகன்ற மார்பினை உடையவன். அத்தலைவனின் தனிமைத் துயரைச் சிறப்பு மிகுந்த கொடி போன்ற இடை மேம்பட்டு அறிதலும் உண்டோ? (இல்லை.)]

இஃது ஆசிரியத்தளையானும் தந்தளையானும் வந்த வெண்கலிப்பா.பிறவும் யாப்பருங்கல விருத்தியுள் காண்க.

உதாரண இலக்கிய முதல்நினைப்புக் காரிகை

நின்று விளங்கு மணிப்பகம் பொன்னிற மாறுநூட்டும்
ஒன்றிய வண்ணக வொத்தாழிசைககலி யோசைகுன்றாத்
துன்றிய வாளார் மழையுஞ் சுடர்த்தொடையேர்மலரும்
என்றிவை வெண்கலிப் பாவிற கிலக்கிய மேந்தியழையே.

[நின்று விளங்கு மணிப்பகம் பொன்றும் ஆறுஉறுப்பும்
ஒன்றிய வண்ணக ஒத்தாழிசைக்கலி; ஓசை குன்றாத்
துன்றிய வாளார் மழையும் சுடர்த்தொடையேர் மலரும்
என்றுஇவை வெண்கலிப்பாவிற்கு இலக்கியம்² ஏந்தியழையே]

(இ-ள்) மிக்க அழகினை உடையவளே! 1. விளங்குமணிப் பகம்பொன் எனத்தொடங்கும் பாடல் தரவு முதல் ஆறு உறுப்பும் பொருந்திய வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிக்கு எடுத்துக் காட்டாகும் 2. துள்ளல் ஓசை குன்றாமல் பொருந்தியிருக்கும் வாளார் மழை, சுடர்த்தொடையே, ஏர்மலர் எனத் தொடங்கும் பாடல்கள் வெண்கலிப்பாவிற்குரிய இலக்கணம் பொருந்திய பாடல்களாகும்.]

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும் வெண்கலிப்பாவிற்கும் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல்நினைத்துக் கொள்க. (11)

கொச்சகக் கலிப்பாவின் வகை

32. தரவே தரவினை தாழிசை தாமுஞ் சிலபலவாய்
மரபே யியன்று மயங்கியும் வந்தன வாங்கமைத்தோள்
அரவே ரகலல்கு லம்பேர் நெடுங்கண்வம் பேறுகொங்கைக்
குரவே கமழ்குழ லாங்கொண்ட வான்வயர் கொச்சகமே.

[தரவே¹ தரவினை² தாழிசை தாமும் சில³பலவாய்⁴
மரபே இயன்றும் மயங்கியும்⁵ வந்தன ஆங்குஅமைத்தோள்
அரவுள் அகல்அல்குல் அம்புள் நெடுங்கண் வம்பேறு கொங்கைக்
குரவே கமழ் குழலாய் கொண்ட வான்வயர் கொச்சகமே.

(இ-ள்) வளைந்த மூங்கிலைப் போன்ற தோள்; பாம்பின் படம் போல் அகன்ற அரை; அம்பினை ஒத்த நீண்ட கண்; கச்ச அணிந்த மார்பு; மணம் கமழும் கூந்தல் ஆகியவற்றைக் கொண்டவளே! 1.தரவு ஒன்று மட்டும் வருவது (தரவு கொச்சகக் கலிப்பா) 2.தரவு இணைந்து வருவது (தரவினைக் கொச்சகக் கலிப்பா) 3. தாழிசை சில வருவது (சிறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா) 4.தாழிசை பல வருவது (புரூழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா) 5.கலிப்பாவிற்குக் கூறப்பட்ட (புரூழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா) 5.கலிப்பாவிற்குக் கூறப்பட்ட (புரூழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா) 5.கலிப்பாவிற்குக் கூறப்பட்ட (புரூழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா) 5.கலிப்பாவிற்குக் கூறப்பட்ட (புரூழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா) ஆகிய ஐந்தும் கொச்சகம் என்னும் சிறப்புப் பெயர் பெறும்.)

இ-கை தரவு கொச்சகக் கலிப்பாவும், தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பாவும் சிற்றாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவும், பஹாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவும், மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவும் ஆயுற்று உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

தரவே தரவிணை தாழிசை தாமும் சிபைவைய மரபே கியன்ற மயங்கியும் வந்தன என்பது:

ஒரு தரவு வந்தும் இரண்டு தரவு வந்தும் தாழிசை சில வந்தும் தாழிசை பல வந்தும் தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், கரிதகம் என்னும் ஆறுஉறுப்பும் தம்முள் மயங்கியும், வெண்பாவினோடும், ஆசிரியத்தினோடும் மயங்கியும் வருவன எல்லாம் கொச்சகக் கலிப்பா என்று பெயரிட்டு வழங்கப்படும் என்று.

எனவின் முடிவில் அப்பொருள் முடித்தல் என்பது; தந்திரஉத்தி ஆகலின். தரவுகொச்சகம் முதலாயின அவ்வப் பெயரானே வழங்கப்படும் எனக்கொள்க.

தாமும் என்று மிகுத்துச் சொல்லிய அதனால் தனிச்சொல்லும், கரிதகமும் இடையிடை வரப்பெறும் எனக்கொள்க.

மரபே கியன்றும் என்று சிறப்பித்த அதனால் வரலாற்று முறைமையோடும் கூட்டிக் கலியுறுப்பில் மிக்கும், குறைந்தும், பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும், மயங்கியும் கலியுள் வாரா என்ற நேரிற்று இயற்சீரும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும், ஐஞ்சீர் அடியும் வந்து ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாக்களோடு ஒவ்வாது வருவனவெல்லாம் மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா என்று வழங்கப்படும் எனக் கொள்க.

ஆங்கமைத்தோள் ..... குழலாய் என்பது; மகடுஉ முன்னிலை. கொண்ட வான்பெயர் கொச்சகமே என்பது; இறுதி விளக்கு எனக்கொள்க.

வருமாறு:-

“செல்வம்போர்க் கதக் கண்ணர்” (காரிகை. 11. மேற்கோள்) என்பது தனிச்சொல்லும் கரிதகமும் இல்லாத தன்மையான வந்த தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

“குடிலைத் தன் .... சென்றவாறே” (காரிகை. 21. மேற்கோள்) என்பது தனிச்சொல் பெற்றுச் கரிதகத்தால் இற்ற தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா
“வழவுடை நெடுமுடி வணவீக்கும் வென்றவிய
கடியற் நறுமயைத்தார்க் காவலீக்கும் காவலனார்
கொடியற் மணிமடக் கூடனர் கோமாரே

இது தரவு.

என வாய்கு ,

இது தனிச்சொல்.

நுணைவனைத்தோள் கிவன்மெய்யத் தெகின்னல் துறம்புண்டாம் (௧)
கிணைமலீத்தார் அகுளுமேல் கிதுகித்தோள் மாறென்று
துணைமலீத் தடக்கண்ணர் துணையகக் கடுதாரே;

இது தரவு.

அதனால்,

இது தனிச்சொல்.

செவ்வாய் பேதை கிவனீற்றுத்து
எவ்வாராய் கொக்கி:து எண்ணிய வாறே.”

இது கரிதகம்.

[பொருள் : அழகிய நீண்ட மணிமுடியை அணிந்த வானவர் தலைவனாகிய இந்திரனாலும் வெல்வதற்கு அரியவனே! புதுமை நிறைந்த நறுமணம் கொண்ட பசிய மாலையணிந்த அரசர்களுக்கு எல்லாம் தலைவனே! கொடியை உடையதாய் விளங்கும் அழகிய மாடங்கள் நிறைந்த மதுரை மாநகர்க்குத் தலைவனே!

இணைந்திருக்கும் வளையல்கள் அணிந்த இவளுடைய தோள் மெலிவடைந்தது. பழைய அழகு கெட்டது. உன்மீது அன்பு கொண்டவளின் வருத்தம் நீங்குவதற்கு உன்னுடைய மலர்மாலையைத் தருவாயாக. அகன்ற கண்ணை உடைய தலைவி அதனை உற்ற துணையாகக் கொள்வாள். அதனால் சிவந்த வாயை உடைய பெண்ணின் தன்மை எவ்வாறு ஆகுமோ? அது உன்னுடைய உள்ளக்கருத்தை ஒட்டியதாகும்.]

இஃது இடையிடை தனிச்சொல் பெற்று ஆசிரியச் கரிதகத்தால் இற்ற தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா. கரிதகம் இல்லாதது வந்த வழிக் கண்டு கொள்க.

சிற்றாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

“பருஉத்தடக்கை மறயாணை பணைஎகுத்தின் மிசைத்தோன்றிக்
குருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க் குடமன்னி யுடைகூழி”

மலையாளர் நேரினோம் ஸ்ரீகுமரன் மறுகீழிடைக்
கொடுத்தான கிடப்பொலிதான் கடலார் கோலானே.

இது தரவு.

ஆய்வகருசர்.

இது தனிச்சொல்.

உச்சியர்க்கு இறையனா உலகமெனக் காத்தவர்க்கும்
மச்சியர் மனிமயம்புண் ஸ்ரீகுமரன் பானித்தார்
வச்சியர் காணாற கரணத்தார் மயங்கினரே ;

ஆய்வகருசர்.

இது தனிச்சொல்.

அக்காற மனிநிவகாத்து அகவையால் மனிநித்தி
வக்கிரண வடிவழித்த மயவணாப் பானித்தார்
சக்கரம் காணாற கரணத்தால் சமத்தினரே ;

ஆய்வகருசர்.

இது தனிச்சொல்.

மயங்கொண்ட மலகதனிப்பார் மரத்தடித்து மயங்கச்செய்
கொல்கொண்ட சேவலை கொடியவணாப் பானித்தார்
வேல்கொண்டது கிண்கயால் விம்பிதராய் நின்றனரே ;

இவை மூன்றும் தாழிசை.

அ.தானியு.

இது தனிச்சொல்.

கொடித்தேரீத் தோன்றல் கொற்றகக் கோலார்
நின்றபுகழ் ஒருவன் செட்டி சேய்
என்றுநனி அறிந்தனர் பலரே தூறுழ்
ஐவகுள் ஒருவன் என்று அறிய லாகா
மைவரை யானை மடங்கா வென்றி
மன்னவன் வாழிஎன்று ஏத்தித்
தென்னவன் வாழி திருவொடும் மொலிந்தே."'

இது கரிதகம்.

[பொருள் : பருத்து அகன்ற துதிக்கையை உடைய மதமிக்க
யானையின் பெருமைமிக்க பிடரியின் மேல் தோன்றினான்
பாண்டிய மன்னன். அவனுடைய நன்னிறம் கொண்ட
வெண்குடையின்கீழ்ப் பேரரசர் பலரும் குழந்து வந்தனர்.
அப்பாண்டியன் குதிரை, தோப்படைகள் மிகுந்த போர்க்களத்தின்
கண்ணே கொடிகள் தாங்கிய படைகளின் இடையில் எழுச்சியுறத்
தோன்றினான்.

அவனைப் போர்க்களத்தின் ஒரு பக்கத்தில் நின்றோர்
விண்ணுலகத்திற்குத் தலைவனாய் உலகை எல்லாம் காக்கின்ற
மரகத மணியை அணிந்த இந்நிரனாகக் கருதினர். ஆனால்
அப்பாண்டிய மன்னனிடம் வச்சிரப்படை இல்லாததைக் கண்டு
மிகவும் கலங்கினர்.

மற்றொரு பக்கத்தவர் முன்னொரு காலத்தில் கோவர்த்தன
மலையைக் குடையாகப் பிடித்துப் பக்கங்களைக் காத்தவனும்
தந்தவர்கள் என்பவனை அழித்தவனுமாகிய திருமாலாக
எண்ணினர். ஆனால் அப்பாண்டியனிடம் சக்கரப்படை
இல்லாததால் தம் தவறை எண்ணி நானும் கொண்டனர்.

வேறொரு பக்கத்தவர் பெருமைமிகு பகையாகி மாமரமாக
நின்ற குரபதுமனைக் கொன்று மயங்காமல் அவனைத் தன் கையில்
சேவற் கொடியாகக் கொண்ட முருகனாக நினைத்தனர். ஆனால்
பாண்டியனின் கையில் வேலினைக் காணாமையால் கலக்கம்
அடைந்தனர்.

கொடி அசையும் தேரினை உடையவன் கொற்கைத்
தலைவன். அவன் வீரத்தில் முருகப்பெருமானை ஒத்தவன் என்பதை
நன்கு அறிந்தனர். ஐம்பெருங் கடவுள்களுள் ஒருவன் என்று கட்ட
முடியாதவன் அப்பாண்டியன். கரிய மலை போன்றவன்;
தடையில்லாத வெற்றியை உடையவன்; அவன் மிகுந்த
செல்வத்தைப் பெற்றுப் பொலிவுற வேண்டுமென
வாழ்த்துகிறோம்.]

இது நான்கடித் தரவும் மூன்றடித் தாழிசை மூன்றும்,
கரிதகமுமாய், இடையிடை தனிச்சொல் பெற்று நேரிசை
ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவில் சிறிது வேறுபட்டு வந்தமையால்,
சிஹாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

பஹாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

"தண்மதியேர் முகத்தானைத் தனியிடத்து நனிகண்ட்பாங்கு
உண்மதியும் உடைநிறையும் உடந்தளர முந்நாட்கண்
கண்மதியோய்ப்பு கிண்கயின்றிக் காரிகையை நிறைகவர்ந்து
மயண்மதியின் மகிழ்த்தினை யேறஞரும் நிறுவாமே.

இது தரவு.

கிணறலை கிவளீவாட கிண்பொருட்குப் மிர்வாயேல்
தளரல முககவெண்பல் தாழ்குழல் தளர்வானே ;

வீழ்சுடரின் நெய்யெயோல் விழுவதோய் பொறுக்கல்லாதீ
தூலும்என் நிலைகண்டும் தூங்கலனே என்றியால்.

இவை ஆறும் தாழிசை.
அதனால்.

இது தனிச்சொல்.

அரும்பயல் இறுமின் நெரும்பனை மிசைவதையும்
கொரும்பு மடல்கை ஒடுங்கின குகுது;
செறிதகு செருவிடை எறிவொழில் இகையவர்
நெறிதகு முனிசின் மறிதகும் திமிலும்;
அரசுகை நிரையகை விசைவெறி முறைசென
நுரைவகு திரையொடு கரைபொருள் கடல்;
அலங்கொளி அணிசுடர் இலங்குகழில் மலர்வொழும்
கலர்வொழி காவலொடு புலமின வொழில்.

இவை நான்கும் அராகம்.

விடாஅது கழலும்என் வெள்வகையும் தனிப்பாய்மன்
கொடாஅது பெருகும்என் கேண்கையடி நிறுப்பாயோ ;
ஒல்லாது கழலும்என் ஒளிவகையும் செறிப்பாய்மன்
நில்காது பெருகும்என் நெஞ்சமும் நிறுப்பாயோ ;
தாங்காது கழலும்என் தகைவகையும் தனிப்பாய்மன்
நில்காது பெருகும்என் நெஞ்சமும் நிறுப்பாயோ ;
மறவாத அன்மினென் மனநிறுது மாறுஉகையாய்
தறவாத தகைகையென் தயர்நீடு மாறு உகையாய்;
காதவர் மார்கின்றிக் காமகீடு மருந்துகையாய்
ஏதிலர் தகைசைய யானுய்யு மாறுஉகையாய்;
இகையமிருந்தார் மார்கின்றி இன்பகீடு மருந்துஉகையாய்
நுகையமிருந்த தகைகையென் தயர்நீடு மாறுஉகையாய்.

இவை ஆறும் தாழிசை.

எனவாங்கு.

இது தனிச்சொல்.

மகை போன்றது துறை ;	நகையிழந்தன தோள் ;
பரிவாசின குறி ;	நகை சிறந்தது தயர் ;
நகையிழந்தது முகம் ;	புகையழந்தது விழம் ;
நனிநாணரிற்று உளம் ;	வொழையாமிற்று என்னுயிர் .

இவை இருசீர் ஓரடி அம்போதரங்கம்.

அதனால்.

இது தனிச்சொல்.

இகையது நிகையால் அகையது வொழுகல்
நிகையல் வாழி! தோழி தொலையாய்
மனியொடு கழிக உண்கண்
என்னோடு கழிககித் துன்னிய நோயே.”

இது சுரிதகம்.

[பொருள் : மணிகள் ஒளிர்கின்ற நீண்ட முடியை உடைய
திருமாலையும் அவனுடைய அண்ணன் பலராமனையும் போல்
சுரிய கடலும் வெண்மையான மணலும் காட்சியளிக்கும். கடலின்
நுரை மேலெழுந்தாற் போன்று சிறகினை உடைய அன்னம்
காணப்படும். அது தனக்குரிய இரையை விரும்பித் தங்குவதற்குப்
பாதுகாப்பாக அமைந்த கடற்கரைத் தலைவனே! கேட்பாயாக.
மலை எனவும் மழை எனவும் மேகம் எனவும் சொல்லும்படி.
கடலில் அலை உயர்ந்து தோன்றியது. அது நீ, காற்று எனச்
சொல்லும்படி விரைந்து வந்தது. ஆயினும் சான்றோரின் சினத்தைப்
போல அடங்கிக் கரை கடந்து செல்லாமல் எழுகின்ற கடல்நீர்
பரந்து காணப்படுகின்ற பாதுகாப்பான கடற்கரைக்குத் தலைவனே!
இதனைக் கேட்பாயாக!]

கொடி போன்ற நுண்ணிய இடையையும் காதனிகள்
பொருந்திய முகத்தையும் கொண்டவள் தலைவி. அவள்
உன்பிரிவை எண்ணி வளையல்கள் கழலும்படி மெலிந்து விட்டாள்.
அதனைக் கண்டும் பிரியேன் என்று கூற மாட்டாயோ? கண்ணைக்
கவருகின்ற பொன்னால் ஆகிய அணிகலன்களைக் கொக்கியோடு
கூடிய கயிற்றில் கட்டியுள்ள கழுத்தினை உடையவள் தலைவி.
அவள் கண்ணீர் சிந்தக் கண்டும் பிரியேன் என்று சொல்லாயோ?

நீரில் பூத்த இதழ் நிறைந்த தாமரைப் பூவைப் போன்ற
கண்ணினை உடைய தலைவியின் வளைந்த புருவம் அமைந்த
நெற்றியில் பசலை தோன்றக் கண்டும் பிரியேன் என்று
சொல்லமாட்டாயோ? பேரொலியுடன் பெருகி வரும் நீரால்
அழியும் கரைபோல் செய்வதறியாது வருந்துகின்ற தலைவியின்
நிலையினைக் கண்டும் நீங்கேன் எனக் கூறமாட்டாயோ?

மரக்கலம் கவிழ அதனால் தன் துன்பத்தைப் போக்கும்
துணைவன் இன்றி வருந்துகின்ற வணிகனைப் போல் தலைவி
புலம்புகிறாள். அதனைக் கண்டும் பிரியேன் என்று கூற
மாட்டாயோ? சுடர்மிக்க விளக்கில் இருந்து வீழ்ந்த எண்ணெய்த்
துளி பட்டாற்போல் துன்பம் பெருகும் என் நிலையைக் கண்டும்
பிரியேன் என்று சொல்ல மாட்டாரோ?

அடும்பல்கொடிகள் மிகுந்த காடுகளில் நீண்ட பனைமரத்தின் மேல் அமைந்த வளைந்த மடல்களில் குருகுகள் தங்கின. அடர்ந்த கடலைப் போர்க்களமாகக் கொண்டு மீள் பிடிக்கும் தொழில் உடையோர் தத்தம் மரக்கலங்களைக் குதிரைப்பந்தி போல் வரிசைப்பட நிறுத்தினர். படைவகுத்துச் செல்லும் போது முழங்குகின்ற முரசத்தைப் போல அலைகளை உடைய கடல் பொங்கிக்கரையோடு போர் செய்தது. ஒளிசெய்கின்ற கதிர்வன் மறையும் நேரத்தில் விரைந்து வீசுகின்ற காற்றால் சோலைகள் புலம்பின.

தொடர்ந்து கழலுகின்ற வெண்மையான வளையல்களை நிலைபெறச் செய்க. மேன்மேலும் பெருகுகின்ற நட்பையும் நிலைநிறுத்துக. பொருந்தாமல் கழலுகின்ற வளையலைப் பொருந்தச்செய். அலைபாயும் நெஞ்சத்தை ஓரிடத்தில் நிறுத்து. தங்காமல் கழலுகின்ற வளையலைத் தங்கச்செய். தொடர்ந்து மிகுகின்ற மனவருத்தத்தைத் தீர்ப்பாயாக! மறவாத அன்பை உடையவளின் மனத்தினை நிலைபெறுமாறு செய்க.

நீங்காத சுற்றத்தை உடையவளின் துயர் நீங்குமாறு உரைக்க வேண்டும். தலைவனின் மார்பை அன்றிக் காமநோய்க்குப் பிறிதொரு மருந்தைக் கூறுவாயாக! அயலவர்கள் நாணத்தால் தலைகுனிய யான் நிமிர்ந்து நிற்பதற்குரிய வழியைக் கூறுக! பிரிந்து சென்ற தலைவனின் மார்பைத் தவிர இன்பத்திற்கு வேறொரு மருந்தினைக் கூறுவாயாக! சுற்றத்துடன் கூடியும் தலைவனின் பிரிவால் வருந்துகின்ற நோய் தீர மருந்தினைக் கூறுவாயாக!

இவ்வாறாகக் கூறிய அவ்விடத்தில் தலைவன் கூடின துறையோ பகையாயிற்று. குறியிடமோ துன்பம் தந்தது. முகமோ புன்னகையை இழந்தது. உள்ளமோ மிகவும் நாணமுற்றது. தோள்களோ தகுதியை இழந்தன. துயரோ மேலோங்கி நின்றது. உடலெங்கும் கொதிப்பு எழுந்தது. உயிரோ கமையாகத் தெரிந்தது.

அதனால் என் நிலைக்கு இரங்குதலை நினையாமல் இத்தன்மையினை மறப்பதையே பொழுதாய் நினைத்துத் தொழியே தீ வாழ்வாயாக! நீங்குதல் இல்லாத கண்ணீரோடு மையுண்ட என்சுண் நிலைத்திருக்கட்டும். என்னைப் பற்றிய நோய் என்னோடு தீரட்டும்.]

இது தாவு இரண்டும், தாழ்சை ஆறும், தனிச்சொல்லும் அராகம் நான்கும், பெயர்த்தும் ஆறு தாழ்சையும், தனிச்சொல்லும்

இருசீர் ஓரடி எட்டு அம்போதரங்க உறுப்பும் பெற்று நான்கடி ஆசிரியச் சுரிதகத்தால் இற்றுக் கலிக்கு ஒதப்பட்ட ஆறு உறுப்பும் மிக்கும் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும் மயங்கியும் வந்தமையான் மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

வென்பாவினோடும், ஆசிரியத்தினோடும் வந்த மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா யாப்பருங்கல விருத்தியுள் காமர் கரும்புணல் (கவித்தொகை-39) என்னும் பழம்பாட்டில் கண்டு கொள்க.

இன்னும் மரபே இயன்றும் என்று சிறப்பித்த அதனால் ஒரு போகு முதலா உடையனவற்றை எல்லாம் இதனால் பெயர்கொடுத்துக் கொச்சகம் என்று வழங்கப்படும் எனக் கொள்க. என்னை?

“எகுத்தியல் கிற்றி கிடைநிலை வற்றும்
கிடைநிலை கிற்றி எகுத்திடகத் தாயும்
எகுத்தம் கிரட்டித்து கிடைநிலை வற்றும்
கிடையது கிரட்டித்து எகுத்திடகத் தாயும்
கிடையும் எகுத்தம் கிரட்டி வற்றும்
எகுத்தம் கிரட்டித்து கிடைநிலை ஆறா
அடக்கியல் ஆறும் அமைந்த உறுயிர்க்
கிடக்கை குறைமயில் கிறைய தாயும்
தரவொரு தாழ்சை அம்போ தரங்கம்
குக்கியல் யோக்கியல் என்றிவை என்னர்
குறைநத மற வொழிந்தவை கிற்றி
கிடைகிடை வெண்பாச் சிவல சேர்த்தும்
மற்றும் பிறகிற ஒய்யுறுயி கிற்றி
கொச்சகம் என்றும் குறியின ஆகும்.”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

“தரவே தரவினை தாழ்சை சிவல
வரன்முறை பிறழ் அயறிய மயங்கியும்
தனிச்சொல் பவளாய் கிடைகிடை நடத்தும்
ஒத்தாழ்சைக்கனி உறுயிளில் பிறழ்
வைத்த குறையான் வண்ணக கிறைய
மயங்கிவந் தளவும் கியங்கிவந் குறைமயில்
கொச்சகக் கண்ணக் கிறைநீர் னவளீ.”

என்றார் காமவேணைக் கடுத்த புத்தேன் தாமம் தாங்கிய நல்லாசிரியர் (கையனார்).

“ஓதும் மட்ட உறுய்வு வகைகளல்லாம்
 ஓதப் யாமல் கலிக்கையியு எழி
 மிகும் குறைந்தும் நிறந்தும் உறந்தும்
 வண்ணமும் அடியும் தொடையும் மயங்கியும்
 அடக்கியல் அந்தம் தொடுத்தன பங்கியும்
 கண்வலன் கடிந்த சீர்க்குடை அடைந்தும்
 ஒழிச்சீ கிறந்த சீரொடு சிவணியும்
 ஒச்சீர்க்கு இடச்சீ அம்போ தரங்கம்
 அச்சீர் அடிவகை அழிவகை தகுவிதும்
 கொச்சகக் கவினைக் கூறவும் படுவே.”

“கூறிய உறுய்விற் குறைபாடு கின்றித்
 தேறிய கிரணம் தேவ மாணியும்
 தரவே ஒழிவிலும் தாழிசை ஒழிவிலும்
 கிருவகை முத்திரத்து எண்ணே நீங்கிலும்
 ஒருபோது என் உணர்ந்திசை னோவே.”

என்றார் மயேச்சுரை.

“தரவின்று ஆகித் தாழிசை வெற்றுத்
 தாழிசை கின்றித் தரவுடையத் தாழியும்
 எண்ணிடை கிடச்சீ சிவணம் குன்றியும்
 அடக்கியல் கின்றி அழிமின்றி ஒழிவியும்
 யாப்பிலும் மொகுளிலும் வேற்றுமை உடையது
 கொச்சக ஒருபோது ஆகும் எனும்.” (பொருள். 461)

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

இவற்றிற்கு இலக்கியம் யாப்பருங்கல விருத்தியுள் கண்டுகொள்க.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை

குடநிலைத் தண்ணெய்ப் போர்க்கதக் கண்ணன் றரவுகன்றா
 வடிவுடை யாகுந் தரவினை மன்னும் பருஉத்தடக்கை
 இடமிக வாஞ்சிக் குழிசை தண்மதி யேர்பலவாய்
 மடலவிழ் கோதை மணிகிள ராகு மயங்கிசையே.

[குடநிலைத்தண்ணெய் செல்வப்போர்க்கதக் கண்ணன் தரவு;¹ குன்றா
 வடிவுடை ஆகும் தரவினை;² மன்னும் பருஉத்தடக்கை
 இடமிகவாய் சில்தாழிசை;³ தண்மதியேர் பலவாய்;⁴
 மடல்அவிழ் கோதை மணிகிளர் ஆகும் மயங்கிசையே.⁵

[இ-ள்] இதழ் விரியும் அரும்புகளைக் கொண்டு கட்டப்பட்ட
 மாலையினை அணியும் பெண்ணே! 1. குடநிலைத் தண்ணெயில்,
 செல்வப்போர் எனத் தொடங்கும் பாடல்கள் தரவு கொச்சகக்
 கலிப்பாவிற்கு எடுத்துக்காட்டுப் பாடல்களாகும் 2. ஓசை குன்றாத
 தரவினைக் கொச்சகக் கலிப்பாவிற்கு வடிவுடை எனத்
 தொடங்கும் பாடல் மேற்கோளாகும் 3. நிலைபெற்ற
 பருஉத்தடக்கை என்னும் பாடல் இடம் அகலாத சில்தாழிசைக்
 கொச்சகக் கலிப்பாவிற்கு எடுத்துக்காட்டாகும் 4. தண்மதியேர்
 எனத் தொடங்கும் பாடல் பல்தாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவிற்கு
 மேற்கோளாகும் 5. மணிகிளர் எனத் தொடங்கும் பாடல்
 மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவிற்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.]

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே கொச்சகக்
 கலிப்பாக்கட்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் நினைத்துக்கொள்க.

கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலிவிருத்தம் [12]

33. அடிவரை யின்றி யளவொத்து மந்தடி நீண்டிசைப்பிற
 கடிதலில் லாக்கலித் தாழிசை யாகுந் கலித்துறையே
 நெடிடை நான்கா நிகழ்வது நேரடி யிரண்டாய்
 விடினது வாகும் விருத்தம் திருத்தகு மெல்லியலே.

[அடிவரை யின்றி அளவொத்தும் அந்தடி நீண்டிசைப்பின்
 கடிதல் இல்லாக் கலித்தாழிசை ஆகும்; கலித்துறையே
 நெடிடை நான்காய் நிகழ்வது; நேரடி ஈரீரண்டாய்
 விடினது ஆகும் விருத்தம்; திருத்தகு மெல்லியலே]

[இ-ள்] திருமகளை ஒத்த அழகு பொருந்திய பெண்ணே!
 1. இத்துணைத்து என்னும் வரையறை இல்லாமல் அடிகளைப்
 பெற்று ஒத்த அளவினை உடையதாய் ஈற்றடி மட்டும் சீர்களை
 மிகுதியாகப் பெற்று நீண்டு ஒலிக்கும். அது நீக்குதல் இல்லாத
 தன்மை கொண்ட கலித்தாழிசை ஆகும் 2. நெடிடையாகிய
 ஐஞ்சீரடிகள் நான்காய் அளவொத்து வருவது கலித்துறை ஆகும்
 3. நாற்சீர் கொண்ட நேரடியாகிய அளவடி இரண்டு இரண்டாய்
 (நான்காய்) வருவது கலி விருத்தம் ஆகும்.]

இ-கை. கலித்தாழிசையும் கலித்துறையும் கலிவிருத்தமும் ஆமாய்
 உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

அடிவரை யின்றி அளவொத்தும் அந்தடி நீண்டிசைப்பின் கடிதல்
 இல்லாக் கலித் தாழிசையாகும் என்பது;

இரண்டடியும், பலவடியும் வந்து, ஈற்றடி மிக்கு அல்லாத அடி தம்முள் ஒத்தும், ஒவ்வாறும் வருவது கலித்தாழிசை எ-று.

கடிதலில்லாக் கலித்தாழிசை என்று சிறப்பித்த அதனால், ஒரு பொருள் மேல் மூன்றடுக்கி வருவது சிறப்புடைத்து; தனியே வரப்பெறுமாயினும் எனக் கொள்க.

வருமாறு:-

கலித்தாழிசை (அடுக்கி வருதல்)

“கொய்திணை காத்தும் குளவி அருக்கத்திளவீ
வெய்திற் சிறுகடி வரலீந் ஐய நலம்பேண்டிடி.”

“ஆய்திணை காத்தும் அருவி அருக்கத்திளவீ
மாளிற் சிறுகடி வரலீந் ஐய நலம்பேண்டிடி.”

“மெய்திணை காத்தும் மிகுழங் கழிச்சாரவைக்
குளிற் சிறுகடி வரலீந் ஐய நலம்பேண்டிடி.”

[பொருள் : தலைவியின் அழகு நலத்தைக் காக்க விரும்புகின்ற தலைவனே! அறுவடைக்குரிய திணையைக் காக்கின்ற எங்கள் ஊர் காட்டு மல்லிகை பூக்கின்ற மலைச்சாரலில் அமைந்துள்ளது. பொய் கூறாததாய் விளங்கும் தலைவியின் அவ்வூர்க்கு நீ வர வேண்டாம்.

முற்றி விளைந்த திணையைக் காக்கின்ற எங்கள் ஊர் அருவிகள் பாயும் மலைப்பக்கத்தில் அமைந்துள்ளது. குற்றமில்லாததாய் விளங்கும் தலைவியின் அவ்வூருக்கு நீ வராதே.

மென்மையான திணையைக் காக்கின்ற எங்கள் ஊர் பூக்கள் மிகுதியாய் மணம் கமழ்கின்ற மலைப்பக்கத்தில் குன்றுகளால் சூழப்பட்டது. அவ்வூருக்கு நீ வரவேண்டாம்.]

இவை இரண்டடியாய் ஈற்றடிமிக்கு ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வந்தமையால் கலித்தாழிசை.

கலித்தாழிசை (தனிநின்றல்)

“காள்வரி வேங்கை வழங்கும் சிறுநெறிசெம்
கேள்வரும் போழ்தில் எழல்கொழி வெண்திங்கை
கேள்வரும் போழ்தில் எழல்கொழி உறையரோ
நீர்வரி ஓகத்தி எழிறே வாழி வெண்திங்கை.”

[பொருள் : அரிவாள் போன்று வளைந்த கோடுகளை உடையது வேங்கைப் புலி. அது சினத்துடன் உலவுகின்ற சிறிய வழியைக்

கடந்து எம் தலைவன் என்னைக் காண இரவில் வருவான். ஒளிவீசும் வெண்திங்கை! அந்நேரத்தில் நீ வெளித்தோன்றி ஒளிவீசாமல் இருக்க வேண்டும். அப்படித் தோன்றாமல் இருந்தால் நீண்ட கோடுகளை உடைய பாம்பினது நச்சுப்பல் பதியாமல் நீ நீண்ட காலம் வாழ்வாயாக!]

இஃது ஈற்றடிமிக்கு ஏனையடி மூன்றும் ஒத்து வந்த கலித்தாழிசை.

அளவொத்தும் என்ற உம்மையால் ஈற்றடிக்கு ஏனையடி ஒவ்வாறு வரப்பெறும் எனவும் கொள்க.

“நீண்ட மறைஅறையீ யுதம்புகுள

நீண்ட சடையான் ஆர்பே

நீண்ட சடையான் ஆர்ப் எய்ய

மாண்ட சாயல் மலைமகள் காணவே காணவே.”

[பொருள் : சிவபெருமான் தன் அருகில் இருந்த பூத கணங்கள் அச்சப்படும்படி தன் பறையை முழக்கினான். அவ்வொலிக்கு ஏற்ப நீண்ட சடையுடைய அப்பெருமான் கூத்தாடினான். மாட்சிமை பெற்ற சாயலைக் கொண்ட மலையரசனின் மகளாகிய உமையம்மை கண்டு களிப்பெய்த நீண்ட சடையை உடைய சிவபெருமான் ஆடுவான் எனக் கூறுவர்.]

இஃது ஈற்றடி மிக்கு இரண்டாம் அடி குறைந்து, முதலடியும் மூன்றாமடியும் ஒத்துவந்த கலித்தாழிசை.

சீர்வரையறுத்து இலாமையால் எனைத்துச் சீரானும் அடியானும் வரப்பெறும் எனக் கொள்க. என்னை?

“அடிசைநீ நாகியும் ஒத்துவந்து அளவீனில்

கடைஅடி மிகுவது கலித்தாழிசையே.” (யாப்பருங்கலம் - 87)

“அநீதடி மிக்குச் சிறியல வாய்சுடி

நம்தகுள் ஓய்யன நூழிசை ஆகும்.”

(காக்கைபாடினிபார்)

என்றார் ஆகலின்.

கலித்துறையே, நெடிடை நான்காய் நிகழ்வது என்பது; ஐஞ்சீரடி

நான்காய் வருவது கலித்துறை எ-று.

வருமாறு:-

கலித்துறை

“யானும் தோழியும் ஆயுறும் ஆறும் துறைநீர்ணித்
தானும் தேரும் யாகனும் வந்தினர் நலனீடீய்ப்பன்
தேனும் யானும் போலவன சொல்லி மிரிவானேல்
கானும் டீனும் கைதையும் எல்லாம் கரிசுன்றே.”

[பொருள்: நானும் என் உயிர்த்தோழியும் எம்முடைய தோழியர் கூட்டத்தினரும் விளையாடிய நீர்த்துறைக்கண் வந்தான் தலைவன். அவன் பாகன் செலுத்தத் தேரின் மீதேறி வந்து என்னுடைய நலத்தை நுகர்ந்தான். பின்னர்த் தேனைப் போலவும் பாலைப் போலவும் இனிமையுடைய சொற்களைக் கூறி என்னைப் பிரிந்தான். அதற்குக் கடற்கரையும் அங்கிருந்த பறவைகளும் தாழை மரங்களும் கரி(சாட்சி)களாம்.]

“வென்றார் வினையின் .... நீன்றார்” (காரிகை. 13. மேற்கோள்)

இவை நெடிலடி நான்காய் வந்த கலித்துறை. என்னை?

“நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை.” (யாப்பருங்கலம் - 18)

“ஐசூர் அடியின் அழிந்தொகை நான்காயோடு
எஞ்சாது கியன்றன எல்லாம் கலித்துறை.”

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

நேரடி ஈரிருண்டாய் விடின் அதுவாகும் விருத்தம் என்பது; நாற்சிரடி நான்காய் வருவது கலிவிருத்தம் எ-று. என்னை?

“அளவடி நான்கின கலிவிருத் தம்மே” (யாப்பருங்கலம்-89)

“நாவொடு சீரானீ நபந்த அழிந்தொகை
ஈர்இரண்டி ஆகி கியன்றன யாவையும்
காரிகை சார்ந்த கலிவிருத் தம்மே.”

என்றார் காக்கைபாடினியார். வருமாறு:-

கலிவிருத்தம்

“வேய்தலை நீடிய வெள்ளி விலங்கின்
ஆய்தலின் ஓய்சுடர் ஆழிநி னாவீதமர்
வாய்தலின் நின்றனர் வந்தின மன்னர்முன்
நீதலை சொன்றுரை நீர்க்கடை கரம்போய்.” (குளாமணி. சியவதை. 87)

“தேய்ப்புத்து இவிய .. மடமே” (காரிகை. 13. மேற்கோள்)

இவை நாற்சீர் நாலடியாய் வந்தமையால் கலிவிருத்தம்.

திருத்தகு மெல்லியலே என்பது; மகடுஉ முன்னிலை.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை

கொய்தினை யாய்தினை மெய்தினை வாள்வரி பூண்டபறை
எய்திய தாழிசை யானும்வென் றானும் கலித்துறையே
மைதிகழீ வரிநெடுங் கண்ண வனமுலையாய்
மெய்தரு வேய்தலை தேம்பமுத் தென்ப விருத்தங்களே.

கொய்தினை ஆய்தினை மெய்தினை வாள்வரி பூண்டபறை
எய்திய தாழிசை¹; யானும் வென்றானும் கலித்துறையே²;
மைதிகழீ ஓதி வரிநெடுங் கண்ண வனமுலையாய்!
மெய்தரு வேய்தலை தேம்பமுத்து என்ப விருத்தங்களே³.

[இ-ள்] கருமையாய்த் திகழ்கின்ற கூந்தலையும் செவ்வரிகள் படர்ந்த நீண்ட கண்களையும் அழகிய மார்பினையும் கொண்ட பெண்ணே! 1.கொய்தினை, ஆய்தினை, மெய்தினை என்பன ஒரு பொருள் மேல் மூன்று அடுக்கிய கலித்தாழிசைக்கு எடுத்துக்காட்டுக்களாவன. வாள்வரி, பூண்டபறை என்பன ஒரு பொருள்மேல் ஒன்றாய்த் தனித்து வந்த கலித்தாழிசைக்கு மேற்கோள்களாகும் 2. யானும், வென்றான் எனத் தொடங்கும் பாடல்கள் கலித்துறைக்கு எடுத்துக்காட்டுக்களாவன 3.மெய்யைத் தருகின்ற வேய்தலை, தேம்பமுத்து எனத் தொடங்குவன கலிவிருத்தங்களுக்கு மேற்கோள்களாவனவாம்.]

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே கலிப்பா இனங்கட்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் நினைத்துக் கொள்க.

[13]

கலிப்பாவும் அதன் இனமும் முற்றும்.

*****

வஞ்சிப்பா

(வஞ்சிப்பாவைப் பற்றிய கருத்துக்கள்)

* நான்குவகைப் பாக்களுள் இறுதியாக இடம்பெறுவது வஞ்சிப்பா. இது குறளடி, சிந்தடி அல்லாத பிற அடிகளை எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் பொய்த்து (வஞ்சித்து) வருவதால் வஞ்சிப்பா எனப் பெயர் பெற்றது. ஒன்றை உடன்பட்டு நிற்கும் [வஞ்சிக் கொடியைப் போன்றது; பெண்ணைப் போல அழகும் எழுச்சியும் கொண்டது; இவற்றால் வஞ்சிப்பா என்பது காரணப்பெயராகும். இது வேளாளர் எனவும் குறிக்கப்படுகிறது.]

பொதுவிலக்கணம்

1. தூங்கலோசையைப் பெற்று வரும். 2. குறளடி, சிந்தடி என்னும் அடிகளை மட்டுமே பொருந்தி வருமி. 3. தருவிளங்கனி, புளிமாங்கனி ஆகிய தனிச் சிர்களை மிகுதியாகப் பெற்று நடக்கும். 4. தன்னை தழுவியும் பிறதளை மயங்கியும் வரும். தனிச்சொல், கரிதகம் என்னும் உறுப்புக்களைப் பெற்று வரும். இவையே வஞ்சிப்பாவின் பொதுவிலக்கணம் ஆகும்.

வகைகள்

வஞ்சிப்பாவானது 1. குறளடி வஞ்சிப்பா 2. சிந்தடி வஞ்சிப்பா என இருவகையினை உடையது. இருசர்களைக் கொண்ட குறளடியைப் பெற்றுத் தனிச்சொல்லும் கரிதகமும் பெற்று வருவது குறளடி வஞ்சிப்பாவாகும். மூன்று சர்களைக் கொண்ட சிந்தடிகளைக் கொண்டு தனிச்சொல்லும் கரிதகமும் பெற்றுவருவது சிந்தடி வஞ்சிப்பாவாகும். இவ்விரு வஞ்சிப்பாக்களும் ஆசிரியச் கரிதகத்தைக் கொண்டே முற்றுப்பெறும்.

வஞ்சிப்பாவின் இனங்கள்

வஞ்சிப்பாவிற்கு 1. வஞ்சித்தாழிசை 2. வஞ்சித்துறை 3. வஞ்சி விருத்தம் என்பன மூன்றும் இனங்களாகும்.

1. வஞ்சித்தாழிசை

இருசர்களைக் கொண்ட குறளடி நான்கினைப் பெற்று ஒருபொருள்மேல் மூன்றாய் அடுக்கி வருவது வஞ்சித் தாழிசையாகும்.

2. வஞ்சித்துறை

இருசர்களைக் கொண்ட குறளடி நான்காய் ஒரு பொருள் பற்றி ஒரு பாடலாய்த் தனித்து வருவது வஞ்சித்துறை ஆகும்.

3. வஞ்சி விருத்தம்

மூன்று சர்களைக் கொண்ட சிந்தடி நான்காய் வருவது வஞ்சி விருத்தமாகும்.

வஞ்சித்தாழிசை, துறை, விருத்தம் - வஞ்சிப்பாவின் ஈறம்

34. குறளடி நான்கின மூன்றொரு தாழிசை கோதில்வஞ்சித் துறையொரு வாது தனிவரு மாய்விடிற் சிந்தடிநான் கறைதரு காலை யமுதே விருத்தந் தனிச்சொல்வந்து மறைதலில் வாரத்தி னாலிரும் வஞ்சிவஞ் சிக்கொடியே.

[குறள்அடி நான்கின மூன்று ஒரு தாழிசை; 1 கோதில்வஞ்சித் துறைஒருவாது தனிவருமாய் விடின; 2 சிந்தடி நான்கு அறைதரு காலை அமுதி! விருத்தம்; 3 தனிச்சொல்வந்து மறைதலில் வாரத்தினால் இறும் வஞ்சி; 4 வஞ்சிக் கொடியே!

[இ-ள்] அமுதத்தை ஒத்தவளே! வஞ்சிக்கொடி போன்றவளே! 1. குறளடிகள் நான்கினைக் கொண்டதாய் ஒருபொருள்மேல் மூன்று அடுக்கி அமைவது வஞ்சித் தாழிசையாகும். 2. குற்றமில்லாத வஞ்சித் துறையாவது நீங்காமல் ஒரு பொருள்மேல் ஒன்றாக வருவதாகும். 3. மூன்று சர்களைக் கொண்ட சிந்தடியை நான்காக அமைத்துச் சந்தம் கொள்ளும் இடத்து அது வஞ்சி விருத்தம் ஆகும். 4. குறளடிகளையோ சிந்தடிகளையோ தொடர்ந்து தனிச்சொல்லைப் பெற்று வெளிப்பட்டுத் தோன்றுகின்ற கரிதகத்தால் முடிவது வஞ்சிப்பாவாகும்.]

இ-கை. வஞ்சித்தாழிசையும், வஞ்சித்துறையும், வஞ்சி விருத்தமும், வஞ்சிப்பாவிற்கு ஈறாமாயும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

குறளடி நான்கின மூன்றொரு தாழிசை கோதில் என்பது; இருசர் அடி நான்காய் மூன்று செய்யுள் ஒரு பொருள்மேல் அடுக்கி வருவன வஞ்சித்தாழிசையாம் என்று.

கோதில் என்று மிகுத்துச் சொல்லிய அதனால் அவை ஒரு பொருள்மேல் மூன்று அடுக்கி அல்லது வாரா எனக்கொள்க.

“குறளடி நான்கவை கூடின ஆகி முறைமையின் அடிவகை மூன்று கிணைந்து ஒன்றாய் வருவன வஞ்சித் தாழிசை ஆகும்.”

என்றார் காக்கைபாடினியார். வருமாறு:-

வஞ்சித்தாழிசை

“மய்யிடியை மதுவேழம் நடக்கையான் வெடில்மறைக்கும் கிடைச்சுரம் கிறந்தரீக்கே நடக்கும்என் மனனேகாய்.”

“பெயையை இகழ்போதும்
தோகையான் வெயில்மறைக்கும்
காடகம் கிறந்தாக்கே
மூழ்சீன் மனனேகான்.”

“இகழ்ப்பெயை இகழ்ப்பெயை
பெயையை வெயில்மறைக்கும்
அகக்காட்டினைக் கடந்து
சென்றவரைத் தேடி என் மனம்
வருந்துகிறது.”

[பொருள் : இளம் பெண்யானையின் மீது படுகின்ற கதிரவனின் வெம்மையை ஆண்யானை தன் துதிக்கையால் மறைத்து இதம் செய்யுமிடம் பாலநிலம். அப்பாலை நிலத்தினைக் கடந்து சென்றவரைத் தேடி என் மனம் செல்கிறது.]

பெண்மயில் மேல் விழும் வெயில் ஒளியை ஆண்மயில் தன் தோகையால் மறைக்கின்ற இடம் கொடிய காடாகும். அக்காட்டினைக் கடந்து சென்றவரைத் தேடி என் மனம் வருந்துகிறது.

பெரிய பெண்யானை மேல் விழும் வெயிலைத் தன்னுடைய பெரிய துதிக்கையால் ஆண்யானை மறைப்பது கடத்தற்கரிய பாலநிலமாகும். அதனைக் கடந்து சென்றவரை என்மனம் மிகவும் விரும்புகிறது.]

இவை இருசீரடி நான்காய் ஒரு பொருள்மேல் மூன்றாக்கி வந்த வஞ்சித்தாழிசை. வஞ்சித் துறை ஒருவாறு தனி வருமாய்விடின் என்பது; இருசீரடி நான்காய் ஒரு பொருள்மேல் ஒன்றாய் வருவது வஞ்சித்துறை எ-று. வருமாறு:-

வஞ்சித்துறை

“மயிர்த்தன் மணிவரை
ககிர்த்தன் காந்தனம்
மொய்சிறத்தன் காநலர்
மெய்சிறத்தினர் விளங்கினார்.”

[பொருள் : ஒளிவீசும் அணிகலன்களை அணிந்த தோழியே! பிரிந்து சென்ற தலைவன் திரும்பி வருகிறேன் என்று சொன்ன இக்கார்காலத்தின் தொடக்கத்தில் காழ்க்கலைப் பெற்று நீலமணி போல் மலை இருண்டு காணப்படுகிறது. கை விரல்களை ஒப்பக் காந்தனம் தம் மலர்களைப் பூக்கச் செய்துள்ளது. இக்காலத்தில் வராத தலைவர் உண்மை கூறும் தன்மையற்றவராய்ப் பொய் பேசுவதில் சிறந்தவர்.]

“திருந்த சாணிகை ..... மாலையாய்” (காரிகை. 13. மேற்கோள்)

இவை குறளடி நான்காய் ஒரு பொருள்மேல் தனியே வந்தமையான், வஞ்சித்துறை எனக் கொள்க. என்னை?

“குறளடி நான்காயின் கோவை மூன்றாய்
வருவன வஞ்சித் தாழிசை தனிவரி
துறையென மொழிய துணிந்திசை நோரே.” (யாப்பருங்கலம் - 91)
என்றார் ஆகலின்.

சிந்தடி நான்கு அறைதரு காலை விருத்தம் என்பது; முச்சீரடி நான்காய் வருவது வஞ்சி விருத்தம் எ-று.
வருமாறு:-

வஞ்சி விருத்தம்

“சோலை ஆந்த சரத்திடைக்
காலை யாக்கழல் ஆய்யும்
மலை மர்ப்பின் வருமாயின்
நீல உண்கண் கிவள் வாழமே.”

[பொருள் : தலைவியைப் பிரிந்து சென்ற தலைவன் கால்களில் கட்டிய வீரக்கழல் ஒலிக்க மாலை அணிந்த மார்பினாய் வருதல் வேண்டும். அவ்வாறு சோலைகள் பொருந்திய காட்டிடை வந்தால் குவளை மலர் போன்ற மையினை அணிந்த கண்ணுடைய இப்பெண் உயிர் வாழ்வாள்.]

இது சிந்தடி நான்காய் வந்தமையான் வஞ்சிவிருத்தம். என்னை?

“சிந்தடி நான்காய் வருவன வஞ்சித்து
எஞ்சா விருத்தம் எனினர் டுணர்.” (யாப்பருங்கலம் - 92)

தனிச்சொல் வந்து, மறைதலில் வரத்தினால் இறும் வஞ்சி என்பது; குறளடி வஞ்சிப்பாவும் சிந்தடி வஞ்சிப்பாவும் தனிச்சொல் பெற்று ஆசிரியச் சுரிதகத்தால் இறும் எ-று.

மறைதலில் வரம் என்று சிறப்பித்த அதனால் வஞ்சிப்பா ஆசிரியச் சுரிதகத்தால் இறுவது அல்லது வெள்ளைச் சுரிதகத்தால் இறப்பெறாது எனக் கொள்க.
வருமாறு :-

வஞ்சிப்பாவுக்கு ஈறு

“நீந்தாமரை” (காரிகை.9.மேற்கோள்) என்னும் குறளடி வஞ்சிப்பா நானும் என்னும் தனிச்சொல் பெற்று ஆசிரியச் சுரிதகத்தால் இற்றதெனக் கொள்க.

வஞ்சிப்பா

“கொடிவானை ஒற்றித்தன குறீதாளன
வடிவானொழி(று) அழலானபன வஞ்சிப்பா
பவனாருமீதின் கிணைசரிமார் அணைநீர்தீ
தவனையில்லாத் துறவுநெய்க்க கிணைவனாகி
எரிநீரெவன் கிணைநீர்தீது எல்லோர்க்கும்
பரிபயகிணை பந்திவனார் செய்நிலைவர்
புணையெனத்

திருவறு திருந்தடி திரைசெறாறு

வெறுவறு நூற்கி வீடுவனி எனிதே.”

[பொருள் : நீண்ட வாலையும் நல்ல நிறத்தையும் குறுகிய கால்களையும் வளைந்த அரிவாளை ஒத்த பல்லையும் நெருப்புப் போன்ற பிடரி மயிரையும் வலிமை கொண்ட நகத்தையும் உடையவை இரு அரிமா. அவை தங்களுடைய பருத்த பிடரியின்கண் இருக்கையை ஏந்தியிருந்தன. அதில் ஒப்பில்லாத துறவுநெய்யைக் காட்டும் இறைவனாகிய அருகதேவன் அமர்ந்திருந்தான்.]

பொன்னால் ஆகிய மதிலால் சூழப்பட்டு அதன் நடுவில் அமைந்த அரியணையில் இருந்து விருப்பு வெறுப்பு இன்றி அனைவருக்கும் வினை ஒழியும் தன்மையை அன்பு கொண்டு கூறினான் அவ்அருகதேவன். அவ்இறைவனின் திருவடிகளைப் பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்தும் புணையாகக் கொண்டு அவன் இருக்கும் திசைகளைத் தொழ்தால் நான்காகிய பிறப்புச் சுழற்சியில் வீழ்த்தும் வினையிலிருந்து நீங்கி விட்டுலகை அடையலாம்.]

இச்சிந்தடி வஞ்சிப்பா புணையென என்னும் தனிச்சொல் பெற்று ஆசிரியச் சுரிதகத்தால் இற்றவாறு கண்டு கொள்க.

“நூங்கல் கிணையன வஞ்சி பந்திவன

ஆய்ந்த தனிச்சொலென அகவலின் கிறாமே.”

(கு. 90)

என்பது யாப்பருங்கலம்.

அமுதே என்பதும் வஞ்சிக் கொடியே என்பதும் மகடுஉ முன்னிலை.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக்காரிகை

மடப்பிடி பேடை யிரும்பிடி வஞ்சியின் நாயிசையம்
வடுப்புரை கண்ணினில் லம்பம் சிறுத்தன வாந்துறையாந்
தட்ப்பெருஞ் சோலை விருத்தம் தாகுத் தயங்குவஞ்சிக்
கொடித்தாடி பூந்தா மறைகொடி வல்லு தாரணமே.

[மடப்பிடி பேடை இரும்பிடி வஞ்சியின் நாயிசையம்; வடுப்புரை கண்ணின் நல்மையி மை சிறுத்தன வாந்துறையாம்; தட்ப்பெருஞ் சோலை விருத்தம் தாகும்; தயங்குவஞ்சிக் கொடித்தாடி பூந்தாமரை கொடிவான் உதாரணமே.]

(இ-ள்) மாவடுவினைப் பிளந்தாற் போன்ற கண்ணினை உடைய பெண்ணே! 1. மடப்பிடி, பேடை இரும்பிடி எனத் தொடங்கும் பாடல்கள் மூன்றும் வஞ்சித் தாழிசைக்குரிய எடுத்துக் காட்டுக்களாகும் 2. மை சிறுத்தன எனத் தொடங்கும் பாடல் உயர்ந்த வஞ்சித்துறைக்குரிய மேற்கொள்கும் 3. அகன்ற பெருமைக்கு உரியதாகிய சோலை எனத் தொடங்கும் பாடல் வஞ்சி விருத்தத்திற்குரிய எடுத்துக்காட்டாகும் 4. வஞ்சிப்பாவிற்குப் பூந்தாமரை, கொடிவாலான எனத் தொடங்கும் பாடல்கள் இரண்டும் எடுத்துக்காட்டுக்களாகும்.]

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே வஞ்சிப்பா இனங்களுக்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல்திணைத்துக் கொள்க.

(14)

வஞ்சிப்பாவின் இனமும் வஞ்சிப்பாவிற்கு ஈறும் முற்றற்று.

*****

மருட்பா

மருட்பாவைப் பற்றிய கருத்துக்கள்

ஆசிரியப்பாவும் வெண்பாவும் கலந்து ஒரு பாவாக அமைவதால் மருட்பா எனப் பெயர் பெற்றது. மருள் என்னும் சொல்லுக்கு மயக்கம் என்பது பொருளாகும். கங்கை, யமுனை ஆறுகளின் சங்கமம் போலவும் சங்கரன், நாராயணன் ஆகிய இருவரும் சேர்ந்த கூட்டுல் போலவும் வெண்பா, ஆசிரியம் ஆகிய இரண்டும் இணைந்த அமைப்பே மருட்பா ஆகும். இவ்விரு பாக்களும் அளவொத்து வருவன சமநிலை மருட்பா என்றும் ஒவ்வாமல் வருவன வியநிலை மருட்பா என்றும் பெயர் பெறும். மருட்பாவின் முன்பகுதி வெண்பாவின் இலக்கணத்தையும் பின்பகுதி ஆசிரியப்பாவின் இலக்கணத்தையும் கொண்டு அமைவனவாம்.

வகைகள்

தனக்கெனத் தனித்ததோர் இலக்கணத்தைப் பெறாமல் வருவது மருட்பா. இது புறநிலை வாழ்த்து, கைக்கிளை, வாயுறை வாழ்த்து, செவியறிவுறாடி என்னும் நான்கு பொருள் மேலும் பாடப்பெறும். அவற்றின் இயல்பால் 1. புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா, 2. கைக்கிளை மருட்பா, 3. வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா, 4. செவியறிவுறாடி மருட்பா என நான்கு வகைப்படும்.

1. புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா

தெய்வத்தைப் புறத்தே நிறுத்தி வாழ்த்துவது புறநிலை வாழ்த்தாகும். நீ வணங்குகின்ற தெய்வம் உனக்குச் சிறு இடையூறும் வராமல் பாதுகாப்பதாக! நீ பெறுகின்ற பழியற்ற செல்வம் உன் தலைமுறையினருக்கும் பொருந்தும்படி சிறந்து வாழ்க என வாழ்த்தும் தன்மையில் அமைவதே புறநிலை வாழ்த்து மருட்பாவாகும்.

2. கைக்கிளை மருட்பா

ஒத்த தலைவனும் தலைவியும் இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கு முன் முதன்முதலாக ஒருவரை மற்றொருவர் காண்பார். அவ்வாறு காணும் போது அவ்விருவரில் ஒருவரிடத்துத் தோன்றும் வேட்கையே கைக்கிளை ஆகும். இதனை ஒருதலைக் காமம் என்று கூறுவர். ஆண் வேட்கை கொள்வது ஆண்பாற் கைக்கிளை. பெண் வேட்கை கொள்வது பெண்பாற் கைக்கிளை ஆகும். இப்பொருண்மையினைப் புலப்படுத்துவது கைக்கிளை மருட்பா ஆகும். இது கேட்பதற்கு ஆள் இல்லாத இடத்துப் புலம்புகின்ற சொற்களைக் கொண்டு அமையும்.

3. வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா

ஒருவருக்குச் சொல்லாகிய மருந்தால் நன்மை தோன்றப்படுவது வாயுறை வாழ்த்து ஆகும். வாய் - வாய்மொழி (சொல்) உறை-மருந்து; சொல்மருந்து. வேம்பையும் கடுக்காயையும் சேர்த்துச் செய்த மருந்து உண்ணும் போது சுசுப்பும் துவர்ப்பும் உடையதாய்த் தோன்றும். பின்னர் அது உடலுக்கு நன்மை பயக்கும். அதுபோலச் சொல்லப்படும் சொல் செவிக்குக் கைப்பினும் உயிர்க்கு உறுதி அளித்து மறுமைக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும்படி கூறுவதே வாயுறை வாழ்த்து மருட்பாவாகும்.

4. செவியறிவுறாடி மருட்பா

செவிக்கு அறிவுறுத்துவதால் இது செவியறிவுறாடி எனப்பெயர் பெற்றது. இதனைத் தொல்காப்பியர் சென்புறை எனக் கூறுகிறார். செவியுறை - செவிமருந்து. ஒருவன் தன்னைத் தானே புகழ்ந்து கொள்ளாமல் சான்றோர்க்குக் கட்டுப்பட்டு அடங்கி நடத்தலைக் கடமையாகக் கொள்ள வேண்டும். இத்தன்மை புலப்படக் கூறுவதே செவியறிவுறாடி மருட்பா ஆகும்.

மருட்பாவும் அதன் வகைகளும்

35. பண்பார் புறநிலை பாங்குடைக் கைக்கிளை வாயுறைவாழ்த் தொண்பாச் செவியறி வென்றிப் பொருண்மிசை யுணம்இல்லை வெண்பா முதல்வந் தகவல்பின் னாக வினையுமன்றால் வண்பான் மொழிமட வாம்பருட் பாவெனும் வையகமே.

[பண்பார் புறநிலை பாங்குடைக் கைக்கிளை வாயுறைவாழ்த்து ஒண்பாச் செவியறிவு என்று இப்பொருண்மிசை உணம்இல்லை வெண்பா முதல்வந்து அகவல் பின்னாக வினையும் என்றால் வண்பால் மொழிமடவாய்! மருட்பா என்னும் வையகமே.]

[இ-ள்] வளம் செறிந்த பால் போன்ற இனிய மொழியினைப் பேசும் இளம் பெண்ணே! 1. பண்பு நிறைந்த புறநிலை 2. இணக்கத்தை உடைய கைக்கிளை 3. வாயுறை வாழ்த்து 4. ஒழுங்குடைய செவியறிவுறாடி என்னும் நான்கு பொருள்கள் மேலும் குற்றம் இல்லாத வெண்பா முதலாகவும் ஆசிரியப்பா பின்னாகவும் நடக்கும் என்றால் அதனை மருட்பா என உலகோர் கூறுவர்.]

இ-கை. மருட்பா ஆமாறு உணர்த்துதல் நுகலிற்று. இதன் பொழிப்பு. புறநிலை வாழ்த்தும், கைக்கிளையும், வாயுறை வாழ்த்தும், செவியறிவுறாடிவும் என்னும் நான்கு பொருள் மேலும் வெண்பா முதலாக ஆசிரியம் ஈறாக வரும் எனின் அதனை மருட்பா என்று வழங்குவர் புலவர் எ-று.

வண்பான் மொழி மடவாய் என்பது; மகடுஉ முன்னிலை. என்னை?

“வென்றன முநரா ஆசிரியம் கிறுதி
கொள்ளந் தொடியது மருட்பா ஆகும்.”

என்றார் ஆகலின். வருமாறு:-

புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா

“தென்றல் கிடையேநீந்து தேனார் நறுமல்கை
முன்றில் முகைவிளியும் முத்திரீகீ தவர்கோளூர்கீ
குன்றமர்ந்த கொல்லேற்றான் நிற்காய் என்றும்
தீரா நன்றில் தேவீ
சீர்சால் செல்வமொடு வொலிமதி சிறந்தே.”

[பொருள்: முற்றத்தில் வீசிய காற்று அங்கிருந்த தேன் பொருந்திய மணம் கமழும் முல்லை அரும்புகளைப் பிளந்து மலரச் செய்தது. அத்தகு திருக்கோளூரில் குளிர்ச்சி பொருந்திய நீர்த்துறைகளில் முத்துக்கள் மிகுந்து காணப்படும். அவ்வூரின் குன்றின்மீது அமர்ந்திருப்பவர் சிவபெருமான். கொல்லும் எருதினைத் தன் ஊர்தியாகக் கொண்ட அப்பெருமான் நினைதை துன்பமின்றிப் பாதுகாப்பாராக! நீயோ அச்சிவபெருமானின் நண்பனாகிய குபேரனின் செல்வத்தைப் பெற்று எழுச்சியுடன் சிறந்து விளங்குவாயாக.]

இது வழிபடு தெய்வம் நிற்புறம் காப்பப் பழிதீர் செல்வமோடு ஒரு காலைக்கு ஒருகால் சிறந்து பொலிக என்றமையால் புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா. என்னை?

“வழியடு தெய்வம் நிற்புறம் காப்பீய்
யழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்தே
வொலியின் என்றும் ஹரிநிலை வாழ்த்தே
கவிநிலை வகையும் வஞ்சியும் வறாஅ.” (பொருள். 422)

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

கைக்கிளை மருட்பா

“திருநுதல் வேர்அரும்பும் தேவ்கோதை வாரும்
கிருநிலம் சேவடியும் தோயும் - அரிபரந்த
போகிதழ் உண்கணும் கிமைக்கும்
ஆகும் மற்றினர் அகவிதீது அணங்கே.”

(புறப்பொருள் வெண்பாமலை - 287)

இது துணிதலை நுதலிய ஒருதலைக் காமம் ஆதலின் கைக்கிளை மருட்பா.

என்னை?

“காட்சி முதலாக் கலையின் ஒருதலை
வேட்கையின் புலம்புதல் கைக்கிளை அதுதான்
கேட்போர் கில்லாக் கிளவிகள் வறுமே.”

என்றார் ஆகலின்.

பாங்குடைக் கைக்கிளை என்று சிறப்பித்த அதனால் கைக்கிளை எல்லாப் பாவாலும் வரப்பெறும். மருட்பா என்னும் யாப்புறவில்லை என்க.

வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா

“பலமுறையும் ஓய்ய் பருவன கேண்டின்
சொல்லமுறைக்கண் தோற்றுச் சுபமணித்தேர் உயர்ந்து
நிலமுறையின் ஆண்ட நீகரில்லார் மாடும்
சிலமுறை அல்லது செல்வங்கள் நீர்லா
கிடைக்கும் ஏறியடையும் ஆற்றலும் அன்பும்
கலந்ததம் கல்வியும் தோற்றமும் ஏனை
வொலிசெய் புனைகலனோடு கிட்கூற னாலும்
விடைக்கிலும் கூற்றை விடைக்கலும் ஆகா
அனைத்தாதல் நீயிலும் காண்டி - நினைத்தக்க
கூறிய வெய்வொழி சிறையது
தேறிநீர் ஒழுகில் சென்றுயன் தருமே.”

[பொருள்: பல விதங்களிலும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுவனவற்றைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக! பலரும் பாராட்டும்படி மணிகள் ஒலிக்கும் தெரினமீது ஏறி இந்நிலவுலகத்தை ஆள்பவர் நிகரில்லாத பேரரசர். அவர்களிடத்தும் சில முறையே அல்லாமல் தொடர்ந்து செல்வங்கள் நிலைத்து நில்லா. ஒளிவீசும்படியாக அமைந்த படை, பேராற்றல், அன்பு, நம்மோடு கலந்திருக்கும் கல்வி, தோற்றம், பொன்னால் செய்யப்பட்ட அழகிய அணிகலன்கள் ஆகிய இவ்வுறையையும் கொண்டு உயிரைக் கவர வருகின்ற கூற்றுவனைத் தடுக்க முடியாது. அத்தன்மையை நீயும் பட்டறிவால் கண்டுள்ளாய். ஆராயத் தக்கதாய்க் கூறிய இம்மெய்ப்பொருளை ஏற்று அதன் வழி நின்று செயல்பட்டால் அது உனக்கு நிலையாக வாழும் மேலுலகப் பயனைத் தரும்.]

இது மெய்ப்பொருள் சொன்னமையால் வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா.

என்னை?

“வாயுற வாழ்த்தே வயங்க நாடிநீ
வேம்பும் கடுவும் போல வெய்சொல்
தாங்குதல் இன்றி வழிநாடி யய்க்கும்என்று
இம்பகைக் கிளவியின் வாயுறத் தற்றே.”

(பொருள். 424)

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

செவியறிவுறாஉ மருட்பா

“யல்யாண மன்னீ முருங்க அமருழீநு
கொல்யாணத் தேரோடும் கோடீநு-நல்ல
தலையாவம் கானம் வொயியத் - தொலையாய்
யடுகனம் யாடிக் கற்றியீ யடுகனூர்
அடுகனம் வேட்போன் மடுக - அடுகிறல்
ஆளி நெய்தோன் பெருவகுதி எஞ்சுறான்றும்
ஈரம் உகையையாய்! என்வாய்ச்சொல் கேட்டி!
உரிய உழவரை நெஞ்சுறுங்கக் கொணர்
வடுகால் உழவர்க்கு வேளாண்மை செய்யல்
மழவர் கிழைக்கும் வறாக்கால் நிதிப்பீடம்
காட்டல் அமைச்சரை ஆற்றத் தெளியல்
அமைத்த அரும்வொருள் ஆற்றறி வொளவல்
கிணத்தைய் பெரும்வொருள் ஆகையி னால்சென்று
மன்ற மறுக அகழாதி என்றும்
மறியறம் ஆக மதுறையார் ஓம்பும்
அறியறம் ஆகையி யேறிக - அறத்தால்
அமைவாய் கொடுநாத் திருத்தி - நுவலயாக
நுட்பர் குழிசி சிதையாதி - ஓட்பர்
செவியறத்தும் நீய கடுஞ்சொல் - கவிஉகைத்தாய்க்
கற்றார்க்கு கிணனாகிக் கல்லார்க் கடிந்வொழிச்
செற்றாசிச் செறுத்தறிக் சேர்ந்தாவை ஆக்குதி!
அற்றம் அறிந்த அறகனாய்! - மறியும்
கிணவகிணவ ஈயாது ஒழுகிக் நுவலையாய்
வொருகால் ஆகை நுவலகர்
ஒருகை நீயும் துஞ்சுவன் மன்னே.”

[பொருள் : பல யானைகளை உடைய பகை மன்னர்களும் அழியும்
படியாகப் போரில் வென்றாய். அவர்தம் கொல்லும்
யானைகளையும் தேர்களையும் கவர்ந்து கொண்டாய்.

நல்ல தலையாலங்கானம் என்னும் ஊர் பொலிவுபெற
நீங்காத போர்க்களத்தில் புருந்து பகைவரைக் கொன்று களவேள்வி
செய்த பாண்டியனின் வழித் தோன்றலே! ஆள்வதால் நிமிர்ந்த
தோளை உடைய பெருவழுதியே! என்றும் அருள் உள்ளம்
கொண்டவனே! என் வாய்ச்சொல்லைக் கேட்பாயாக. உழவரின்
நெஞ்சம் வாடாதவகையில் அவர்களுக்கு உதவி செய்வாயாக.
மக்களைத் துன்பப்படுத்திச் செல்வத்தைப் பெருக்க வேண்டும்
எனக் கூறும் அமைச்சரை முழுவதுமாக நம்ப வேண்டாம்.

வகுக்கப்பட்ட ஆறில் ஒன்றுக்கு அதிகமாக மக்களிடம்
இருந்து வரிப் பொருள்களைப் பெறவேண்டாம்.
பெரும்பொருளுக்கு ஆசைப்பட்டு நெருங்கிய சுற்றத்தினரை
ஆராய்ந்து பார்க்காதே! தடுமாற்றம் கொண்டு, மதுறையார் காத்து
வருகின்ற அறத்திற்கு மாறாகச் செயல்படாதே! அறமன்றத்தார்
வழிநின்று கொடியோரின் சொற்களைத் திருத்துவாயாக. குற்றம்
உண்டாகும்படி நண்பர்களின் சோற்று மீடாவைச் சிதைத்து
விடாதே.

காதுகளை முடிக்கொள்ளும் அளவிற்குப் பகைவர் கூறும்
திய கொடுஞ்சொற்களைக் கவிதையாக ஏற்றுக்கொள். கற்றவர்களை
உறவாக்கிக்கொள். கல்லாதவரை விட்டு விலகி நில். பகைவரை
முற்றிலுமாக அழித்துவிடு. உன்னோடு துணைநிற்பவரை உயர்த்து.
குழ்நிலையை அறிந்தவனே! இவ்வாறு கூறப்பட்டவற்றைக்
கெடாமல் பின்பற்று. அப்படிச் செய்தால் ஒலிக்கின்ற கடலை
ஆடையாக உடுத்த நிலமகள் உன்னுடைய குடைநீழலில்
வருத்தமின்றி நிலையாக உறக்கம் கொள்வாள்.]

இது வியப்பின்றி உயர்ந்தோர்கண் அவிந்து ஒழுகுதல் கடன்
என அரசர்க்கு உரைத்தமையால் செவியறிவுறாஉ மருட்பா. என்னை?

“செவியுறை தானே

யொங்குதல் இன்றிய் புறையோர் ஈய்ப்பன்

அவிதல் கடன்னைச் செவியுறத் தற்றே.”

(பொருள். 426)

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

என்றிப் பொருண்மிசை என்று மிகுத்துச் சொல்லிய அதனால்
இந்நான்கு பொருள் மேலும் அன்றி மருட்பா வரப்பெறாது எனக்
கொள்க. என்னை?

“முறிவை வாயுற செவியறி ஷாஉவெனத்
திறநிலை மூன்றும் திண்ணிதின் தெரிநின்

வெண்பா கியணியும் ஆசிரியம் கியணியும்
மண்பு முடியும் மணின எய்ய.”

(பொருள்.473)

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

பண்பார் புறநிலை என்றும் ஒண்பாச் செவியறிவு என்றும் சிறப்பித்த அதனால் புறநிலை வாழ்த்தும், வாயுறை வாழ்த்தும், செவியறிவுறாஉவும் இவ்வாறன்றி வெண்பாவேயாயும், ஆசிரியமேயாயும் வரப்பெறும். கலியும் வஞ்சியுமாய் வரப்பெறா எனக் கொள்க. என்னை?

“கண்தலை வகையும் வஞ்சியும் பெறாஅ
வாயுறை வாழ்த்தே அகவையக் கியலே
செவியறி வுறாஉவும் என்றவையும் அன்ன.”

என்றார் ஆகலின்.

பாங்குடைக் கைக்கிளை என்று சிறப்பித்த அதனால் கைக்கிளை எல்லாப் பாவாலும் வரப்பெறும். மருட்பாவேயாய் வருக என்னும் யாப்புறவில்லை என்றும், கைக்கிளை வெண்பா முதலாக ஆசிரியம் ஈறாக வரும்வழி ஆசிரியஅடி இரண்டேயாய் அவற்றுள் ஈற்றயலடி முச்சீராய் வரும் என்றும் வெண்பா அடியும் ஆசிரிய அடியும் ஒத்து வருவன சமநிலை மருடா என்றும் ஒவ்வாதன வியனினை மருடா என்றும் வழங்கப்படும் என்றும் கொள்க.

ஊனமில்லா வெண்பா என்று சிறப்பித்தது வேற்றுவண்ணம் விரவாது வெள்ளை வண்ணம் எல்லா வண்ணத்துள்ளும் சிறப்புடைத்தாய் மங்கல மரபிற்றாம்; அவ்வாறே வேற்றுத்தளையும் அடியும், சீரும் விரவாமையால் எல்லாப் பாவினுள்ளும் வெண்பா சிறப்புடைத்து என்று முன் வைக்கப்பட்டது என்பது அறிவித்தற்கு எனக் கொள்க.

“வேதவாய் யோகமகனும் வேந்தன் மடமகனும்
நீதியால் சேர்ந்து நிகழ்ந்த நெஞ்சுமலம்போல்
ஆதிசால் பாவும் அரரசர் விவன்பாவும்
ஓதியவாறு ஓத மருட்பாவாய் ஓங்கிற்றே.”

“மண்ணும் திறமும்போல் பாவும் கிணமுமாய்
வண்ண விகற்ப வகையையார் - மண்ணின்
திறம்வினிக்(கு) கில்லையோல் செய்யல் அகவல்
கிணமருடும் கில்லை கிணம்.”

இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

உதாரண இலக்கிய முதல் நினைப்புக் காரிகை

தென்ற விடையுந் திருநூதல் வேள்வரும் பன்முறைபயன்
றொன்றிய பாவம்பல் யானையு மென்பவொண் போதையற்த
பொன்றிகழேதி புறநிலை கைக்கிளை வாயுறைவாழ்த
தென்றிவற் றிற்கூத் செவியறி விற்கு மிலக்கியமே.

[தென்றல் இடையும்! திருநூதல்வேள் வரும்! பன்முறைபயன்று
ஒன்றிய பாவும்! பன்யானையும்! என்பவொண் போதையறந்த
யொன்றிகழ் ஒதி புறநிலை! கைக்கிளை! வாயுறைவாழ்த்து!
என்று இவற்றிற்கும் செவியறி விற்கும்! இலக்கியமே.

[இ-ள்] ஒளிவீசும் அரும்புகள் பொருந்திய பொன் திகழ்கின்ற
சூந்தலை உடைய பெண்ணே! 1.தென்றல் இடை 2. திருநூதல்
வேள் 3.பலமுறை எனப் பொருந்துவதாய் அமைந்த பாக்களும்
4.பல்யானை என்னும் பாவும் முறையே 1.புறநிலை 2.கைக்கிளை
3.வாயுறை வாழ்த்து 4. செவியறிவுறாஉ என்னும் நான்கு
மருட்பாக்களுக்கும் எடுத்துக் காட்டுக்களாகும்.]

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின் வழியே மருட்பா
நான்கிற்கும் காட்டிய இலக்கியங்களை முதல் நினைத்துக் கொள்க.

(15)

செய்யுளியல் முதல் நினைப்புக் காரிகை

வெண்பா வளம்பட வீரடி யொன்றாட னேரிசையும்
கண்பானல் போன்மயி லந்தமின் மூன்றும் கடைதருக்கி
நண்பார் தரவொன் றசைதர வேடி யோடுகுறன்
பண்பார் புறநிலை செய்யு ளியலென்ப பாவலரே.

[வெண்பா! வளம்பட! ஈர்அடி! ஒன்றுடன்! நேரிசையும்!
கண்பானல் போன்மயில்! அந்தமில்! மூன்றும்! கடை! தருக்கி!
நண்பார் தரவுஒன்று! அசை! தரவே! அடியோடு! குறன்!
பண்பார் புறநிலை! செய்யுளியல் என்ப பாவலரே.

[இ-ள்] கருநீல மலர்போன்ற கண்ணையும் மயில் போன்ற
சாயலையும் உடையவனே! 1.வெண்பா 2.வளம்பட 3.சரடி
4.ஒன்றும் 5.நேரிசை 6.அந்தமில் 7. மூன்றடி 8.கடைஅயல்
9.தருக்கியல் 10.தரவுஒன்று 11.அசையடி 12.தரவே 13.அடிவரை
14.குறளடி 15.பண்பார் புறநிலை ஆகிய பதினைந்து காரிகைகளும்
செய்யுளியலுக்கு உரியன என்று புலவர்களால் பாடுபடுத்தப்
பட்டவை ஆகும்.]

*** செய்யுளியல் முற்றும் ***